

EDİTÖRDEN

Erdoğan Kaynak
TAC'63

Sevgili TAC & TAO Dostları,

Koca bir yılı geride bırakıp, büyük umutlara ve beklentilere gebe yeni bir yıla girdiğimiz bugünlerde gene sizlerle beraberiz. Hepimiz için hayallerimizin gerçeğe dönüştüğü bir yıl olması dileklerimizle, yeni yılınızı kutlar, huzur ve esenlik içinde geçmesini dileriz, Biz Letter ekibi olarak.

Geçtiğimiz üç ay içinde, camiamızdan haberler resimler derledik sizler için. Bazı haberlerde kendinizi veya yakın bir dönem arkadaşınızı bulacak, eski anılarınızı yeniden yaşatacak, o günlere giderek mutlu olacaksınız.

Belki de içinizi burkacak bir haberle hüzünleneceksiniz. Yakın bir sevdiğinizin başarısıyla gurulanacak, aidiyet duygusuyla bizlerin yetişmesinde önemli bir yeri olan okullarımıza ve değerli öğretmenlerimize müteşekkireceğiz.

Haberlerde neler var dersenez:

- TAC Mezunlar Derneği başkanımız Ali Cerrahoğlu'nun mesajlarını
- 2009 yılının 17 Ocak'ta kaybettiğimiz çalışkan ve çalışmalarıyla iz bırakan değerli dostumuz Günhan Danışman'ı (TAC'61) anarken çalışma arkadaşlarının kendisi hakkında yazdıklarını
- Danışman kardeş dördlüsünü ve baba-anne Danışmanların hikayesini
- "Bir Akşamüstü Geleceğim" şiiri ile (rahmetli Payidar Tekin'i
- Erdem kardeşlerin Salim (TAC'75), Sacit (TAC'79), Ekrem (TAC'81) ve Fatma Özlem (TAC'86) resimlerini
- Bizleri acıya boğan (Cevat Taylan (TAC'59, Aydın Yurtçu (TAC'48), kütüphaneci Fehime ablamız ; öte yandan bizleri mutlu kılan düğünler, doğumlar ...; hepimizi gurulandıran başarı haberlerini (Talat Buğur (TAC'90) ...
- Yeni kitapları çıkan yazar arkadaşlarımızı (Ahmet Kalyoncu (TAC'76), Hazım Kantarcı (TAC'63)
- Okullarımızda öğretmenlik yapmış eski hocalarımızın resim ve yazılarını (Roxanne S. & Don Barry, John F. Synder)
- Edebiyat köşemize gelen hikayeler; Engin Ünsal (TAC'55), Defne Ongun (TAC'89), Mahmut Telli (TAC'57), Hüseyin Sungur (TAC'71)
- Mr. Hanna'nın SEV binasının temel atma töreninde ve Gürkan Uluç'un (TAC'64) Kariyer Gününde yaptıkları konuşma metinlerini

Yönetim Kurulu Toplantısından...

Kasım 2012'de gerçekleştirdiğimiz "Kariyer Günü"nden...

- Kariyer günü etkinliğini
- Son Cuma ve dönem buluşmalarını
- TAC'63 Bahattin Gürsöz'ün eşi Hatice Kumbaracı Gürsöz'ün Sanat üzerine yazısı.

Unutmayın, sloganımız:

**HER MEZUN BİR MUHABİR
HER MEZUN BİR HABER...**

Camiamızla paylaşmak istediklerinizi lütfen bizlere ulaştırın ki, biz de bundan sonraki sayılarımızda Biz Letter kanalı ile dostlarımıza ulaştıralım. Resimler, yazılar, şiirler...

TAC & TAO dostluğu ile kalın,
Biz Letter'siz kalmayın.

Mutlu Haberler

Perakende Güneşi Ödüllerine TAC Mezunları Damga Vurdu...

Sektöre farklılık katan, perakendenin başarılı temsilcilerine verilen Perakende Güneşi Ödülleri 29 Kasım 2012 günü düzenlenen törenle sahiplerini buldu.

Lütfi Kırdar Kongre Merkezi'nde gerçekleşen Perakende Günleri'12, sektörün dev isimlerini buluşturdu. 10 kategoride verilen Perakende Güneşi Ödülleri'ne TAC mezunları damga vurdu. Secretcv.com Genel Müdürü TAC'85 Okan Tütüncü Secretcv.com sponsorluğunda İnsan Kaynakları alanında ödül verirken, Groupe SEB Genel Müdürü TAC'83 Cüneyt Yağcı ve AMPD Başkanı / Teknosa Genel Müdürü TAC'84 Mehmet Nane ödül aldı.

Secretcv.com Ödül Sponsoru olarak En Başarılı İnsan Kaynakları Uygulamasını ödüllendirdi. "Hayallerimin Alışverişimdeyim, Geleceğim Bu Sepetin İçinde" uygulaması ile ödüle layık görülen Migros ödülünü Secretcv.com Genel Müdürü Okan Tütüncü'nün elinden aldı.

En Başarılı Profesyonel Yönetici Ödülü'ne layık görülen Groupe SEB Genel Müdürü Cüneyt Yağcı ödülünü alırken

ailesine ve dostlarına da teşekkür ederek sahneden ayrıldı. Perakendeye Katkı Ödülü ise Shopping Fest etkinliği ile AMPD'ye verildi, ödülü AMPD Başkanı ve Teknosa Genel Müdürü Mehmet Nane aldı.

3 TAC mezunu Perakende Güneşi Ödülleri'ne imzalarını attı.

TAC'81 Ahmet Atakan, Türkiye Tenis Federasyonu Yönetim Kuruluna seçildi. Aynı zamanda Mersin Tenis Kulübü Başkanlığını da yürütüyor.

TAC'86 Tarkan Öznergis, Mersin Kipa'da Tea "n" Cake adlı bir Patisserie açtı. Burada, çok ama çok lezzetli yaş ve kuru pastalarını misafirlerine sunmaktadır.

TAC'98 Ongun Tan, Turkcell Akıllı Bulut'un Lead Product Manager'i oldu.

TAC'01 Sabanur Kırac, Secretcv.com'da Pazarlama Müdürü olarak göreve başlamıştır.

TAC'01 Çağlar Yılgör, vatani görevini yapmak üzere ilk tercihi olan Mardin/Kızıltepe'ye bir ay içinde gidecek. 450 gün sürecek bu görevinde kendisine başarılar diliyoruz.

YAŞAM'DAN

Mutlu Haberler

👤 **TAC'71 Süha Önen'in kızı TAC'04 Selin Önen ile TAC'04 Berk Tümen nişanlandı.**

👤 **TAC'90 Çetin Şaşmazer evlendi.**

👤 **TAC'98 Akif Ünal'ın bebeği oldu.**

👤 **TAC'01 Gül Taşlıel'in Can ismini verdikleri bir bebeği oldu.**

👤 **TAC'01 Emrah Demircioğlu ve TAC'04 Damla Kürkçü Demircioğlu'nun Behiye Nehir adını verdikleri bir kızları dünyaya geldi.**

Camiamız adına tüm mezunlarımızı kutluyoruz...

👤 **TAC'72 Tamer Seçkin mezun olduktan sonra ilk kez okulunda...**

Mutlu Haberler

BizLetter Teşekkür Mesajları...

Sevgili Erdoğan Hoca,

Güzel sözlerin için çok teşekkürler. Sizler de sağ olun, var olun. Fırsat buldukça buralardan doğru haber göndermeye çalışırım. Mesela bir ay evvel "World Affair Councils of America" ve "Turkish Cultural Foundation" dediğimiz derneklerin desteği ile bu yaz Türkiye'ye gönderdiğimiz üç öğretmen Türkiye'de edinmiş oldukları intibalarını dinledik. Resim ve vidiyo ile 'multi-media' olarak yapmış oldukları sunum çok güzel geçti ve buradaki halkı çok ilgilendirdi. Şu son beş sene zarfında Türkiye'mize 20 öğretmen göndermiş olduk. Bu öğretmenler şimdi okullarında Türkiye hakkında ders vermektedirler. Bu husustaki bilgileri şu sitemizden de takip edebilirsiniz:

<http://www.hvworldaffairscouncil.org/turkey-program/2012-spotlight-on-turkey/>.

Evet, TAC sevgis ile, sizlerde hoşça kalın,

Sevgin Oktay
TAC'54

Dergi geldi. Yine çok güzel olmuş. Her geçen sayı bir öncekinden güzel oluyor.

Mahmut Telli
TAC'57

Değerli Kardeşlerim,

Ne kadar enteresan bir dünyada yaşamaktayız. Bir kardeşimin mutluluğunu paylaşırken, bir başka kardeşimin matemine katılmaktayız. Hayat bu...

Biraz evvel Biz Letter - Alma Mater geldi. Sevgin Oktay'ın seyahatnamesi, Başkanın dernek faaliyetleri yazısı, mezunları bir araya getiren çok değerli geziler, Engin Ünsal'ın Bodrum da 63'lülerle anısı, Nihat Taner'in anlatımıyla Nedim Bolgöl'ün hayatı, Cengiz Kardeşimin Amidon'la buluşması, Mahmut Telli'nin kırlangıçlarla ilgili ilginç yazısı ve mezunlarımızın resimleri ile hazırlanmış ve daha nice değerli mezunlarımızın yazıları ile süslenmiş bir dergiyi hazırlayanlara ve gönderenlere teşekkür etmeyi bir borç bilirim.

İyiki varsınız , mutluluğunuz ve acılarınız bizlerle beraber paylaşmak için.

Mutluluk çoğalır , acıarsa azalır.

Sevgiler,

Metin Atamer
TAC'58

Sevgili Kardeşlerim,

Her şeyden önce, BizLetter'ın yıllardır hiç aksatmaksızın taa buralarda (Washington, DC) elime geçmesini sağladığınız için teşekkürlerimi sunarım.

Oktay Bora Yağız
TAC'61

Kaybettiklerimiz

- ☞ TAC'50 Osman Fahamettin Başeğmez'i,
- ☞ TAC'59 Cevat Taylan'ı,
- ☞ TAC'79 Ahmet Kocaer'i,
- ☞ TAC'87 Nilgün Ekener'i,

kaybetmenin derin üzüntüsü içindeyiz...

Ayrıca;

- ☞ TAC'62 Metin Okyay'ın kardeşi, TAC'95 Lale Okyay, TAC'97 Ali Kemal Okyay, TAC'99 Reyhan Okyay'ın amcaları; TAC'00 M. Mustafa Tanrikulu ve TAC'04 Ali Güneş Batmaz'ın dayıları Hasan Okyay,
- ☞ TAC'63 Erdoğan Kaynak'ın oğlu, TAC'86 Canev ve TAC'90 Gül Kaynak'ın kardeşleri Atom,
- ☞ TAC'78 Ali ve TAC'79 Şükrü Perşembe'nin anneleri Şükran Hanım,
- ☞ TAC'81 Erdoğan Konuk'un annesi Fehime Hanım,
- ☞ TAC'89 Ebru Fındıkoğlu'nun babası,
- ☞ TAC'90 İsmail Hakkı Aytekin'in babası,
- ☞ TAC'97 İsmail Türkdal'ın babası,

vefat etmişlerdir. Acılarını paylaşır başsağlığı dileriz...

TAC'87 Nilgün Ekener

TAC'79
Ahmet Kocaer

Fehime Konuk

TAC'59 Cevat Taylan

Reha Muhtar

TAC'59 Cevat Taylan'ın ardından...

Beni zorla televizyonculuğa başlatan adam öldü...

"Baba" derdi bütün gazeteciler ona... Çok yaşlı falan değildi...

Tersine gençlere taş çıkartırcasına "bohem ve hareketli" bir hayat sürer, gazetecilikte meslektaşlarını atlatmaktan büyük keyif alırdı...

Bizim ona "baba" dememizden mutlu olurdu...

"Evlat" diyerek söze başlar; "gazetecilikte haberi nasıl atlattığını, içine ustaca yerleştirdiği çapkınlık anekdotlarıyla" harmanlayarak anlatırdı...

Anlatırken gülerdi, güldürürdü, espri patlatır, felsefe yapardı...

1986 yılında henüz TRT'nin ikinci kanalının haber merkezi yeni kurulmuştu...

Özel televizyon yoktu, TRT diye sadece TRT 1 vardı...

Yeni kurulan TRT 2'nin başına Cevat Taylan'ı getirmişlerdi...

Devlet televizyonunda rekabet olmazdı...

Tek bir haber merkezinde iki kanalın haberleri de yapılacaktı...

Fazladan bir sorumlu atanacaktı...

O da Cevat Taylan olmuştu...

Ancak normal işleyişte haberler tek bir havuzdan gelecekti...

Normali buydu...

Fakat Cevat Taylan normal bir insan değildi...

TRT 2 haber merkezinin başına geçince, hemen beni aramıştı...

"Oğlum..."

"Efendim baba..."

"Acayip bir haber merkezi yapacağız burada... Sen şimdi kimselere haber verme... Bundan böyle arkana Akropolis fotoğrafı koyup senden haftada en az 5 gün 'Reha Muhtar Atina'dan bildiriyor' diye haber alacağız... TRT 1 duruma uyanacak... Bize de haber geç diyecek... Olmaz diyeceksin 'Ben babayla anlaştım... Sadece TRT 2'ye haber geçerim...' Şimdi

yakışıklı bir resmini gönder bana... Yayın olmazsa telefon haberi için... Ama bu akşam sen Yunan Radyo televizyonuna gideceksin... Link alıyorum Atina'dan... 20 dakika... Yunanistan'daki gelişmeleri anlat bana... İlk yayının bu gece olacak..."

"Baba ne diyorsun sen?... Ben daha Yunan televizyonunun yerini bile bilmiyorum... Henüz değil canlı yayın, banttan yayın bile yapmadım hayatımda... Burası Yunanistan... Etrafımda tek bir Türk yok... Nasıl gidip adamlara 'Stüdyoya sokun beni... Türk televizyonuna yayın yapacağım' diyeceğim... Yönetmeniyle nasıl anlaşacağım... Kameramanıyla, teknik elemanı ile nasıl konuşacağım?... Ben televizyonculuğun t'sini bilmiyorum sen bana, Atina'dan Yunan devlet televizyonu stüdyosuna gir yayın yap diyorsun... Şaka mı yapıyorsun Allahaşkına Baba?..."

Konuşurken, düşüncesinden bile sesimin titrediğini hatırlıyorum...

Ancak o hiç oralı olmuyor espiriler yapıyor, telefodayken etrafı dalgaya geçmeye devam ediyordu...

Son umut!!! Yunan gizli servisinin Cevat Taylan'la konuşmayı dinleyip araya girmesini bekliyordum...

"Beyefendi beyefendi, Atina'dan öyle her aklınıza estiğinizde TRT'ye yayın falan geçemezsiniz... Oradan saçmalamayın..." diyeceklerdi aklım sıra!..

Ne yazık ki, telefonları dinleyen Yunan gizli servisi de "gacur gucur sesler çıkarmanın" dışında Cevat Taylan'ın 'deli dolu isteklerini kesmek için araya girip, telefon hattını bile kesmemişti!!!"

Atina'nın ortasında yine Allah'la baş başa kalmıştım...

TRT'de stüdyonun yolunu bilmezdim, nerde kaldı Atina'da stüdyodan profesyonel gibi yayın yapayım?..

Siyasal'da televizyonculuk bölümünde okuyan arkadaşlarla dalga geçerdik, az sayıda gazetecilik bölümü öğrencisi olarak:

"Artizz olacak bunlar artizz..." diyerek...

Canhıraş bir yakarıyla "baba etme eyleme" dedim, "ben sana telefondan haberi okuyayım..."

YAŞAM'DAN

Telefonla haber vermeyi bile doğru düzgün beceremiyordum...

O zamanlar BBC'ye ve Deutsche Welle'ye yeni yeni telefonla haber vermeye başlamışım...

"Olmaz oğlum..." dedi bilgece bir ifadeyle, "biz dört dörtlük yayıncılık yapacağız... TRT'ye ve tüm Türkiye'ye yayıncılık nasıl yapılır göstereceğiz... Göreyim seni aslanım benim..."

Söylerken bile zevkten dört köşe oluyor, kih kih gülüyordu...

Yayında TRT 1'i atlatarak, sonra da gidip keyifle Ali Baba'da iki tek atarken, çevreye 'vasatları' nasıl atlattığını kalender ve iflah olmaz bir gazetecilik edasıyla anlatacaktı...

Sesim titriyor, umutsuzca "Baba"ya neden yayın yapamayacağımı anlatıyordum...

"Atina'da sulu kar yağıyor... Bu ülkede senede bir defa bile kar yağmaz... Böyle bir günde Yunan televizyonuna gidebilmek ve içeri girip yayın yapmak inan ki imkansız..."

"Hayatta hepimizin bir ilk Milli olması vardır yavru..." dedi, "Sen benim nasıl milli olduğumu bilir misin?..."

Milli olmak argoda ve televizyonculukta iki ayrı anlam taşıyordu...

Cevat Taylan o gün telefonda iki milli oluş öyküsünü de hiç utanmadan anlatıverdi...

Hem televizyonda, hem yatakta...

Bittiğinde akşam "televizyonculukta ilk kez milli olmaktan" kaçışının olmadığını anlamıştım...

Bana haber vermemiş fakat on dakikalık yayın için, yirmi yirmi toplam 40 dakika link almıştı Yunan televizyonundan...

TRT'nin parasına kıymış, "bu kadar dakika link alıp milli maç mı yayınlayacaksınız?..." sorusuna muhatap olmayı göze almıştı...

Farkındaydı ki genç bir gazeteci o gün yayıncı olarak ilk kez milli olacaktır...

Yayını riske etmemek için paraya kıyılacaktır...

Siyasal'da gazetecilik okurken bile, televizyoncu olmayı düşünmemiştim...

Güya 'gazeteci' olarak kalacaktım ben...

"Herkesin bir milli olduğu an vardır" deyip, bana hayatındaki milli olma öykülerini anlatarak, 'hadi' demeseydi eğer...

Üzerinden 25 yıldan fazla zaman geçti...

Şimdi söylerken hala gurur duyuyorum...

Beni televizyoncu yapan adam Cevat Taylan'dır...

Bu sıfat bu hayatta sadece onun hakkıdır...

Hayatla ve vasatla hep bir hesabı vardı...

Hep onlara; onlardan daha zeki ve uyanık olduğunu anlatmaya çalışmakla geçti ömrü...

"Baba" derdik ama benden hepsi hepsi 19 yaş daha büyüktü... Televizyon dünyasının milyonlara milyon demeyen ünlü, burunları havadaki starlarının hepsinden çok daha fazla televizyoncu, çok daha fazla yayıncıydı...

Haber atlatırken, herkesten uyanık hareket ederdi...

Çevresindeki kurnazlıklar ve belden aşağı oyunlar karşısında hep yenilirdi...

Dün öldüğünü haber verdiler...

Beni televizyoncu yapan adam ölüp gidivermişti işte...

27 yaşındaki çocuk, Yunan televizyon stüdyosuna girip, konuşmaya başlar başlamaz tökezlemişti...

Önceleri iki kelimede bir...

Sonra hemen her cümlede...

Tökezledikçe Atina'dan televizyondaki tek dayanağına sesleniyordu...

"Baba beni duyuyor musun?.. Ne olur bırakalım yapamayacağım artık..."

"Devam et oğlum... Çok iyi gidiyor..."

"Baba montajla kurtarabilir misin bu hataları?..."

"Deli misin oğlum mükemmel olacak... Artık milli oldun... Git keyfini çıkart..."

Kocatepe Camii'nden naaşı kalkarken, İstanbul'da bir yerlerde ruhum ayağa kalkacak...

Alkışlarla uğurlayacak onu biliyorum...

Reha Muhtar

YAŞAM'DAN

Yıllar önce bir yerde Cevat Taylan'ın vefatını öğrenmiş çok üzülmüştüm. Aradan bir ay süre geçmiş, kendisini Esenboğa da görünce dünyalar benim olmuş, sarılıp gözyaşı dökmüştüm. Beraber ağlamıştık. Yine böyle bir şey olacak diye düşündüm, fakat Mehmet Artun kardeşimin iletisi yanlış olmaz diye üzüntüm sonsuz. Tanrı'dan rahmet dilerim.

Metin Atamer TAC'58

Ağabeyimiz , Rahmetli Cevat Taylan'ın kederli ailesine başsağlığı ve sabırlar, dilerim. Nur içinde yatsın. Başımız sağolsun.

Turgay Atınç TAC'70

Acı haberi biraz evvel bilgisayarımı açınca öğrendim ve çok üzuldüm . Rahmetli Cevat Ağabeyim TAC'dan mezun olurken ben de Ortaokul'dan mezun olmuştum. Kendisini çok sever ve sayardım . O da hiç ağabeyliğini esirgemezdi. Başımız sağolsun. Merhuma Allah'tan rahmet, ailesine ve yakınlarına sabırlar diliyorum. Toprağı bol, mekanı cennet olsun. Aynı şekilde başta 1959 mezunları olmak üzere tüm TAC camiasına da başsağlığı ve sabırlar diliyorum.

Hilmi Oktar TAC'62

Ulu çınarlarımızdan birini daha kaybetmişiz, camiamıza başsağlığı diliyorum. Allah rahmet eylesin, nur içinde yatsın. Basit bir google'lama ile aşağıdaki bilgilere ulaştım. Ekşi sözlük'te Cevat Taylan abimiz için yazılanlardan: 1940 yılında Mersin'in Silifke ilçesinde doğdu. Siyasal Bilgiler Fakültesi mezunu. Gazeteciliğe 1963 yılında milliyet gazetesinde başladı. Birkaç ay ekonomi muhabiri olarak çalıştıktan sonra TRT'ye geçti. TRT'de dış yayınlardan sonra bir süre radyoda görev yaptı. Muhabir kadrosuna geçti. TRT-2'de haber programına yeni bir biçim verdi. TRT'de uzun soluklu "profil" adlı bir belgesel program hazırladı. 12 eylül 1980'den önce TRT'den ayrıldı. Günaydın, güneş, milliyet ve daily news gazetelerinde nokta dergisinde çalıştı. NEB ve EKA adlı iki ingilizce dergi çıkardı. Star, ATV ve CNN-Türk televizyonlarında çalıştı. Mehmet Ali Birant twitter'a twit atmış: Cevat Taylan'ı kaybettik. TRT'nin en renkli, en cesur, kendine güveni olan habercisiydi. Yarın kaldıracağız. Allah rahmet eylesin.

Süha Önen TAC '71

Allah rahmetini Cevat'tan da esirgemeyecektir, eminim. Cevat Ağamı, en azından her ayın ikinci çarşamba günü "Etrak-ı bi idrak"terimi ile yadederek ve rahmet dileyerek anacağız. 59'luların ve diğer yakınlarının başı sağolsun.

Tuncer Erzin TAC'56

Cevat Taylan'ın vefat haberini biraz önce dönem arkadaşı Zeki Aykut'tan aldığım bir telefonla öğrendim. Daha sonra da internetteki mesajları gördüm. Cevat Taylan annemin dayısının oğluydu. Kolej'de benden dört sınıf büyüktü ama Mülkiye'de sınıf arkadaşı olmuştuk. Bir kaç gün önce telefonda konuşup karşılıklı şakalaşmış ve Adana Sofrasındaki ilk kebab gününde görüşmek üzere vedalaşmıştık. Ne yazık ki kismet olmadı. Kendisine Allah'tan rahmet, kederli ailesine dostlarına, yakınlarına, sevenlerine ve TAC Camiasına başsağlığı diliyorum. Işıklar içinde yatsın.

Bahattin Gürsöz TAC'63

Cevat Taylan abimizin kaybından dolayı ailesine ve tüm camiamıza başsağlığı ve sabırlar dilerim.

Necil Toktay TAC'71

Çok değerli bir abimizdi. Mezuniyetlerinin 50. Yılıının organizasyonunda birlikte çalışmıştık. Çok güzel bir kutlama programını titizlikle hazırlamıştı. Dinamikti, yaşam enerjisi yükliydi. Ölüm ona hiç yakışmadı. Başımız sağolsun.

Ali Cerrahoğlu TAC'78

Tüm TAC camiası ve mezunların başı sağolsun. Yakınları ve ailesine sabır dilerim. Gerçek hayat hikayeleri beni hep etkilemiştir, bu vesile ile kaybederken bile bir abimizi, mezunumuzu tanımak, hayatı hakkında bilgi edinmek buruk ama kazanılmış bir değerdir. Allah rahmet eylesin.

K. Özgür Yaşa TAC'87

Değerli Abimize Allah'tan rahmet, tüm sevenlerine ve yakınlarına sabır ve başsağlığı dilerim.

Teoman Oralerkaya TAC'78

Y AŞAM'DAN

Cevat ağabeye Tanrı'dan Rahmet, Ailesine, yakınlarına ve arkadaşlarına sabırlar dilerim.

N. Celal Toroglu TAC'84

Cevat abimizin vefatı nedeni ile başta yeğeni TAC'68 Taylan Dericioğlu kardeşim olmak üzere bütün yakınlarına, sevenlerine, dönem arkadaşlarına ve TAC camiasına başsağlığı ve sabırlar merhum demek çok zor geliyor abimize de Allah'tan rahmet dilerim. Mekani Cennet olsun!

Emin Culhaci TAC'68

Rahmetli Cevat Taylan'ı boynundaki vişne çürüğü atkıyla hatırlayacağım hep, bu atkı onun alamet-i farikası gibiydi. Allah rahmet eylesin.

Ateş Aykut TAC'64

Cevat Taylan abimize Allah'tan rahmet yakınlarına ve tüm sevenlerine sabır ve metanet diliyorum. Benim girdiğim sene sanırım ya orta 3 ya da lise 1 deydi. Zamanı çabuk tüketiyoruz.

Alparslan TAC'64

Öncelikle baş sağlığı diliyorum. Öğrenciliğimden tanıdığım Cevat abimiz oturaklı, ağır toplarındandı TAC'59 döneminin. Bu dönemden kaybettiğimiz abilerimiz: Güner Baykal, Osman İnal, Özdemir Sabancı, Erden Sevilir ve en son da Cevat Taylan. Hepsini rahmetle anıyor, TAC'59 dönemine ve TAC camiasına taziyelerimi iletiyorum.

Erdoğan Hoca TAC'63

Sevgili arkadaşım Cevat'ın vefat haberini almak beni fevkalade sarstı ve derinden yaraladı. Allah sevgili Cevat'tan rahmetini esirgemesin; yattığı yeri nur içinde aydınlatsın. Tüm TAC camiasına ve Cevat'ın yakınlarına ve sevenlerine baş sağlığı dilerim.

Adil Öztoprak TAC'61

Cevat Taylan abimize tanrıdan rahmet, kederli ailesine, TAC-TALAS camiasına, sevenlerine başsağlığı dilerim, toprağı bol olsun.

Erdem Gök TAC'83

Cevat Ağabey'e tanrıdan rahmet. Ailesine, arkadaşlarına tüm sevenlerine sabır ve başsağlığı diliyorum. Huzur içinde kalsın.

Bahri Özden TAC'85

Sevgili Cevat Taylan Tarsus'u 1959'da, ben Talas'da Orta 1'deyken bitirmiş. Ancak 1964-1968 yıllarında Mülkiye'de sınıf arkadaşı olduk. Okul sonrası yaşamımız gazetecilikte keşişti. Efsanevi bir haberciydi. Levent Kırca'nın oyunlarındaki "Cevat Kelle" tiptemesinin Cevat Taylan olduğu çok konuşuldu... Ele avuca sığmadığı için TRT'den ayrılmak zorunda bırakıldığında bir süre ANKA Ajansı'nda birlikte çalıştık. Parlamento yıllarımda da Meclis TV'nin yöneticisiydi... Kendisiyle en son 29 Ekim 2012 Pazartesi günü telefonlaştık. Biz Anıtkabir'e henüz girmiştik. Telefonla aradı, sesi yorgun ancak heyecanlıydı. Sağlık sorunları nedeniyle etkinliğe katılamadığını, televizyonlardan izlediğini ve yaşananlardan son derece mutlu olduğunu söyledi...

Uluç Gürkan

Cevat Abi'ye Allah'tan rahmet, yakınlarına ve TAC'59 Abilerimize sabırlar, sağlıklı ve uzun ömürler diliyorum.

Mehmet Ökem TAC'91

Ne yaptın Cevat !!!

Yolun ı ışık dolu olsun ama, neden böyle vedalaşmadan gittin Cevat ... !!!

Silifke 'li hemşehrim, Tarsus Amerikan Kolejini benden 5 sene evvel bitirmesine rağmen, Mülkiye'de ('68) sınıf arkadaşım, hep neşeli, sen, sakrak, muhabbet dolu ama aynı zamanda dava adamı, adam gibi adam, sevgili Cevat'ın bizi böyle aniden bırakıp gideceği aklımın ucundan geçmedi 29 Ekim günü yaptığımız uzun telefon görüşmesinde...

İktidara çok kızgındı... Cumhuriyet ve Atatürk düşmanlığını asla içine sindiremiyordu.. O gün bana telefonda " 1. Meclis önündeki Cumhuriyet yürüyüşüne çok katılmak istediğini, ama

YAŞAM'DAN

ciğerlerinde problem olduğu için ve de biber gazı sıkacaklarını tahmin ettiği için, maalesef gidemediğini " söyledi.. Uzun uzun konuştuk... Ankara'da görüşmek üzere vedalaştık... Megerse son "veda " imiş... Işıklar içinde yat sevgili arkadaşım... Seni çok özleyeceğiz...

Faruk Bozbey

Cevat Taylan, bizim sınıftan en sevdiğim kardeşlerimden biriydi. Aramızdan göçtüğüne inanamıyorum. Bizim 50'inci yıl mezuniyetimizde ben Tarsus'a gelemediydim ama sağolsun Cevat Taylan Ankara'daki sınıf arkadaşlarımızı toplamıştı ve hep beraber kebab yedik ve şarap ve rakı içtiydik. Ailesine ve TAC camiasına üzüntülerimi beyan eder Cevat Ağama Allah'tan gani gani rahmet dilerim.

Erkan Esmer

Cevat Abi'yi tanımış olmak, muhabbet etmek benim için bir ayrıcalıktı. Onu bilmece ve sigara yasağını Türkiye'de başlatan kişi olarak daima hatırlayacağım. Tüm TAC camiasının ve 59 mezunlarının başı sağolsun. * Türkiye'de şu an uygulanan kapalı yerlerde sigara yasağının ilk başlangıcı ,1 Ocak 1988'de TRT 2'de yaptığı programda dönemin sağlık bakanının cebinden sigara paketini çıkartıp Cevat Abi'ye vermesi ile başlamıştır.

Rasim TAC'94

Cevat Abimize tanrıdan rahmet , yakınlarına ve dostlarına, TAC 59'lulara baş sağlığı dilerim.

İskender Sayek TAC'63

Cevat Taylan ağabeye Allah rahmet eylesin. Başta ailesi ve dönem arkadaşları olmak üzere Tüm camiamızın başı sağolsun.

Baykal Bayır TAC'94

Sevgili TAC, bugün sıcak ve güneşli bir Ankara gününde, Cevat Taylan abimize TAC camiası olarak, ailesinin yanında, son görevimizi kalabalık bir mezun grubu ile, hem Kocatepe'de hem de Karşıyaka mezarlığında yaptık. Dualarla, iyi dileklerle kendisini

sonsuzluğa uğurladık. Allah'tan kendisine tekrar rahmet diliyorum.

Doğan Gözde Özgödek TAC'86

Bilgisayar problemim nedeni ile haberim olamadı, Cevat Ağabey'i "iyi bilirdik" diye helalleşemedim. Şimdi buradan sevgilerimi göndereyim. Deli-dolu ama içi-dışı bir, güzel bir insandı Cevat Ağabey. Her görüşümde, "Cevat Kelle" tiplemesini hatırlar, gülümserdim. "Etrak" boykotu yüzünden "O"na hasret kalmıştık son yıllarda. Bizi terketmese idi, "yeni kebabımızda görüşürdük" diye hayıflanıyorum şimdi.... Rahat uyu sevgili Ağabey'im.

Cengiz Atalay TAC'72

Cevat Taylan ağabeyi tanıma şansım olmadı, grupta yazılanlardan seven ve sevilen birisi olduğunu öğrendim. Kendisine Tanrıdan rahmet diliyorum, ışıklar içinde uyusun. Ailesi, sevenleri ve sınıf arkadaşlarına baş sağlığı ve sabırlar dilerim.

Hamit Serbest TAC'71

Cevat Taylan Abimize Tanrıdan rahmet, ailesine, dönem arkadaşlarına, Taylan Dericioğlu abimize, TAC Camiasına ve tüm sevenlerine başsağlığı dilerim.

Atahan Çukurova TAC'72

Değerli Ağabeylerim, sınıf arkadaşlarım ve kardeşlerim, Cevat Taylan dayımın vefatı konusunda göstermiş olduğunuz kişisel katılımlarınıza, ilginize ve yakınlığınıza, başsağlığı dileklerinize ve ziyaretlerinize şahsım ve ailesi adına teşekkür eder; sizlere uzun fakat sağlık ve mutluluk dolu yaşamlar dilerken, bu süreci de tüm sevdiklerinizle olabildiğince çok paylaşarak değerlendirmenizi umarım. Sonsuz teşekkürlerim ve sevgilerimle...

Taylan Dericioğlu TAC'68

TAC'48 Aydın Yurtcu'nun ardından...

YURTCU, Aydın Dr., M.D.
May 28, 1929 - December
20, 2012

It is with great sadness that we announce the passing of Aydın Yurtcu on December 20, 2012 after a courageous battle with cancer. He will be fondly remembered by his wife of 55 years, Tulin Yurtcu, daughter Hulya (Giuseppe

Petrillo), son Metin (Sharon), and his beloved granddaughters, Talya, Sera, and Melodi. He was a doctor of psychiatry, a family man, but foremost, a dedicated friend to many. He touched the lives of everyone he met; from those in his cherished hometown

of Adana (Turkey), during his university life in Ankara, his residency in the United States, and of course Montreal - his home for the past 50 years. He was an outstanding figure in the Turkish community -always lending a helping hand or advice. Always proud of his Turkish heritage, but equally proud to be a Canadian, Dr. Yurtcu was a true example to new and old community members alike. For those he leaves behind, we will truly miss his reflective "life stories" - or as he would modestly start off in Turkish, "Gel hayat?m? anlatay?m". Funeral service will be: Saturday, December 22, 2012 at 8:30 a.m., Rideau Memorial Gardens 4239, boulevard des Sources Dollard-des-Ormeaux. In lieu of flowers, donations can be made online www.jgh.ca in memory of Dr. Aydın Yurtcu, Jewish General Hospital Oncology Department.

Published in The Gazette on December 21, 2012

TAC'79 Ahmet Kocaer'in ardından...

Ahmet ağabeye Tanrı'dan Rahmet ailesine, yakınlarına ve arkadaşlarına sabırlar dilerim.

N. Celal Toroglu TAC'84

Ahmet ışıklar içinde yatsın. Ailesine ve sevenlerine sabırlar dilerim.

Ender Aydın TAC'73

Sevgili Ahmet'e huzur, bütün yakınlarına sabır dilerim. Işıklar içinde yatsın.

Kubilay Keçelioğlu TAC'75

Ahmet kardeşimize Allahtan rahmet, ailesi ve TAC'lilere sabırlar diliyorum.

Alev Dikici TAC'75

Başta 79 sınıfı olmak üzere tüm sevenlerinin başı sağolsun. Allah rahmet eylesin, geride kalanlara sabır versin.

Serdar Kutsal TAC'81

Fehime Konuk'un ardından...

Birçok dönemlere yuva edildiği okul kütüphanesinde tam anlamıyla ablalık yapmış, araştırma yapan öğrencilerimize ve öğretmenlerimize kaynak temininde yardımcı olmuş, bir anne sıcaklığı ile sıkıntılarını dinlemiş, yol gösterici olmuş, kütüphanemizi okulumuzun renkli bir köşesi olmasına elinden geldiğince çaba sarf etmiş, bir çok mezunumuza okuma alışkanlığı kazandırmıştır.

Mrs. Maynard'dan aldığı kütüphanecilik bilgilerini uzun yıllar başarı ile sürdürmüş, emekli olduktan sonra da sık sık

kütüphanemizi ziyaret ederek, raflara konan yeni kitapları takip etmiş, birçoklarını da okumuştur. Tam bir kitap kurdu olan Fehime ablamız son dönemlerini sıkıntılı geçirmiş, sağlığı nedeniyle evinden dışarı çıkamaz duruma gelmişti. Tarsus'taki evine ziyaretine gittiğimde okul anılarını tazeleme fırsatı bulmuştumdur. Mr. Bartalemeo (erken yaşlarda kaybettiğimiz rahmetli Mr. Robeson dönemlerinde kütüphane sorumlumuzdu) ile birlikte kütüphanemizin gelişmesine büyük destekleri olmuştur.

YAŞAM'DAN

Adaşım oğlu Erdoğan Konuk'a (TAC'81) ve tüm ailesine baş sağlığı dilerim. Camiamızın başı sağ olsun. Şu anda kütüphane görevimiz Sezin Özkan kardeşimize de baş sağlığı diliyorum. Fehime Ablamız huzur içinde yatsın. Anılarımızda yaşayacak olan Fehime Ablamıza, Allahtan rahmetini esirgememesini dilerim. Ruhun şad olsun Fehime Abla...

Erdoğan Hoca TAC'63

Erdoğan kardeşime ve ailesine sabırlar dilerim.

Alihan Irmakkesen TAC'81

Erdoğan, başın sağolsun! Çok severdim!

Anıl Akça TAC'81

Işıklar içinde uyu Fehime Sultanım. Bu kaçıncı doldurduğun kart oğlum yavaş oku biraz demen hep kulağımda.

Burak Ali TAC'94

Fehime ablamıza tanrıdan rahmet diliyorum. Erdoğan'ın, ailesinin, TAC camiasının başı sağolsun.

Erdem Gök TAC'83

Fehime Ablamıza Tanrı'dan Rahmet diler, Erdoğan ağabeye ve ailesine sabırlar dilerim.

N. Celal Toroğlu TAC'84

Kitap okuma alışkanlığı kazanmamamızda büyük payı olan o güzel kütüphane ve Fehime Abla bugün gibi gözümün önünde. Fehime Abla hepimize çok yumuşak ve sıcak davranıyordu, kızdığını hiç görmedim. Işıklar içinde yatsın, Allah gani gani rahmet eylesin o güzel insana. Erdoğan ağabeye ve ailesine sabırlar diliyorum.

Mete Acar TAC'85

Fehime Ablamıza Allah'tan rahmet, basta sen olmak üzere tüm yakınları ve sevenlerine sabırlar dilerim.

Hüseyin Turanlı TAC'81

Uzun yıllar kütüphane kolundaydım ve Fehime hanımı ilk başladığı seneden itibaren tanırım, çok sever ve sayardım, arkadaşımız Erdoğan'ın başı sağolsun, Kalanlara sabırlar dilerim, Allah rahmet Eylesin.

H Serhan Cengiz TAC'79

Ben ona hep Fehime Gelin derdim . "Gelin " sözünü duyunca gözleri parlar, gülmeye başladılar. Hatıralarını yazdığı kitaba resimlerimizi koyarak bizlere sevgisini ifade etmişti. Güle güle Fehime Gelin seni unutmayacağız. Sevgili Erdoğan ve Aşkın başınız sağolsun Allah rahmet eylesin . Sabır ve metanet diliyorum.

Mustafa Nacar

Özellikle 85 dönemi haylazları olarak Fehime Abla'nın "Sakin Otoritesi" ve bir o kadar da sevgi dolu yaklaşımı geldi gözümün önüne. Fehime Abla'mıza Allah'tan rahmet, Erdoğan Ağabey ve ailesine sabırlar diliyorum.

Onur Özer TAC'85

Fehime Hanım uzun yıllar okulumuza hizmet etmiş kıdemli sembol isimlerden biriydi . "Alo Tarsus Amerikan Koleji" isimli kitabında da Okul anılarından bol bol bahsetmişti. Allah rahmet eylesin. Erdoğan kardeşimin de başı sağolsun.

Kemal Tarım

Çok iyi bir insandı. Çoğumuzun üzerinde emeği vardır. Az kahrımızı çekmemiştir. Aynı zamanda bir mezun annesi olduğunu ben bilmiyordum. Erdoğan Abi'mizin başı sağolsun. Mekanın cennet olsun Fehime Abla.

Güçlü Atınç TAC'95

Başınız sağ olsun Allah sabırlar versin.

Baykal Bayır TAC'94

YAŞAM'DAN

Kendisinin mezun annesi olduğunu bilmiyordum. Fehime Ablamıza Allah'tan rahmet, basta siz olmak üzere tüm yakınları ve sevenlerine sabırlar dilerim.

Sinem Bilgen TAC'91

Fehime Abla, kütüphanemize yıllarca verdiği emeklerle bizlerde kitap sevgisi ve kütüphane kullanma alışkanlığının oluşmasında önemli rol oynamış. Vefatına çok üzüldüm. Erdoğan Abi'ye ve tüm sevenlerine başsağlığı diliyorum...

Badahan Canatar TAC'90

Allahtan Fehime ablaya rahmet, Sevgili Erdoğan'a da sabırlar dilerim.

Mustafa Özyiğit

Üzerimizde çok emeği olan Fehime ablaya Allah'tan rahmet, Ailesine ve sevenlerine sabır ve baş sağlığı diliyorum. Mekanı cennet olsun.

Bahri Özden TAC'85

Okulumuza değerli hizmetleriyle ve bizlere kattıklarıyla andığımız Fehime Hanım'a Allah'tan rahmet, Erdoğan kardeşimize, ailesine ve camiamıza başsağlığı dilerim.

İbrahim Orhon TAC'72

Erdoğan abi başta olmak üzere tüm TAC camiasının başı sağ olsun. Bize kütüphaneden nasıl yararlanılır öğretti, okuma alışkanlığı edinmemize büyük katkısı oldu. Sevecen yaklaşımıyla hepimizin sevgisini kazandı. Üzücü bir kayıp. Ben sevgili Fehime ablamızı TAC 92 yıllığıma verdiği 3 şiirini paylaşarak tebessümle anmak istiyorum. Bize ışık verdin, sen de ışık içinde ol Fehime abla...

İSTİYORLAR

Öğrenciler istiyor her gün iğne iplik,
Yok diyoruz, bizi yiyorlar didik didik.
İstiyorlar silgi zimba,
Sinirden oynuyoruz Rhumba.
İstiyorlar kalem, ataş,

Başınıza düşmesin taş.
İstiyorlar uhu, mendil,
Eriyoruz kandil kandil.
İstiyorlar kağıt, para,
Kimileri tam maskara.
Düşündük ince bir plan,
Koyalım birkaç yasak.
Düşündüler Fehime Abla'dan
Nasıl kaçsak, ne yapsak.
Tek tek gelin oğlum,
Konuşun tane tane.
Satmıyoruz kestane,
Burası KÜTÜPHANE.

BURASI NERESİ

Burası ne sahne
Ne de meyhane
Burası oğlum
Kütüphanedir kütüphane...
İçilmez ne sigara
Ne gazoz
Gözüm görmesin
Toz ol toz

HABABAM SINIFI'NA

İp kaçını öğrencilere
Kimse bakamaz yan
Sevimli yaramazlara
Ben biçare gardiyan
Birazcık baskı yapsam
Hemen çıkar isyan
Kütüphane değil de
Mübarek sanki han
Fehime abla mekanın cennet olsun. Bahri abiminde söylediği gibi üzerimizde emeğin çoktur. Kitabın kıymetini, kütüphane kültürünü bizlere yılmadan öğrettiğin için çok teşekkürler.

Umut Yalnız TAC'88

Friendship Binasının girişinde "LIBRARY" yazısının altında sarı buğulu camlı kapıyı araladığınızda sizi ilk karşılayan Fehime Abla, kütüphanenin sessiz ve büyümlü havası ve kütüphane kartları olurdu. Fehime Abla anılarımda hep yardımsever, iyi niyetli, güleryüzlü olarak yer edinmiştir. Allah rahmet eylesin,

Y AŞAM'DAN

tüm sevenlerinin ve TAC'nin başı sağolsun. Mert Uğurses '98 Başımız sağolsun , kütüphane kurdu ve gönüllüsü olarak en keyifli zamanlarım geçmişti..

Mümtaz Pak

Sevgili TAC, Oturduğum her evin bir odası mutlaka kütüphanedir. TAC eğitimi kitaba ve Kütüphaneye, araştırmaya yönlendiren bir eğitimdi. Kütüphane biz okurken eski Unity binasının altında idi. Fehime Ablamız da, (yaşı kaç olursa olsun, yaşıma kaç olursa olsun, Abla) Kütüphane kavramının ete kemiğe bürünmüş hali idi. 80'li yıllarda teknolojinin bu kadar ileri olmadığı bir dönemde, benim gibi bir futbol hastası, Avrupa futbolunu, TAC Kütüphanesindeki dergilerden takip ederdi. "World Soccer" dergisinin her sayısının gelip gelmediğini, Fehime Abla'ya sorup, geldiğini öğrenip, dergiyi bir uygun vakitte, kütüphanenin aydınlık bir köşesinde okuduğumu hatırlıyorum. Nur içinde yat Fehime Abla, deli çocuklara nasıl davranılacağını bilen Kütüphaneci.

Doğan Gözde ÖZGÖDEK

Herhalde O'nun çalıştığı dönemde okuyup da Fehime Abla ile bir kütüphane anısı olmayan yoktur. Demek ki, bu kadar yıl belki insanın aklına bile gelmeyen birisinin vefat haberi, okunduğunda insanın içini bu kadar kötü yapabiliyormuş. Tüm TAC camiasının başı sağ olsun...

Onur Sokullu TAC'86

T.A.C emektar kütüphanecimiz "Fehime Ablamızın vefatını az önce öğrendim..:(tüm "T.A.C. Camiasının" başı sağ olsun.. üzerimizde emeği çoktur gerçekten.. mekanı cennet olsun..?!

Özgür İnan TAC'87

Hepimizin üzerinde çok emeği olan, çok sevdiğimiz, hep güler yüzlü ve çok iyi bir insandı. Fehime Ablamız ve uzun yıllar okulun simgeleşmiş kişiliklerinden biriydi... Çok üzüldüm Allah rahmet eylesin huzur içinde yatsın... Ailesine de başsağlığı diliyorum...

Özgün İnan' 92

Fehime Hanıma rahmet, tüm aile bireylerine ve TAC camiasına sabırlar diliyorum.

Halim MUMOĞLU

İlk yıllarımızda oldukça yaşlı Amerika'lı bir bayan vardı, kütüphanemizde. Fehime Abla daha gözden uzaktı, her zamanki sessizliğiyle. Sonrasında Barto dönemi ve Fehime Abla'nın işe sahip oluşu...Sevgili Dostum Tarık'ın annesinin ardından aziz kardeşim Abuş'un yazdığı yazıdan bir cümle kalmış aklımda.. "Çocukluğumuzun ana karakterleri bir bir terk ediyorlar bizi..." mealinde biz cümleydi.

Fehime Abla hepimizin hayatına az veya çok girmişti. Benim gibi kitap delisi olanların değil sadece... TAC eğitiminde "Paper / Essay" güzellikleri vardı. Bunlar içinde herkes kütüphaneye gitmeye mecburdu. Bırakın internetin olmamasını telefonların bile her evde olmadığı o dönemde.

Nur içinde yat sevgili Fehime Abla, Allah rahmetini üzerinden esirgemesin. Sevdiklerine acını unutturacak daha büyük bir acı vermesin, sabır ve metanet versin. Sana layık olacak şekilde yetiştirdiğin evlatlarının, ailenin, hepimizin başı sağ olsun.

Serdar Kutsal TAC'81

Özellikle kış günlerinde sıcak ve konforlu, yazın da klimalı olduğu için müzik dinleyip dergi okumak için gittiğim kütüphanede nasıl yaptığını anlamadığım bir şekilde beni ve pek çok arkadaşımı biz farkına bile varmadan kitaplarla tanıştıran, okumaya su içmek misali ihtiyaç duymamızı sağlayan Fehime Ablamız ışıklar içinde yatsın. Erdoğan Ağabey'in ve Tüm TAC Ailesinin başı sağolsun.

Celal Çölkesen TAC'98

Ailesinin ve camiamızın başı sağolsun. Mekanın cennet olsun Fehime Abla.

İsmail Sarper Doğan TAC'97

Ahmet Kardeşimize Tanrıdan rahmet, ailesine ve arkadaşlarına baş sağlığı dilerim. Mekanı cennet olsun. Uğur Köksal Hepimizin ablasıydı. Okulumuzun simge ve unutulmayacak bir kişiydi. Çaresiz, her fani gibi di' li geçmiş zamana ait oldu. Başta ailesi olmak üzere bütün TAC camiamızın başı sağolsun. Umarım hepimiz diğer bütün mezunların da yazdığı gibi iyi hatırlanarak ve güzel sözlerle yolcu ediliriz.

Tülin Erköse TAC'88

TAC'63 Erdoğan Kaynak'ın oğlu Atom'un ardından...

Sevgili Dostlar,

Erdoğan Hoca, biz 80'li yılların mezunları için Hoca-Ağabey karışımı bir rol modeldi. Ailece irtibatımız olduğu içinde, hem değerli eşi ve hemde çocukları küçüklüklerinden bu yana tanıma imkanım oldu. Tabi ki Atom, özel durumu nedeniyle ailenin merkezindeydi.

Geçen cuma Türkiye'den ayrılmadan Hoca ile yaptığım telefon görüşmesinde, aslında hoca bana bu beklenen mesajı o gün vermişti. Ancak Allah'tan umut kesilmez sözü ile bekleme sürecindeydik hepimiz.

Bugün TAC Group tarihinde sanırım en çok taziye mesajı yazılan gün, hani moda tabiriyle grup yıkılıyor.

Ben mesajı aldığımda Atom'u ve Hocayı düşünmedim nedense, direkt Atom'un sevgili annesi, Hocamın değerli eşi geldi aklıma. İnsan hafızası ne ilginç... Çok iyi bir matematikçi olan o annenin, kendisini evladına adanması ve mesleği dahil pek çok şeyden feragat etmek pahasına verdiği mücadeleyi düşündüm. Sanırım ilahi yaradan bugün onun emekli olmasına karar verdi, Atom'u hepimizin gideceği yere alarak. Zaten bu hastane sürecinde bir nevi Atom'un veda etme, aileyi hazırlama süreciydi. Evladın kaybından daha acı bir şey olmasa gerek, ancak ilahi takdir son sözü söyleyince sabretmek ve boyun eğmekten başka elden bir şey gelmiyor.

Allah Atom'un üzerinden rahmetini esirgemesin, yolunu ıslık etsin. Başta sevgili anne- babası ve kardeşleri olmak üzere tüm sevenlerine sabır versin. Hepimizin başı sağ olsun.

Serdar Kutsal
TAC'81

TAC Ankara Koordinasyon Toplantısına Atom için saygı duruşu ile başladık...
Mekanı Cennet Olsun...

Atom için gelen başsağlığı mesajlarının bir bölümü...

Haberi okuyunca ne söyleyeceğimi bilemedim.. Başın sağolsun.. Allah başka acılar göstermesin.. Sana, tüm aileye, TAC camiasına, dostlarına, arkadaşlarına ve tüm sevenlerine sabırlar diliyorum..

Faruk Bozbey TAC'64

Sevgili Erdoğan Hocam, başınız sağolsun, Allah kardeşimize gani gani rahmet eylesin. Saygı ve sevgilerimle...

Doğan Gözde Özgödek TAC'86

Senin gibi muhteşem bir insana Atom evladını kaybetme acısını veren Tanrıya isyan edesim geliyor. Ama ne yapabilirsin sabırlı ve metin olmaktan başka..! Atom'a Tanrıdan rahmet tüm ailenize ve TAC camiasına başsağlığı dilerim. Allah rahmet eylesin yeri cennet olsun Atom'un..!

Cenap Erenben - Toronto, Canada

Oğlunuz Atom'a Tanrı'dan rahmet size sabır dilerim. Saygı ve sevgilerimle...

Burcu Usta Uslu TAC'94

Biricik Atom'umuza allah'tan rahmet size ve ailenize de sabırlar dilerim. Atom kardeşimizin toprağı bol mekanı cennet olsun, başınız sağ olsun.

Selahattin Erten TAC'85

Sevgili evladınız Atom'un kaybı bizleri de çok üzdü. Acınızı paylaşıyor, sevgili Atom'a Allah katındaki yerinde, sonsuz hayatın güzellikleri içinde, bizlere de şefaatçi olması dileği ile rahmet, sizlere sabır ve metanet diliyoruz. Sevgili ablaları Canev ve Gül'e; kardeşi Ahmet'e uzun ömür, sabır ve başsağlığı diliyoruz. Allah rahmet etsin.

Zeynep/Mustafa Nacar

Çok üzıldüm, Allah gani gani ramet eylesin. Başsağlığı, metanet ve sabırlar diliyorum. Mekanı cennet olsun.

Süha Önen TAC'71

B AŞKAN'DAN

Ali Cerrahoğlu
TAC'78

YENİ OFİSİMİZE TAŞINDIK

Uzun yıllar 'Ali Bey House' binasındaki geniş bir odada hizmet veren TAC Mezunlar Derneği ofisimiz Misak-ı Milli kampüsünde 'Pembe Bina' olarak adlandırılan binanın üst katına taşındı. 5-6 oda ve 2 salon ile iki küçük daire şeklindeki yeni yerimizin bir bölümünü en heyecan verici projelerimizden birisi olan TAC Müzesi çalışmaları için kullanacağız. Ofisimizi en güzel şekilde hazırlayan SEV'e mezunlar adına çok teşekkür ederiz. Ofis iç donanımı ile ilgili ihtiyaçların giderilmesi için katkılarınızı bekliyoruz.

ÇITA YÜKSELDİ, İHTİYAÇLAR ARTTI

Artık hep birlikte çıtaı yükselttik. Projeler ve hizmet alanları arttıkça haklı olarak mezunlarımızın ihtiyaçları ve derneğimizden beklentileri de arttı. Her gün onlarca telefon ve email ile sorularınızı, irteklerinizi, önerilerinizi iletiyorsunuz. Bizler de dernek gönüllüleri olarak bu beklentileri karşılayabilmekten çok mutluyuz. Ancak iş yükü ve geliştirilmeyi bekleyen projelerin potansiyel ihtiyaçları o kadar arttı ki ofis insan kaynağımızı, gönüllü çalışan sayımızı daha da arttırmalıyız. Bu konuda çalışmalar yaptık. Derneğimizin amatör ruhunu ve heyecanını yitirmeden, kollektif çalışma kültürünü sürdürerek dernek faaliyetlerini ve projelerini sürdürmek ve Betül Ablayı rahatlatarak sizlerle iletişime daha fazla zaman ayırabilmesini sağlamak üzere bir 'proje koordinatörü' kadrosu oluşturduk. İnsan kaynakları uzmanı mezunlarımızın değerli katkıları ile bir araştırma içerisine girdik ve bu süreci bütçe hedeflerimizin elverdiği en kısa zamanda tamamlamayı hedefliyoruz. Ofisimizin güçlenmesi derneğimiz ile sizlerin iletişimini çok daha güçlü kılacaktır.

TAC YAYLA EVİ

SEV Mütevelli Heyeti tarafından camiaya kazandırmak üzere TAC Mezunlar Derneğine tahsis edilen TAC NAMRUN YAYLA EVİ projesini başlatmak amacıyla vakfın isteği üzerine Tarsus inşaatının başlamasını beklemiştik. Şimdi zaman geldi. Sizlere daha önce duyurduğumuz güzel projenin son şeklini vermek ve restorasyona başlamak için çalışıyoruz. Projenin onaylanması

ek gecikmelere neden olmadığı takdirde sizleri bu yaz Tarsus'un Namrun yaylasında ağırlamayı hedefliyoruz.

SEV'DE NÖBET DEĞİŞİKLİĞİ

Sağlık Eğitim Vakfı Mütevelli Heyetinin Aralık 2012 toplantısında yapılan seçimlerle SEV Yönetim Kurulu yenilendi. Görev süresi dolan başta Erhan Dumanlı Abimiz olmak üzere tüm mezunlara gösterdikleri özverili çalışmadan dolayı teşekkür ederiz. İzmir Amerikan Koleji Mezunları Ceyda Aydede başkanlığındaki yeni yönetim kuruluna da başarılar diliyoruz. SEV ile mezunlar arasında giderek gelişen pozitif iletişim ve enerjinin yeni dönemde de artarak devam edeceğini görmekten mutluyuz.

GENEL KURULLARMIZ

Sizler bu satırları okuduğunuzda şubelerimizin genel kurulları yapılmış ve yapılmak üzere olacak. Genel Merkezimizin genel kurulu da mart ayında gerçekleşecek. TAC Mezunlar Derneğinin geleneğinde yenilerin katılımı, sorumlulukları devralması, deneyimlilerin katkı ve desteklerini devam ettirmesiyle giderek büyüyen ve genişleyen bir ekip anlayışı ve ekolu var. Tüm mezunlarımızı tüm enerji ve bilgi birikimleri ile sorumlulukları üstlenmek, ekolumuzu devam ettirmek ve geliştirmek üzere derneğimizin yönetimine katılmaya davet ediyoruz. Her mezun bir lider, her mezun bir başkandır.

CUMHURBAŞKANI VE TAC / TALAS

Sevgili abilerim, kardeşlerim;
Tarsus halkı, kurumları ve sivil toplum örgütleri olarak Tarsus'a bir devlet üniversitesi kazandırmak en büyük hedeflerimizden birisi. Bu konuyu görüşmek, olgunlaştırmak ve destek istemek üzere 25 Aralık 2012 günü Tarsus'u temsil eden bir heyetle Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ü ziyaret ettik. Bu görüşme ve sonrasında camiamızla ilgili gurur verici bir görüşme oldu; sizlerle paylaşmak istedim.

Heyette; Tarsus Kaymakamı, Belediye Başkanı, bir Tarsus'lu milletvekili, bazı oda başkanları ve sanayici ile birlikte Tarsus

B

AŞKAN'DAN

Kent Konseyini temsilen ben de bu ziyarete katıldım. Cumhurbaşkanı Gül geçen yıl Tarsus'u ziyaret etmiş ve olumlu izlenimler edinmişti. Bu görüşme aynı zamanda iadei ziyaret şeklinde oldu.

Her birimizle tek tek tanıştıktan sonra Cumhurbaşkanı söze başladı ve Tarsus'un tarihi, turistik ve birçok diğer açıdan çok önemli bir kent olduğunu söyledikten sonraki ikinci cümlesinde: 'Tarsus'ta çok önemli ve köklü bir eğitim kurumu var; Tarsus Amerikan Koleji. Kayseri'de de Talas Amerikan Ortaokulu vardı, Benim bu okullardan mezun olan, çok önemli mevkilerde çok sayıda arkadaşım, dostum oldu.' dedi. Geçen yıl Tarsus'u gezerken TAC'yi de ziyaret ettiğini de belirtti..

Ziyaretimizin temel amacı Tarsus'a bir üniversite kurulması konusunda yürütülen çalışma için destek istemektir. Ziyaretin ani olması nedeniyle kapsamlı bir hazırlık yapılamamıştı. Kaymakamlığın kısa sürede, ağırlıklı olarak Tarsus fotoğraflarını içeren basılı sunumunu incelerken bir eksikliği farkederek; 'Amerikan Koleji'ni de bu sunumlara mutlaka eklemelisiniz, bu okul Tarsus'u tanıtan çok önemli ve köklü bir kurumdur' dedi. Kentin bu okulla ilgili yaklaşımı sorarak yeniden konuyu hassasiyetle gündeme getirdi. Ben de kendisine TAC'nin ismine layık şekilde eğitime devam ettiğini, Tarsus ile bütünleştiğini, son yıllarda belediye ve kaymakamlıkla ortak projelerin arttığını, öğrencilerin sosyal sorumluluk projeleriyle Tarsus halkına katkıda bulunduğunu anlattım. Diğer ilgililer de olumlu sözler söylediler. Cumhurbaşkanı görüşmenin devamında sözü yeniden TAC'ye getirerek; eskiden Türkiye'nin her yerinden öğrencilerin Tarsus'a geldiğini, sadece bölgeye değil tüm ülkeye hitap ettiğini söyleyerek şimdiki durumu sordu. Ben de yatılılığın artarak devam ettiğini, Türkiye'nin her yerinden öğrenciler gelmeye devam ettiğini, yeni yatırımlarla yatılılık kapasitesinin artırılmakta olduğunu, gündüzlü öğrencilerin Adana, Mersin ve Tarsus'lu öğrencilerden oluştuğunu, tüm bölgeye hitap ettiğini anlattım.

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül Tarsus'a bir üniversitenin yakışacağını, coğrafi özellikleri, nüfusu, kültür ve turistik zenginlikleri yanı sıra bu amaç için Tarsus'lu tüm kurumların birleşmiş ve çok istekli olmalarını görmekten memnun olduğunu, bu konuda gereğini yapacağını söyledi ve bu girişime temel oluşturmak üzere kapsamlı bir dosya hazırlanmasını

isteyerek dosyanın nasıl olması gerektiğini maddeleriyle anlattı. Bu noktada bir kez daha TAC'yi vurguladı. Hazırlanacak proje dosyasında kentin üniversiteyi hakettiğine dayanak olarak Tarsus'un köklü eğitim geçmişinin, başta da Tarsus Amerikan Koleji'nin detaylı şekilde vurgulanması talimatını verdi. Yaklaşık bir saat süren ve çok olumlu havada geçen görüşmenin Tarsus'un geneliyle ilgili diğer detaylarını bir başka yazıda yazacağım ancak memnuniyetle belirtmeliyim ki toplantı boyunca 7-8 kez Tarsus Amerikan Koleji ile ilgili görüş ve duygularını paylaşarak sorular sordu. Çıkışta toplu fotoğraf çektikten sonra her birimizin elini sıkıp uğurlarken bana gülümseyerek 'Okuluna sahip çık...' dedi.

Cumhurbaşkanının TAC'ye olan sevgisi ve bunu ısrarla vurgulaması okulumuzun tüm Tarsus'lular gözündeki konumunu pekiştirmiştir.

Yetmiş milyon nüfusa ve 81 ile sahip olan ülkemizde 'bizim okulumuzun' Cumhurbaşkanımızın gündeminde bu kadar önemli bir yer tuttuğu ve Tarsus bir üniversiteyi hakediyorsa buna en önemli dayanak olduğu için okulumla bir kez daha gurur duydum ve sizlerle de paylaşmak istedim...

Ziyaret sonrasında Tarsus'ta üniversite konusunda yapılan ve yol haritasının belirlendiği geniş katılımlı çalıştayda TAC 1978 mezunu Prof. Dr. Ahmet Fazıl Özsoylu brifing vererek ve oluşan komisyona katılmaya gönüllü olarak okulumuzun içinde yaşadığı topluma verdiği önem ve gönüllü katkının en güzel örneklerinden birisini daha oluşturdu.

Belki biraz heyecan ve coşku yüklü olacak ama serde Beşiktaşlılık var:) sözlerimi aşağıdaki sözlerle bitirmek istiyorum;

Sevemez kimse seni,
Benim sevdiğim kadar;
TAC sen olmasan,
Yaşamak neye yarar...

Sevgiyle kalın...

Erdem Gök
TAC'83

TAC'83 mezunlarının Adana buluşması...

Adana yemeğimiz resimdeki arkadaşlarımızın katılımı ile 5 Ocak kebabçısında yapıldı. Çok güzel, bol sohbet dolu bir geceydi. Uzaklardan gelen Murat Orhan Ata, Emin ve Hüseyin kardeşlerimiz aramızdaydı. Sağolsun Sıdika'da bizi kırmadı geldi ve bizlerle bir aradaydı. Gecenin süpriz konuğu orta 1'de aramızdan ayrılan Mehmet Kemal Günsel'di (Tokgöz) Mersin'de oturuyor, Finansbank'ta çalışıyor. Herkesi çok özlemişti, organizasyonlara katılmak istiyordu, kısmet Adana yemeğineymiş. Gırgır şamata derken yakın zamanda tekrar buluşmak dilekleriyle ayrıldık. Bu yemeğin organizasyonu için büyük uğraş veren sevgili Gökhan Paydak'a çok teşekkür ediyorum.

Ertesi gün kariyer günlerinde Tarsus'ta okulda; TAC li öğrencilere ve iş uzmanlıklarını, bilgi birikimlerini aktarmak üzere değişik dönemlerden davetli mezunlarımız vardı. Murat Orhan ,Tibet Ağırtan ve Hüseyin Öcal ve diğer mezunlar öğrencilerle biraraya geldi ve sınıflara girdiler. T.A.C mezun ve öğrencilerin kaynaşmasına çok güzel bir örnekti. Böyle organizasyonlarda en yakın zamanlarda bir araya gelmek dileğiyle;Hepinize sevgilerimi sunarım.

İsa Tekgöl
TAC'94

TAC'90 Talat Buğur ile röportaj...

"%100 Türk sermayeli Implant üretim projesi ve DTI"

Sevgili Mezunlar, Erdoğan Hocam Talat Buğur (Tac'90) Abi'min başarı öyküsüyle ilgili röportajı hem bir okuldaşı, hem bir meslektaşı, hem 24 yıllık kardeşi, hem de projenin içinde yer alan bir çalışma arkadaşı olarak bizzat benden yapmamı istediğinde çok sevindim ve heyecanlandım açıkçası. Bu proje Talat Abi'nin uzun senelerdir üzerinde çalıştığı ve rüyası olan bir proje ve benim bu öykünün hem teknik kısmını hem de duygusunu sizlere çok iyi aktarabilmem gerekiyordu. Umarım bunu başarabilmişimdir.

İsa Tekgöl Tac'94: Talat Abi, isterseniz büyük projenizle ilgili konuşmadan önce biraz kendinizden bahsedin bize.

Talat Buğur Tac'90: 1990 senesinde Tac'den mezun oldum. İstanbul Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi'ne devam ettim ve daha sonra Bordeaux Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalında doktora yaptım. 2000 yılından beri de İstanbul'da kendi kliniğimde hastalarımın özellikle implant üzerine hizmet veriyorum.

İ.T.: Peki hekimlikten sanayiciliğe geçiş hikayeniz nasıl gerçekleşti? Fikir nasıl ortaya çıktı ve nasıl gelişti?

T.B.: Bu proje çok uzun senelerdir aklımda olan, üzerinde çalıştığım, fikirlerini olgunlaştırdığım bir sürecin aslında son aşaması. Benim tüm mesleki hayatım implantla ilişkili bir şekilde geçti. Mezun olur olmaz Fransa'ya periodontoloji üzerine doktora yapmaya gittim. Sonra Türkiye'ye dönüp implant uygulamaları yapmaya başladım. Bu arada implant cerrahisi ile ilgili gerek yurtici gerekse yurtdışında eğitim ve seminerler verdim. Yabancı birçok implant markasının Türkiye'de ve yurtdışında danışman hekimliğini yaptım. Aslında bunların tümü bu büyük proje için hazırlık aşamalarıydı. Çok uzun seneler önce kendime "Neden dünya markalarıyla rekabet edebilecek bir Türk implant markası olmasın?" diye sormuş ve hedefimi

koymuştum. Sonunda bu hedefimizi gerçekleştirme yoluna girdik.

İ.T.: Hem bir implantolog, hem bir eğitmen hem de implant üretici firmanın sahibi olmanız sizi hedefinize adım adım yaklaştırdı. Peki DTI markasının ortaya çıkması sürecini anlatabilir misiniz? Yani fikrin ortaya çıkması, Ar-Ge, hazırlıklar, proje aşaması, üretim ve satış aşamaları...

T.B.: Heryıl ülkemizde 250.000 adet implant kullanılıyor. Tabii bunlar resmi rakamlar. Pazarın çoğunluğu ithal implantlardan oluşuyor. İşte benim çıkış noktamda burası. Neden implant için bu kadar büyük meblaları yurtdışına ödeyelim diye düşündüm ve projeye başladım. Türk ve dünya diş hekimlerini tatmin edebilecek kalitede implant geliştiren projeme TÜBİTAK destek verdi. Projemi gerçekleştirmemle birlikte artık %100 Türk sermayeli bir ürün ortaya çıkardık. Bundan sonra Türkiye'nin ismini implant alanında dünyaya duyurmuş olacağız. Bunların sonucunda ortaya çıkan ürünün üretim aşamasıyla ilgili hazırlanan proje Avrupa Birliği Kalkınma Bankası ve Türkiye Kalkınma Bankası tarafından çok büyük beğeni topladı ve bu seçkin kurumlar ciddi hibe ve kredi fonlarıyla projeye dahil

oldular. Bunlara ilave olarak Bilim ve Teknoloji Bakanlığı'nın bizi yakından takip etmesi de bizleri fazlasıyla motive etmiştir. Projemiz özel sektör-üniversite işbirliğinin güzel bir örneğini göstermiştir. İstanbul Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Biyokimya Bölümü ve TÜBİTAK MAM Gen Mühendisliği ve Biyoteknoloji Enstitüsüyle birlikte çalışmak başarımıza yön vermiştir. Satış organizasyonunda da senin gibi güvendiğimiz ve işinin ehli dostlarımız olduktan sonra projenin son halkası da tamamlanmış oluyor. İstersen bu satış konusunu sen bize biraz aç ve tabii kendinden bahset.

İ.T.: Tabii ki kısaca bahsedebilirim. Gazi Üniv. Diş Hekimliği'nden mezun olduktan sonra Adana'ya dönüp serbest diş hekimliği hayatıma başladım. Özellikle estetik ve implant ağırlıklı çalışıyorum. Talat Abi'yle abi-kardeş ilişkimiz ve sıkı dostluğumuz bizim sınıf abimiz olduğu 1990 senesine dayanıyor. Özellikle mesleki hayatımda benim en önemli yol göstericim ve destekçim olmuştur. Projedeki en önemli bölgelerden birisi olarak değerlendirilen Çukurova Bölge Bayisi olarak birlikte çalışacak ortamın doğması ben ve ekibimi fazlasıyla motive etmiştir. Şirket kurulması gibi yasal prosedürleri tamamlayıp satış ekibimizi kurduk. Eşim Cennet özellikle yönetsel konularda işin başında olacak ve ben de Danışman Hekim olarak projeye destek vereceğim. Çok güzel şeyler olacağına inanıyorum.

İ.T.: Gelecekte DTI nerede olacak, hedefleriniz nelerdir?

T.B.: Önümüzdeki 5 ve 10 yıllık planlarımız şimdiden belli ve her aşamasını titizlikle tamamlamaya çalışıyoruz. Öncelikli hedeflerimiz Türkiye genelinde akla ilk gelen implant markalarından birisi olmak ve pazar payımızı artırmak; sonrasında da bu işin yurtdışı ayağını güçlendirip dünya markası olma yolunda gerekli hamleleri yapmak olarak söylenebilir. Bizi mutlu eden diğer bir nokta ülkemizdeki birçok üniversitenin DTİ ile birlikte çalışma isteğini belirtmesi ve meslektaşlarımızın ürünümüze yoğun talep göstermesidir. Ayrıca önümüzdeki ay itibarıyla Almanya, Fransa ve Azerbaycan'a ürünümüzü ihraç etmeye başlıyoruz.

İ.T.: Talat Abi bu heyecan verici ve iddialı projenizi ve başarı hikayenizi bizimle paylaştığınız için öncelikle çok teşekkür ederim. Çok gurur duyduk. Tebrik ediyorum ve başarılarınızın devamını diliyorum. Hayırlı olsun.

T.B.: Çok teşekkür ederim. Benim için çok büyük keyifti. Mezunlarımızla ve camiamızla bu gelişmeleri paylaşma fırsatı bizim için bir ayrıcalıktır. Ben de sana başarılar diliyorum; benim için manevi değeri en anlamlı bölge Çukurova'da güzel işler başaracağınıza inanıyorum. Hepimize hayırlı olsun.

MEZUNLARDAN

Tolga Vural
TAC Ortaokul'79

Tolga Vural Özgeçmiş

1979'da TAC orta okuldan mezun olduktan sonra İstanbul'da Robert Koleji'ni ('82) bitirip Boston'a üniversite için geldim. Harvard'da Ekonomi üzerine lisans ve Wharton'dan da MBA derecem aldım ve Boston'da Oliver Wyman, Deloitte ve Publicis'te strateji danışmanlığı yaptım. Şimdi Washington'da Booz Allen'in sağlık, finans ve enerji sektörlerine yönelik idari danışmanlık servislerinin yöneticiliğini yapıyor ve ayrıca Georgetown Üniversitesi'nin İşletme fakültesinde öğretimlik yapıyorum.

Reflections of May 19, Youth Day by a Young Turk

"Atatürk's formation of a democratic republic cannot be our end state but only the beginning."

By Berk Vural

My name is Berk Vural. I was born in Cambridge, Massachusetts and lived most of my life in the U.S. except for summers and two years, one when I attended kindergarten and another when I attended high school in the lovely western city of Izmir where my family comes from. It was during my second long stay as a 10th grader five years ago right around this time of the year when I experienced one of those few unforgettable days of my life. Looking out from our terrace in Gündoğdu Square in Izmir, I saw over one million people, included amongst them youth such as I, gathered in support of a secular state that formed the foundation of Turkey's democracy to date. I was overcome by emotion. A few days later on May 19th, I was reminded that as youth, we are entrusted with the solemn responsibility to maintain the pillars of democracy that had propelled Turkey to its modern state today in a politically tumultuous part of the world. A few years later, I was again reminded that those foundations of Turkish democracy not only served the Republic of Turkey, but extended beyond its borders to the Arab nations, serving as guiding lights of hope in the onset of the Arab Spring.

It was then that I realized that all of my education to date had an obvious purpose. I came to realize that as youth we are not only protectors of democracy for the Turkish Republic, but for humanity at large. My responsibilities to all of humanity around the world may have started with May 19th in Turkey but certainly extended beyond.

The joy of being empowered to use one's own mind and judgment to determine right from wrong instead of other's interpretations; the joy of exercising one's own conscious on what should be tolerable; the joy of being kind to those around me, to have tolerance for differences in opinion and derive strength from our diversity rather than condemning it; and last but not least, the joy of education, like the one I am acquiring at the University

of Maryland, that enables us to enhance our lives and lives of generations ahead – all of these joys and freedoms I came to realize in Izmir one day gave me the hope with which I stand before you today.

We, as youth, must work hard and strive to educate ourselves to the utmost extent we can – push boundaries of science, imagination, creativity, tolerance and kindness for the common good. Education in fields like science and technology will lead to world-wide prosperity by solving some serious problems facing the world such as global warming, energy shortage, epidemics of infectious diseases.

Therefore, governments & societies must support schools and scientific institutions without being oppressive and allowing free thinking.

creativity and innovations. As a great visionary, Atatürk has once said that "A military victory is insufficient for a true libera-

tion. In our political life, in social life, in the education of people, science and technology will be our guide."

Atatürk's formation of a democratic republic cannot be our end state but only the beginning that will inspire us all to continue the hard work he started. The results of his hard work that came into fruition in the form of military victories, nation building and reforms enabled me to be here today as a Turkish-American with the confidence that I can too make a positive contribution in the world. For that, I would like to thank Kemal Atatürk, and the entire Turkish nation who united with him, to drive those positive changes in Turkey that benefit not only citizens of Turkey but also those of other nations in the Middle-

East, Central Asia, Africa and other parts of the world.

As a result, in light of the leadership we, the youth, need to carry forward from Atatürk, I can not possibly feel more proud today, on May 19th 2012, from claiming inheritance to the empowerment and responsibility that comes with being able to say: I am an ever more proud member of the Turkish youth!

Berk Vural

MEZUNLARDAN

Mehmet Nejat Danişman
TAC'65

TAC'61 Günhan Danişman...

1946'da doğan Günhan Danişman, Tarsus Amerikan Koleji'nden (1961) ve ODTÜ Mimarlık Fakültesi'nden mezundur (1965).

"Development of Architectural Settlements in Anatolia from its Beginnings to 1000" başlıklı yüksek lisans tesini 1968'de ve History of Timber Building Technology and Its Conservation Techniques" doktorasını 1976'da Londra Üniversitesi'nde tamamlamıştır. ODTÜ Mimarlık Fakültesi'nde asistan olarak akademik kariyerine başlayan G.Danişman'ın doçentlik tezi "Hassas Ölçü Aletlerinin Teknolojik Evrimlerinin Bilimsel Devrime Katkısı", İonusundadır (Boğaziçi Üniversitesi, 1981). 1995 yılında Boğaziçi Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü'ne öğretim üyesi olarak katılmıştır. Bu tarihten sonar gerek Türkiye'de gerekse Türkiye dışında, mimarlık, mimarlık tarihi, restorasyon, arkeoloji ve teknoloji tarihi konularının keştiği birçok projeye katkıda bulunmuş, yayın yapmıştır.

Şehircilik, yayıncılık, tıp ve teknoloji tarihi konularında beş lisansüstü tez yönetmiştir. Şehircilik Tarihi, Osmanlı Sanatı ve Mimarisi, Teknoloji Tarihi, Koruma ve Restorasyon Yöntemleri, Teknoloji tarihi ve Sanayi Devrimi konularında dersler vermiştir. 1979-2007 yıllarında Anadolu'daki teknolojik yapıların tarihini aydınlatmaya yönelik Tarsus ve Kırıklarelinde kazı projelerine katılmıştır.

Günhan, Tarhan (Şubat 55)

Mustafa, Günhan, Mehmet (Mayıs 59)

İbrahim Merzeci, Mustafa, Refet Cezayirlioğlu,
Mehmet, Günhan

Mehmet, Tarhan, Nihat Baba, Günhan, Mustafa (Mayıs 65, ikizlerin mezuniyeti)

Mehmet, Tarhan, Züleyha Anne (40'larda bir dönem Mülkiye'nin ilk bayan mezunlarından biri olarak TAC'de Türkçe/Yurttaşlık Bilgisi öğretmenliği yaptı, Nihat Baba o dönem Tarsus Kaymakamı), Nihat Baba, Günhan, Mustafa (Mayıs 65)

Yazı: Sabanur YILMAZ '06

ÜNİVERSİTEDEN

“Onun çok yönlülüğünü anlatmak kolay değil...”

Geçtiğimiz ay çok değerli akademisyenlerimizden birisini, BÜ Tarih Bölümü öğretim üyesi Günhan Danışman'ı kaybettik. Tarih Bölümü'nün duayen hocalarından Günhan Danışman hep o bitmez tükenmez enerjisi ve çalışma azmiyle hatırlanacak, öğrenciler için düzenlediği birbirinden keyifli gezileri asla unutulmayacak. Günhan Danışman'ı kendisiyle arkeolojik kazılarda beraber çalışan BÜ Tarih Bölümü öğretim üyelerinden Yrd. Doç. Aslı Özyar ve BÜ Kimya Bölümü öğretim üyelerinden Prof. Dr. Hadi Özbal'dan dinleyelim istedik.

İlk kazı sezonunda Günhan Danışman ve Tarsus kazı ekibi, kazı evimizin terasında... (Eylül 2007)

Yrd. Doç. Aslı Özyar

Günhan Danışman'ın bitmeyen enerjisi Ben Günhan

Danışman'ın arkeoloji dünyasıyla olan ilişkisini anlatabilirim. Kendisi arkeoloji dünyasının içinde Londra'da arkeoloji üzerine master yapmış. Sonrasında Karadeniz kıyısında İkiztepe isminde bir höyükte İstanbul Üniversitesi'nin çok kıymetli hocalarından Prof. Dr. Bahadır Alkım ile beraber çalışmış uzun yıllar. Bilfiil arazi tecrübesi de oradan geliyor. Günhan Danışman BÜ Tarih Bölümü'nde Mimarlık Tarihi dersleri de veriyordu. Fakat esas ilgi alanı teknoloji tarihiydi, kendi araştırmalarını teknoloji tarihi üzerine yapmayı sürdürüyordu. Benim arkeolog olduğumu, bir kazı yapmak istediğimi ve bunun da Tarsus'ta olduğunu duyunca kendisi büyük bir heyecanla bu işin mutlaka yapılacağını, elinden geleni yapacağını, her türlü desteğe, yardıma hazır olduğunu, büyük bir şevkle, büyük bir heyecanla söyledi. Şöyle de diyelim; o olmasaydı ben herhalde bu projeye başlamaya cesaret edemezdim. Çünkü çok büyük bir proje ve çok büyük sorumluluk istiyor. Onun bu pozitif enerjisi ve 'Elbette yapılır' demesi bana çok büyük cesaret verdi. Verdiği tüm katkılarının yanında bana çok büyük moral ve cesaret verdi. Bu proje çerçevesinde 2000 yılından beri kendisiyle çok yakın çalışma fırsatı elde ettim. Ve dediğim gibi kendisinden çok öğrendim. Özellikle de idarecilikle ilgili, bir takım şeylerin organizasyonu ile ilgili. Bu konuda çok tecrübesi vardı. Çünkü üniversite dışında da çalışmış birisiydi. Bunun yanı sıra herkesin teyit edeceği şudur; müthiş bir pozitif enerjisi vardı. Bir odaya girdiği gibi herkese enerji veren, ışık saçan, çok pozitif bir insandı. Mutlaka herkes onu

o şekilde hatırlayacaktır. Herkesle konuşacak sözü olan, herkesle konuşacak bir konusu olan, insan canlısı, beş dakika yerinde duramayan, çok hareketli bir insandı, bugün bir çocuk olsa ona tahminen hiperaktif denirdi. Yani fevkalade renkli ve çok yönlü bir kişilik.

Öğrencilerin çok sevdiği geziler...

Ders vermek kadar öğrencilerle gezilere gitmeyi de sevdi. Bu da Boğaziçi Üniversitesi'nde eski bir gelenektir. Aptullah Kuran zamanına geri gider. Genç yaşında Aptullah Kuran'la beraber çalışmış, onların da geçmişi ODTÜ'ye dayanıyor. Aptullah Bey eskiden ODTÜ'deydi. Günhan Bey de mimarlığı ODTÜ'de okumuş. Oradan tanışıyorlar. Daha sonra Aptullah Bey vesilesiyle, yani Aptullah Bey Boğaziçi'nde olduğu için o da buraya gelmek istiyor. Onunla beraber çok çalışmışlığı var. Beraber mimarlık tarihi açısından binaların fotoğraflarını çekip kayıtlarını tutmak için Türkiye çapında bir sürü seyahatlere çıkmışlar. Aptullah Bey de öğrencileri geziye götürmeyi çok sevdi.

Çok yönlülüğü...

Günhan Danışman'ın bölümümüze çok büyük katkısı oldu. Onun çok yönlülüğünü anlatmam kolay değil. Çünkü beni aşan bir çok yönlülüğü vardı. 'Her tarafta bezi var' derler ya, öyle bir insandı. Çok fazla projeye bir anda yetismeye çalışırdı. Hepsini elinden geldiğince yapmaya ve yürütmeye çalışırdı. Benim daha çok yakından bildiğim arkeolojiyle olan ilgisi. Orada da neyin önemli, neyin önemsiz olduğunu esasında çok çabuk fark eden ve ayırt edebilen birisiydi. Bazı şeylerin neden yapılması gerektiği; Neyin önemli

Aslı Özyar: Herkesle konuşacak sözü olan, herkesle konuşacak bir konusu olan, insan canlısı, beş dakika yerinde duramayan, çok hareketli bir insandı, bugün bir çocuk olsa ona tahminen hiperaktif denirdi.

olduğu gibi konular onun için çok önemliydi çünkü yanlış bir şeyler yapılmasını istemezdi. Bu da özellikle Tarsus'taki altyapımızın çok sağlam olmasını sağladı. Sonra, onun Tarsus'taki çevresi, Tarsus'ta herkesin çok saygı duyduğu birisi olması, bizimle beraber çalışmasının insanlarda oluşturduğu güven de bizim için çok önemliydi. Özellikle Tarsus'ta çalışmak çok güzeldi. Onunla beraber bütün Tarsus bize kucak açtı, öyle söyleyeyim. Bunu tamamen ona borçluyuz diye düşünüyorum.

MEZUNLARDAN

Aslı Özyar ve Günhan Danışman ekip ile beraber 15 Eylül 2007 akşamı, 3 hafta yoğun çalışma sonunda Tarsus çayı şelalesi lokantasında yemek yerken.

15 Eylül 2007 Tarsus çayı şelalesi lokantasında aynı yemekte Günhan Danışman, eski öğrencilerimizden Emre Kuruçayırılı, Kerem Halicioğlu ve konservatör Murat Akman ile beraber. Aradan bakanlar Çigem Kulekçioğlu ve Sinem Güldal.

Tarsus Amerikan Koleji

Aslında Günhan Danışman'ın ailesi Tarsuslu değil, Ege'den. Fakat babası Tarsus'ta kaymakamlık yapmış zamanında. Ve o yıllardaki Tarsus Amerikan Koleji'ni de yakinen görüp çok beğenip, 'Ben çocuklarımı burada okutacağım' demiş. Daha sonra da babası kaymakam olduğu için süresi dolunca başka yerlere gönderilmiş. Fakat onlar ağabeyleri ile beraber yatılı olarak bu okulda okumayı sürdürmüşler. Hep bunu anlatırdı. O da ilginç. Küçük bir oğlan çocuğu, büyük bavullar, torbalar, Denk diyordu, denkler hazırlanıp tek başına İstanbul'dan trene bindiriliyor. İlk defa yatılı okumaya gidecek. Toros Dağlarını aşılıyor, tren bir yerlerde bekliyor vesaire. Çok uzun bir yol. En sonunda varıyor Tarsus'a. Orada okuldan bir görevli, ismiyle hatırladığı bir

kişiydi, onları karşılamış. İlk gün nerede yatacaklarsa götürüp çocukları yerleştirmiş. Ama Günhan küçücük daha, ilkokulu bitirmiş, Orta 1'e başlayacak. 12 yaşı civarında. 'İlk gece hatırlıyorum, bütün gece ağlamıştık. Herkes ailesini, anne-babasını özlemişti' diye anlatırdı. Fakat bunlar geçtikten sonra, yani alıştıktan sonra, o okula çok bağlıydı. Tarsus Amerikan Koleji, belki de onun kendini çok bağlı hissettiği, çok sevdiği, çok saygı duyduğu, orali olmakla çok iftihar ettiği bir yerdi. Yani Tarsus Amerikan Koleji olmak, onu tanımlayan şeylerden birisiydi. Onun için özellikle de mutluydu ki, bu proje yüzünden tekrar okuluna gidip geliyordu, höyük zaten okulun çok yakınındaydı. Bu onu bir yerde çocukluğuna da tekrar geri götürdü ve bu da hoşuna gitti.

7 Eylül 2003'de Tarsus-Gözlükule kazı ekibi Silifke'nin kuzeyinde yer alan Diokaisareia/ Uzuncaburç ören yerini ziyaret ederken... En solda 2003 yılı bakanlık temsilcimiz Aliye Usta, soldan 3. ben, soldan 4. ev sahibimiz Prof. Dr. Detlev Wannagat, sağdan 2. Günhan bey, en sağda eski öğrencilerimizden Oya Topçuoğlu, sağdan 3. ise ekip üyelerimizden Necia Kuneralp.

Günhan Danışman

Günhan Danışman, 1965'te ODTÜ Mimarlık Bölümü'nden mezun oldu. Master derecesini 1968'de University of London, Arkeoloji Bölümü'nden aldı. 1969'da University of London Arkeoloji Enstitüsü'nden 'Diploma in Conservation of Historic Monuments' aldı. 1976'da ise yine University of London'dan Teknoloji Tarihi doktorası aldı. 1977- 1982 yılları arasında Boğaziçi Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Beşeri Bilimler Bölümü'nde Teknoloji Tarihi dersleri verdi. Bu süreç içerisinde de mimarlık alanında çalışmaları oldu. Boğaziçi Üniversitesi'nin sevilen öğretim üyelerinden birisi olan Günhan Danışman Boğaziçi Üniversitesi Tarih Bölümü'nde öğretim üyeliğini yanı sıra zamanlı olarak sürdürmekte ve hastalığına rağmen derslerine devam etmekteydi. Öğrencisi olduğu Aptullah Kuran'ın geleneğini sürdürerek öğrenciler için unutulmaz geziler düzenliyordu. Tüm bunların yanı sıra Günhan Danışman, Mimarlar Odası İstanbul Büyükkent Şubesi II. Başkanı, Mimarlık Vakfı Kurucu Üyesi, Mimarlık Müzesi Yönetim Kurulu Başkanı, Avrupa Mimarlar Konseyi (ACE) Türkiye temsilcisi, Uluslararası Mimarlar Birliği (UIA) Konsey Üyesi.

Prof. Dr. Hadi Özbal

Arkeometri

Sevgili Günhan Hocamı tanıyabildiğim, dostluğunu ve sevgisini paylaşılabildiğim, birçok projesinde heyecanla birlikte çalışabildiğim ve onun bitip tükenmez enerjisine tanık olabildiğim için kendimi hep şanslı hissettim. Bazen çok yorulduğumda, biraz dinleneyim dediğim anda aklıma hep onun günün her dakikasındaki üretken çalışkanlığı, aynı anda on değişik konuda çalışmalar yürüttüğü aklıma gelir ve çalışma arzum kamçılanır. Eğitmeni kimliğini, ders verirken gösterdiği heyecanını daha 1981 yılında Teknoloji Tarihi dersine dinleyici olarak katıldığım zaman hissetmişim. Arkeometriye karşı duyduğum ilk kıvılcımlar eminim bu derslerde başladı.

Demirköy Endüstri Arkeolojisi Projesi

Son yıllarda birlikte yürütmeye çalıştığımız Demirköy Endüstri Arkeolojisi Projesi'nin onu ne kadar heyecanlandırıldığını biliyorum. Onun birleştirici yetenekleri farklı kurum ve disiplinlerden birçok araştırmacının bu projede uyum içerisinde birlikte çalışabilecekleri ortamı sağladı. Günhan Hocam yaptığı çalışmaları en ayrıntısına kadar planlardı. Aklıma gelen bir fikri ona söylediğimde onun bunu

Hadi Özbal: Bazen çok yorulduğumda, biraz dinleneyim dediğim anda aklıma hep onun günün her dakikasındaki üretken çalışkanlığı, aynı anda on değişik konuda çalışmalar yürüttüğü aklıma gelir ve çalışma arzum kamçılanır.

çok önceden düşünmüş ve işleme koymuş olduğuna birçok kez tanık oldum. Enerjimizin ve heyecanımızın kaynağı projenin sonunda hayal ettiğimiz bir açık hava müzesiydi. Demirköy projesine olan tutkusunu bir keresinde çok geç yaşta çocuk sahibi olmuş bir baba gibi tanımlamıştı. Proje onun çok sevdiği ve değer verdiği evlatlarından birisiydi. Bu evladını yaşatmak ve hayalini kurduğumuz müzeyi gerçekleştirmenin sensiz ne kadar zor olacağını biliyorum. Ancak bana aşıladığı heyecan ve kararlılıkla bu zor görevi aşip senin aziz hatranı Demirköy'de yaşatmak için elimden geleni yapacağımın emin olabilirsiniz. 🙏

19 Ocak günü BTS önünde düzenlenen törenle Boğaziçi camiası sevgili hocası Günhan Danışman'a veda etti.

BİR AKŞAMÜSTÜ GELECEĞİM...

**Bir akşam üsüt geleceğim oralara
Tam, yağmurun hafifçe çiselediği
Ağaçların kışa hazırlandıkları bir sonbahar günü**

**Hava hafifçe kararmış olaacak
Ve ben sizi tekme sallarken bulacağım turunçlara
Tıpkı eskiden olduğu gibi
Ya da
Mavinin, ışığında mor görüldüğü
Neon ışıklı bulvarımızda
Köşede oturuyor olacaksınız siz
Şaşırmayacaksınız, şaşırmamalısınız Beni görünce
Bir sonbahar günü, bir akşam üstü
Serinleyen havayla beraber
İyileşen sıhhatimle beraber geleceğim oralara..**

Payidar Tekin

**Rahmetli İbrahim Akış hocamızın oğlu Engin Akış'ın yandaki
şiiri yazan Payidar ile ilgili bir anısı:**

Payidar abi hastalığı nedeniyle okuldan ayrılmadan önce, annesi ile beraber, Tarsus'taki evimize, babamı (İbrahim Akış'ı) ziyarete gelmişti.

Koltuk değnekleri ile yürüyebiliyordu diye hatırlıyorum. Çok duygulu geçen kısa bir ziyaretin arkasından, babamın ağladığını ise çok net hatırlıyorum...

Sevgi ve saygılarımla,
Engin Akış TAC'75

**Rahmetli İbrahim Akış hocamız ve rahmetli Payidar ile ilgili
Hamdi Demirel'in duyguları...**

İbrahim Hocam. Tam bir insandı.
Toleransı ile şefkati ile, bilgisini bize aktarış şekli ile bize hep örnek oldu...

Bu dönemde Payidar arkadaşımı gün be gün izledik...
Hep umut dolu idi.
Hep yarın bir şey olacaktı.
İyileşecek diye beklerdik...
Umarız onun gibi...
Londra'ya her tedaviye gidişinde bize albüm getirir ve çalımamızı isterdi ECHO'da...
İstanbul'da evinde ECHO olarak son ziyaretimizden çok mutlu olmuştu.
Ve yeni doğan kardeşine Payidar adını zorla koydurmuştu...
Anne ve babasının itirazına rağmen.
O zaman bizde umudumuzu kaybettik..
Ama umutsuz bir hastalığa karşı koymayı ondan öğrendik...
Hepsinin ve tüm insan gibi insanların RUHLARI ŞAD OLSUN...

**Payidar'ın bendeki tek
fotoğrafı. Sevdikleriyle
paylaşabilirsiniz. Fotoğrafta
Payidar "uzun eşek" oyununda
hakemlik yaparken.**

**Sağdan sola:
Payidar Tekin, Selçuk Tamer,
Selim Derbent, Yaşar Bilgin,
Nadir ve Ender Patır kardeşler.**

**Selam ve sevgilerimle...
Selim Derbent
TAC'71**

TAC'63 Bahattin Gürsöz'ün eşi Hatice Kumbaracı Gürsöz'ün, Sanat çevrelerinde büyük ilgi uyandıran yazısı:

“Empresyonizmin Yaratıcısı Monet”

Empresyonizm akımının yaratıcısı **Claude Monet**'nin gözünden "**Giverny Bahçesi**" sergisi, bu sene 10. yılını kutlayan Sakıp Sabancı Müzesi'nde (SSM) 8 Ekim günü açıldı. 6 Ocak 2013 tarihine kadar açık kalacak serginin açılış kokteyline, aldığım davet üzerine, ben de Ankara'dan İstanbul'a giderek katıldım. Can dostum **Nilgün Kurlumel**'in ev sahipliğinde iki gün hem sanat izleyerek hem de eski dostlarla hasret gidererek yazın stresini ve yorgunluğunu attım. Alabildiğine kalabalık olan kokteyle yurt dışında sanat eğitimi gören genç yaşında sanatla iç içe olan Art Dealer **Melike Narin** ve Atina-Pire eski Başkonsolosu **Beyza Üntuna** ile beraber katıldık. Değerli Müze Müdürü **Nazan Ölçer**'in sıcak ev sahipliğinde ağırlandık. Açılışa İstanbul Sosyetesinin tanınmış simaları, bazı köşe yazarları, çok sayıda diplomat katılmıştı. Ama bu açılışa gözüm değerli sanatçıları ve sanat eleştirmenlerini aradı. Sanatçı olarak Akademi'den de tanıdığım bir tek **Komet** vardı. Medya'nın eksik kalan sanat kesimini de **Doğan Hızlan** temsil ediyordu.

Nazan Ölçer'in sanata katkısı yadsınamaz. Monet'yi İstanbul'a getirerek bunu bir kere daha ispat etmiş oldu. Monet'nin 39 eseri Paris'teki **Marmottan Müzesi**'nden getirilmiş; sanatçının olgunluk dönemine ait olan peysajlar, portreler ve şahsi eşyaları değerli küratör **Marianne Mathieu**'nün titiz çalışmalarıyla sergilenmişti. Sergiyi gezerken, Giverny Bahçesi'ne odaklı peysajların içinde dolaşıyor, Monet'nin oluşturduğu gölette bulunan nilüferlere hayran oluyor, ünlü Japon köprüsünün üstünden, sarmaşık gülleriyle kaplı kemerlerin altından geçiyor, bu arada ikinci eşi ve çocuklarıyla yaşadığı ev ve aile yaşantısıyla tanışılıyorsunuz.. Ayrıca, **Pierre-Auguste Renoir**'ın Monet'ye ve eşine ait olan portre çalışmaları da sergilenen eserler arasında yer alıyordu. Bu çalışmalar, Monet'nin izlenimci yani empresyonist tarzının doğuşunu yansıtmaktadır. Zaten, Monet'in bu tarzı 1940 ve 1950'lerin geleneklere karşı gelen sanatçılarına ilham verdiğini görmekteyiz.

Empresyonizm (izlenimcilik) akımı, Monet ile doğmuştur. Empresyonizm, doğayı, gerçekte olduğu gibi bütün ayrıntılarına bağlı kalarak değil, ondan edinilen izlenimin ölçüsüne göre anlatan, doğrudan doğruya gerçeği, nesneyi değil de, onun sanatçıda uyandırdığı duyuları veren sanat akımıdır. Bu akıma adını veren Monet'nin Le Havre limanında güneşin doğuşunu resimlediği, sergilendiğinde tutucu eleştirmenlerin hışmına uğramasına neden olan, ama bu sayede de Empresyonizm akımına adını veren

Hatice Kumbaracı Gürsöz
Ressam, Devlet Güzel Sanatlar
Akademisi Mezunları Derneği
Ankara Şubesi Başkanı

"Impression, **Soleil Levant**" (İzlenim, **Gündoğumu**) adlı eseri de sergilenen eserler arasında yer alıyordu. Empresyonizm ekolünün doğuşuyla beraber Monet gibi **Pissarro, Cézanne** ve **Degas** da çalışmalarıyla zaman zaman eleştirilmişlerdir. Empresyonist sanatçıların çalışmalarını açık havada tabiatla iç içe, şövalelerini iç mekândan dışarıya taşıyarak gün ışığının değişimini figüratif konulara da değinerek tuvallerine aktarmışlardır. Monet ilk çalışmalarını, karikatür yeteneğiyle ortaya çıkarmıştır. Ancak, sonra empresyonist ekolünü yaratarak romantik çalışmalar yapmıştır. Karikatür çalışmalarından sonra böyle bir ekolün yaratıcısı olmak beni hep düşündürdü. Çünkü "**karikatür**"deki espri anlayışının "**empresyonizm**"deki romantik ekole yerini bırakması oldukça şaşırtıcı...

Monet, **Eugène Boudin** ile tanışmasıyla beraber açık havada resim yapmaya başladı. Monet'in sanat yaşamı 1862 - 1863 yılları arasında Paris'te **Charles Gleyre**'in stüdyosunda resim dersleri alarak şekillendi. 1862'de Paris'te Charles Gleyre'in öğrencisiyken, üniversitedeki geleneksel resim anlayışı Monet'de hayal kırıklığı yarattı. Bu dönemde **Pierre-Auguste Renoir, Frederic Bazille** ve **Alfred Sisley** ile tanıştı. Birlikte resimdeki yeni yaklaşımlarını paylaştılar, ışığın açık havada yarattığı etkiyi resme parçalanmış renkler ve seri fırça darbeleriyle aktardılar. Bu daha sonraları "empresyonizm" olarak adlandırıldı.

Benim en beğendiğim eserleri, Paris'te **Musee d'Orsay**'da gördüğüm "**Kırda Yemek**", ve "**Bahçede Kadınlar**"dır. İstanbul'da sergilenen "**Nilüferler**", "**İzlenim, Gündoğumu**" ve kendi çocuklarının portreleri öne çıkıyordu. Ama bunların arasında bir seçim yapmam oldukça zor. **Sanatçının bütün eserleri insanı çok etkiliyor. Buna ilaveten, Pierre-Auguste Renoir'in Monet ile eşi Camille'in portreleri sergiye önemli bir boyut kazandırıyor.**

Monet anı yakalayan ve zamana sadık kalan sanatçı diye anılırdı. Sergide, şahsi eşyaları olan piposu, gözlüğü ve paletine baktığımda onun naif ve yalın kişiliğini gördüm. Özellikle, gözlüğü katarakt rahatsızlığıyla ortaya koyuyordu. Bu rahatsızlığı, yaptığı eserlerine ameliyat öncesi ve sonraki görüşlerini yansıtmıştı. Kataraktlyken, eserlerinde koyu renkler kırmızının tonları hâkimken, sonraki çalışmalarında daha aydınlık renklere yer verdiğini görüyoruz. Ben de aynı rahatsızlıktan iki gözümünden ameliyat olduğum için, ameliyat öncesi çalışmalarımın ne kadar zor olduğunu, ameliyat sonrasında ise her şeyi vernikle kaplanmış gibi gördüğümü hatırladım. Bir sanatçının, bu görüşle resim yapmasının ne kadar yorucu olduğunu bilirim. Monet'nin yaşamı bu güzel eserlerle bize aktarılıyor. Bu değerli sanatçı 1926'da aramızdan ayrıldı. Monet kendisine en güzel ilhamı veren Giverny Bahçesi'nde yatmaktadır. Bu kıymetli sanatçıyı bize tanıtan ve değerli eserlerini Türkiye'ye getirmek için büyük çaba sarf eden SSM Müdürü Sayın Nazan Ölçer'e bir sanatçı olarak şükranlarımı sunuyorum.

Nihat Taner
TAC'68

Yasak!!! The Great TAC Hair War of 1966-69 An Urban Legend

"An urban legend is modern folklore, a story that may ... or may not ... have been believed by its teller." Wikipedia

"All the facts in this report are 100% true. The rest is 100% mavra." ... JF Snyder

The Late 1960's:

It was the best of times. It was the worst of times. The rock musical "Hair" began in New York City. In Paris the students were rioting. The birth control pill was invented, and the sexual revolution began. Russian tanks rolled into Czechoslovakia to stop the "Prague Spring." And at TAC Ayhan Sicimoğlu '69 and Mehmet Beken were getting restless.

The Hair Problem:

Zeki Muren started it. Then Mick Jagger copied Zeki. ZZ Top added a beard and moustache. Alp Bekişoğlu '73 waited 40 years to get the right beard. But back then young men all over the world wanted more hair. TAC students wanted the modern styles too. But in Turkey there was a big problem. The Ministry of Education did not want facial hair on Orta and Lise students, especially for the girls. Moustaches? No! Sakallar? Yasak! TAC must obey! The faculty men and women could have beards and moustaches, but not the students. The TAC faculty had to enforce the rules.

Bizi Biz YAPANLARDAN

The Trouble Makers:

Frank Zappa and Suzy Creamcheese

The war began when Frank Zappa and Suzy Creamcheese came to teach at TAC in the Fall of 1966. Frank taught English and coached basketball, and Suzy taught Psychology. They said their name was "Elkin," but everyone knew that was a lie. Frank Zappa was an anarchist and told the TAC boys to revolt against the hair rules. At the end of the school year, the Müdür told Frank and Suzy, "Your services are no longer needed."

"Protest! Revolt!" Frank Zappa told a sceptical Ali Zallak '68, Faruk Kucukoglu '70, and Semih Bilgin '68

Bizi Biz YAPANLARDAN

Robeson and Meyer argue with protester Hazim Okurer

The Great TAC Hair War took many unusual forms. Here are just a few of the many examples.

The Hindi Hi-Jacking

Late one night the revolutionaries kidnapped the Hindi's belonging to the faculty. The students first wanted to ransom these birds, to sell them back to the faculty. But that was too dangerous. They took the birds to a kebabçi and ate them instead. The faculty was very angry and threw the students in jail for a week, watched over by Gardyan Hüseyin Ağa.

Bizi Biz YAPANLARDAN

The Karate Kids

The students were prepared for violence. Ahmet Uğurlu '68 and Tansu Say '68 practiced karate secretly at night in their pajamas. The Orta school had its karate expert too: Yildirim Kara '72. Yildirim was so fast and sharp with his hands that he could make köfte. Another Orta muscle man was Adil Ali Oykin '74 who practiced by breaking the pisuar in his dormitory.

The Beatles Come to TAC

Some of the protests were very subtle, nüansli. For example, the Beatles's album cover of "Rubber Soul" had John, Paul, George and Ringo in a special pose. Cemal Mutlu '68 tricked the faculty leaders into copying

Bizi Biz YAPANLARDAN

that pose for their official 1968 yıllık picture. They never suspected. Soldan sağa: Bob Tucker, Ibrahim Akiş, Gerry Ehly, Hans Meyer.

The Tenbih Storm and the Nose Job.

Nafi Yürekli '70 and Biology teacher Nurten Sak had the most unusual forms of protest. Nafi decided to drive his science teacher Mr Fitzgibbon crazy by getting the most tenbih's in the history of TAC. He succeeded. The faculty wasted their time arguing about Nafi's tenbih's. Teacher fought against teacher. Nafi laughed and laughed. This was actually a very dangerous form of protest. Nafi was almost thrown out of TAC. But Nafi survived. Sadly, Nafi just recently died. His bravery and courage will always be remembered. Çok şanlı, Nafi!

Nurten Hanim's strategy was to go to Ankara for rhinoplasty. She came back so beautiful that she had total control over the boys ... and faculty men.

The Battles of Wounded Knee and Broken Finger

Ayhan Sicimoğlu's '69 mysterious knee injury was the most serious casualty. Ayhan spent weeks in the TAC infirmary. Ayhan spent his time well in the infirmary, working on the graphics of the '69 yıllık. Ayhan's protest was to make the cover of the yıllık very psychedelic, and, if you looked very closely, a bit pornographic.

Bizi Biz YAPANLARDAN

Mustafa Emre protested by waving his middle finger at the teachers. He waved his finger so hard that it broke. Turgay Gümüş took Mustafa to kindly Mr. Amidon to have it fixed.

The Teachers Defend Themselves

Now the streets of Tarsus were not safe for the teachers. They needed a disguise. Some teachers pulled women's stockings over their heads. These masks fooled the students for a little while. Mr. Amidon tried wearing Mrs. McNair's hat. This did not fool the students.

Soldan Sağa: The Müdür, a future Müdür, a cowboy biology teacher, and Mrs. McNair's hat

Bizi Biz YAPANLARDAN

Sometimes the teachers had to hide in Ali Bey Binasi at night. To pass the time, they played Twister.

Soldan Sağa: Mrs. Ehly, Sekreter Marjo Albers, an English teacher with three legs

The Lost Hair: Haydar Bey's Anti-Protest Protest

No one was killed in the Great TAC Hair Wars , but there were other injuries. Haydar Bey was a man of peace. The protests saddened him. Haydar Bey protested against the protests by shaving his head. Unfortunately, his hair never grew back. Everyone agreed that Haydar Bey's sacrifice was the greatest.

Bizi Biz YAPANLARDAN

The Treaty of Favori

The Great TAC Hair War could not go on forever. A compromise had to be reached. There had been secret elebaşilar, a small group of protest leaders, who had kept this war going. A faculty member, who was a friend of both the students and faculty, arranged a meeting between the Müdür Bey Robeson and the leaders of the revolt. After a week of arguing, they reached a compromise. Sideburns, favori, would be allowed. TAC erupted in joy and happiness. Student and faculty alike began to grow sideburns.

Soldan Sağa: Halûk Görgün, Faruk Yalvaç, Andrew Joscelyne, Doğan Eroğlu, Mustafa Marangoz, Tamer Özsu.

Peace and Love Returns to TAC

Hakan Mutlutürk '74 and Mr. Robeson's Secretary, Marjo Albers

Bizi Biz YAPANLARDAN

The Secret Hair Protest Leaders: Where are they now?

Soldan Sağa:

Cemal Mutlu '68 became a sailor and can often be found on the Bay of Fetihye.

Aydin Koç '68 ran away to Silicon Valley in California. He was last seen at the Folsom Street Fair in San Francisco

Ibrahim Paksoy '68 hid in New York for awhile but returned to be a farmer in Adana.

Adnan Göloğlu '68 fled to Kentucky after TAC before going to Southern California. He is back in Ankara

Tayfun Taner '68 still has hair ? Olmaz! It must be a peruka.

Adil Ali Oykın '74 changed his name to "Morpheus" and has joined with Neo to fight The Matrix.

Before the War

After the War

About the author:

After teaching English at TAC from 1966 to 1969, John Snyder quit teaching. Teachers around the world all shouted "Maşallah!!!" He shaved his beard, cut his hair, got an MBA from Wharton, and had a career as a malli müdür, first with GE (General Electric) and then with BAE (British Aerospace). He is retired now and hates growing old. He is fighting it. He is losing.

Roxanne Scott Barry

A Lifetime of Loving TURKEY: John and Gwen Scott - Teachers in Turkey for 37 years

My father, John W. Scott, first went to teach in Tarsus, Turkey from 1937-1940 as a young college graduate of Carleton College in Northfield, Minnesota. He taught English, math, and science at the Tarsus Amerikan Koleji and he lived with his students in the BIG dorm on the top floor of Stickler Hall. He loved his students and was like a father to some and a brother to others. He was a young teacher and looked youthful at the time so his principal, Mr. William Sage Woolworth, actually suggested that he grow a beard so he would look a bit older than a few of the lise boys he taught! John Scott loved teaching literature and science to his students and he enjoyed helping them with homework and discussing many interesting issues of the day. John Scott was a great photographer and recorded his time in Tarsus with many fine photographs. He also loved history and was keenly interested in Turkey's role in the world. He was deeply interested in world peace and understanding among all nations and believed that Turkey, still a young nation then, would make a great impact in the world one day. He was thrilled that on one occasion he and his students had a chance to see the visionary leader of Turkey, Mustafa Kemal Atatürk! Atatürk was to come through Tarsus one afternoon by train.

So the whole school got dressed in their neat school uniforms and "keps" and all marched down to the train station to wait for Atatürk. The teachers were as excited as the students and they had a special gift for Atatürk as well. When he arrived they greeted him with their school song and presented Atatürk with "the first box of grapefruit" grown in Tarsus, Turkey.

After three years teaching in Tarsus, John Scott returned to the States to marry the woman who had patiently waited while he taught abroad. Though they had not seen each other or even talked on the phone for three long years, my mother, Gwen Stinger, had been able to clearly imagine John's life in Turkey because of the MANY detailed letters he wrote to her almost weekly! Many a month they had gazed at the same full moon only on opposite sides of the world so it did not take him long

to persuade her to become Mrs. Scott! In 1946 they returned together to Turkey, a land they would call "home" and where they would raise their two daughters, Roxanne and Deborah, for the next 34 years.

This time, Mr. and Mrs. Scott were assigned to work at the Talas Amerikan Orta Okulu near Kayseri, Turkey. This school, perched high on a hill overlooking the Kayseri plane and in view of beautiful snow covered Mount Erciyes, was to be their home and workplace for the next 14 years. John Scott became the principal and Gwen Scott taught English and became John's constant help and companion in running a boy's school with 128 young boys (Prep -Orta) whom they treated like their own sons. The students came as little 12-year-old boys to the Talas Orta School. Often

Bizi Biz YAPANLARDAN

Mr. and Mrs. Barry

Heather Ebru, Keziban, Ivan Can and his wife and Aydin, Kiyan

Mr. and Mrs. Barry's mothers

their parents would say to my parents: "Eti sizin, kemi?i bizim" as they left their little boys to live up on the hill in Talas with the American teachers. The students left four to five years later as young, responsible older boys ready to study more English and be "leaders" in the schools they matriculated into. Many went on to the Amerikan Koleji in Tarsus or Robert Lisesi in Istanbul. Many of these students did become "leaders" in business, education, medicine, law, journalism and the arts, both in Turkey and the world.

Besides running a school, often a 24-hour, 365-days-a-year job, which John Scott thoroughly enjoyed, Mr. and Mrs. Scott were always interested in promoting activities for their students to

exemplify the motto of the Talas School: 4H "Head, Hand, Heart and Health". Because the school was almost all boarders, on many weekends there were school activities of sports, hand gliders, hikes, picnics, planting trees on nearby hills to help with reforestation, visits to historic places of interest such as nearby Cappadocia, and even Ankara, the capital. I remember going on some of these hikes and being carried on the shoulders of a willing "Abi". The Saturday evening plays "piyes" in the dorm basement of the "Konak" were always fun! They were a way to "practice" English and because there were no girls, all parts were played by the boys of course. I remember being impressed at how "beautiful" one of the boys looked in make up and girl's clothing. Later that student went on to become a star on Turkey's national stage! Music, plays, boy scouts, and carpentry shop (where skis were made to sled down snowy hills in winter) were some of the many extra activities the boys learned as they also practiced English with their foreign teachers who supervised them every weekend. The Talas Orta Koleji truly was like a BIG family. My sister and I asked my parents one day if we might ever have a brother, they responded that we already had 128 of them!

When it was time for my sister Debby and me to go to ilk okul, my parents sent us to the local school in lower Talas. This was one of the best decisions yet, because my sister and I loved being with our best friends and learned Turkish very well, a treasure for the rest of our lives. Every morning we recited along with our Turkish friends: "Türküm, Dogruyum, Çalışkanım..."

Bizi Biz YAPANLARDAN

Ivan Can, Heather Ebru and Keziban and two grandsons (Ivan's sons Kiyan-5 and Aydin-3) Mrs. Barry's mother, Mrs. Barry now 91 years old.

In 1960 when I stated orta school at The Üsküdar American Academy for Girls in İstanbul, my parents decided to move to İstanbul where they could be with their children as they continued their education. They taught at the Üsküdar American Academy for girls for the next 20 years. Through their work as teachers of English and science they continued to promote international understanding, hard work, social service, love of education, good values and love of life. Mr Scott was the head teacher for many community service projects the Üsküdar students participated in such as the book mobile, orphanage visits, teaching English to workers' children, work camp projects in nearby villages, tree planting in the Atatürk Korusu Many a weekend our little car, which we affectionately called "Johnny", would carry happy Üsküdar students to and from a tree planting ceremony or a local orphanage trip. Many summers the Scott family spent in Work Camps in various parts of Turkey where they directed international university students in projects which built village schools, roads, and brought water to Turkish villages. These were the kinds of activities that they believed would help promote international understanding, peace and cooperation among people and teach young people what hard work and democracy is all about. They loved their students, believed in Turkey and that through working together we can make a difference in world peace wherever we live. They were loved and honored by their students and colleagues alike.

Sadly Mr. Scott passed away at age 60 from a heart attack, while still teaching at Üsküdar.

Mr. and Mrs. Barry with students in our home in Andover, Ma.

We made Turkish Food for a "Middle East Class"

Mrs. Scott decided that he should be buried in Turkey where he had spent so much of his life. Mrs Scott continued to teach her beloved Üsküdar students until she retired at age 65 to live in the United States closer to her children. However, she now has joined her beloved husband John Scott as they lay side by side in İstanbul, Turkey "back home". Even though she had been away from Turkey for almost 30 years there were 100 of her beloved students and friends at her gravesite on June 6th 2009, many in their 50s, 60s and 70s, to bid her farewell and honor both Mr and Mrs Scott's legacy of Loving Turkey for a Life Time.

ANKARA'DAN HABERLER

Ankara'da bir TAC haftasonu... (12-13 Ocak 2013)

Sevgili TAC,

12-13 Ocak 2013 haftasonu TAC Mezunlar Derneği Ankara Şubesi tarafından düzenlenen bir dizi etkinlikle, adeta bir "TAC haftasonu" olarak geçti. 2013 yılı TAC'mizin 125.Yılı. Bu kapsamda, biz de TAC Mezunlar Derneği Ankara Şubesi olarak 125.Yılı kutlamaya başladık.

12 Ocak Cumartesi sabahı TAC Mezunları ile TAC Okul yöneticileri, Ankara'da bir araya geldik. Hep beraber Anıtkabir'e hareket edildi. Önceden alınan izinlerle, unutulmaz bir Anıtkabir Celenk Koyma Töreni yaşadık. Dernek Başkanımız Dr. Ali Cerrahoğlu'nun Heyet Başkanı olarak camiamızı temsil ettiği resmi törenle, Anıtkabir'de Ata'mızın huzuruna çıktık. Mozole'de

ANKARA'DAN HABERLER

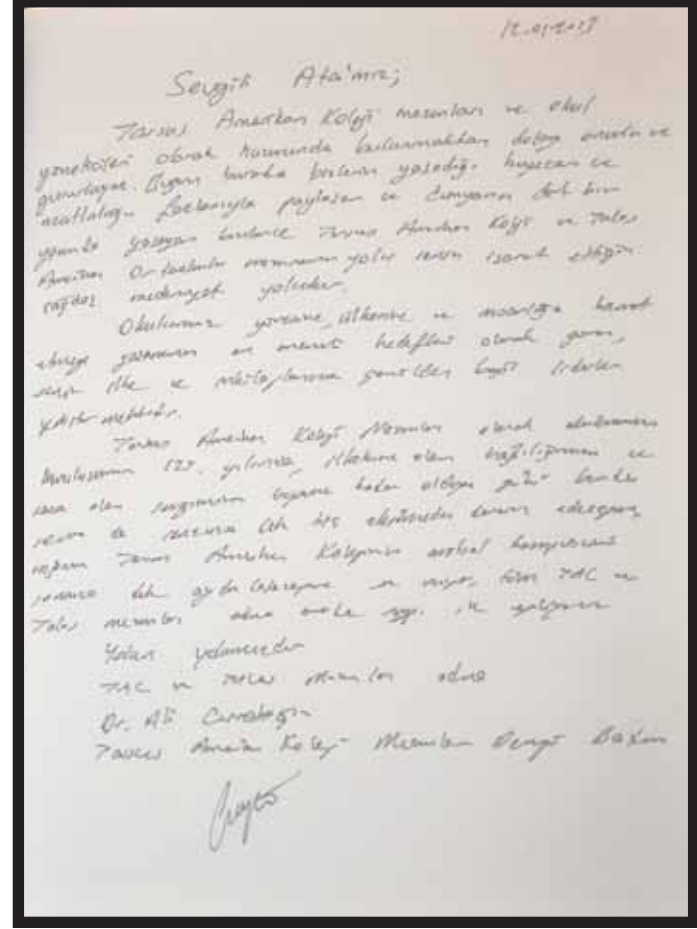
saygı duruşunun ardından, Misak-ı Milli Kulesi'ne geçildi. Başkanımız Ali Cerrahoğlu, hepimizin adına Anıtkabir Anı Defterine, duygularımızı yazdı. Bu güzel törenin sonunda, rehberli bir Anıtkabir turunu yaşadık. Anıtkabir Müzesi her geçen gün daha da gelişiyor. Bu anlamlı programda bunu hissettik.

ANKARA'DAN HABERLER

Töreni takiben, TAC Mezunlar Derneği Koordinasyon Toplantısı için Ankara Hilton Oteli'ne geçildi. Koordinasyon Toplantısına, çok kısa bir süre önce yitirdiğimiz, Erdoğan Kaynak Hocamızın ve abimizin sevgili oğlu Atom anısına saygı duruşunda bulunarak başladık. Ardından gündemli toplantımızı gerçekleştirdik. 2013 yılı programları, Dernek Genel Merkez ve Şube Genel Kurulları hazırlıkları ile 2013 Homecoming için şimdiden hazırlanıyoruz. Ocak ayı boyunca şube genel kurulları, Mart ayında da TAC'de Mezunlar Derneği Genel Merkez Genel Kurul'u toplanacak. 2013 yılında, özellikle genç TAC'lileri, Dernek çalışmalarında daha çok görmek ve daha geniş katılımı Dernek çalışmalarını yürütmek hedefimiz. Bugün pek çok projeyi aynı anda yürüten TAC Mezunlar Derneği, daha geniş bir gönüllü ve profesyonel kadrosu ile çalışmayı amaçlıyor. Buna da ihtiyaç var.

TAC Mezunlar Derneği Başkanı Ali Cerrahoğlu'nun Anıtkabir Anı Defterine duygularını aktardığı yazı

ANKARA'DAN HABERLER

TAC Mezunlar Derneği Ankara Şubesi tarafından her yıl geleneksel olarak düzenlenen Ankara Yemeği de, 12 Ocak 2013 Cumartesi akşamı Ankara Hilton Oteli Marco Polo Salonu'nda yapıldı. Yemeğe 110'u aşkın katılımcı, TAC-TALAS mezunu ve eşleri, hatta çocukları katıldı. TAC-TALAS anıları ve mavraları, dalga dalga yayıldı. Camia yine muhteşemdi. Ağırılığı Ankara'dan, ama Çukurova, İstanbul, İzmir, Diyarbakır ve yurtdışından katılımcılarımız da vardı. Hazım Kantarcı(63) abimiz, kitabı CEO-Kantarcı'yı imzalarken, yemek salonunda da , enerji ve muhabbet yüksekti.

Yemeğimizi TAC Okul yöneticileri ile Sağlık ve Eğitim Vakfı Yönetimi adına, Üsküdar mezunumuz Prof.Dr.Sedefhan Oğuz da onurlandırdı. Onur konuklarımıza özel olarak teşekkür ediyoruz.

Tuncer Erzin(56) olmadan bu yemekler olur mu? Tuncer Abimiz, yine küçük ve anlamlı esprilerle, jest ve mimiklerle ortalığı kıldı geçirdi.

Bu sene yemeğin sürprizi Echo 72-73-74'ün 4 uyesinin 3'u Refik Kutluer, Alp Bekişoğlu ve Uğur Çınar ağabeylerimizin sunduğu 3 parça idi. İlk ikisini bu iyi müzisyenlerin (bu arada yaklaşık 5 yılda bir toplanıp, böyle bir performans sergiliyorlar) seslendirdiği parçaları takiben, üçüncü olarak "Hundred Miles" şarkısının sözlerinin, Refik Kutluer(74) tarafından TAC ve Talas'a uyarlanmış şekilde yazılmış metni tüm masalardan katılan mezunların eşliğinde söylendi. Bu şarkının içinde Yenice Tren istasyonunun, TALAS manzarasının, Bombalaki'nin geçmesi hoş bir deneyimdi. Şarkının sonunda da zaten "Bombalaki" hep birlikte seslendirildi.

Bunu zannediyorum, Homecoming 2013'te de daha büyük bir kalabalıkla tekrar edebiliriz. Bu özel an için de Refik Kutluer ve tüm Echo 72-73-74 ekibine teşekkürler.

Tuğla Projesine bağış yapmak, Ankara yemeklerinin geleneği. Bu sene hemen her katılımcıya Alabanda takvimi, Ali Sedat Özberk(79) abimiz tarafından getirilen, Merkez Bankası kırılmış, defolu paralardan oluşan, para tuğlalaları ve en büyük ödül olarak da bir Stickler Rölyefi'ni, bağış yapan mezunlarımıza takdim ettik. Özellikle para tuğlaları çok ilgi çekti. Bedri Esenli(56) abimiz, burada büyük bir keyifle peşpeşe bağışlar yaptı. "50 TL, 300 TL, aaa buradan da bir 100 TL çıktı, bunu da alın" diye diye, yaptığı bağışlarla, sadece katkı vermedi, hepimizi de kıldı geçirdi. En büyük bağışı dönem olarak 63 dönemi, birey olarak da Bedri Esenli abimiz ile Leman Aracı(98) kardeşlerimiz yaptı. Toplam 11 Tuğla, "Stickler'a Bir Tuğlada Sen Koy" projesine bağışlandı. Küçük, büyük tüm bağış yapanların isimleri Tuğla sayfamızda özel bir bölümde yayımlanacak.

Geceyi noktalamak üzere, Geleneksel pasta kesimine geçildi. Pastayı iki dönemde, Tuncer Erzin ve Aykut Berk ağabeylerimiz birlikte kesti. Elleri sağlık.

12 Ocak Cumartesi bu yoğun ve anlamlı programın ardından, 13 Ocak Pazar günü de TAC Mezunlar Derneği Ankara Şubesi'nin Genel Kurulu vardı. 2013-2015 döneminde çalışacak ekibimizi seçtik. Ekipte eski gönüllülerimize ek olarak, iki yeni kardeşimiz de yer aldı. "Şanlı" 98 döneminin iki üyesi, Özlem Şeyda Uluğ ile Leman Aracı kardeşlerimiz yeni dönemde, TAC Mezunlar Derneği Ankara ekibinde özverili bir şekilde çalışacaklar.

2013 yılı herkes için, camiamız için güzel ve verimli geçsin, İnşallah. Bu camianın bir parçası olmanın gururunu duymak çok güzel.

"Bom Bom Bom..."

Doğan Gözde ÖZGÖDEK
TAC 86

ANKARA'DAN HABERLER

Ankara

Balo'dan

Objektife

Takılanlar...

ANKARA'DAN HABERLER

TAC'63 mezunlarının buluşması...

Sevgili Arkadaşlar,

Ankaralı 63'lüler olarak biz sık sık öğlenleri bir araya gelip bazen kebab bazen de döner partileri yapıyoruz. Bu defa eşlerin sitemi üzerine eşli toplantımızı dün akşam (29.11.2012) gerçekleştirdik. Mekanımız harika bir yer. Hamamönü'nde restore edilerek çeşitli fonksiyonlar kazandırılan bir mahallede bulunan ve Hacettepe Üniversitesi'ne bağlı "Ankara Evi." Bu kadar güzel, bu kadar sıcak bir mekan olamaz. İskender'in himmetleri ile enfes bir masa hazırlanmıştı. 18 kişi olmamız gerekirken son dakika rahatsızlıkları nedeniyle Baha, Hatice ve Ayşe Hanımlar aramıza katılamadı. 15 kişi olarak nefis bir akşam yemeği yedik ve sohbet ettik. Belki de ilk defa sohbette kadın-erkek ayrışması olmadı ve herkes sohbete katılarak tadını çıkarma fırsatı buldu. Bu sohbete uzaktan telefon bağlantısı kurarak katılan Erdoğan Kaynak, Mehmet Ergin ve Nuri Çarkacı kardeşlerimize de sonsuz teşekkürlerimizi iletiyoruz.

Baha'nın olmaması nedeniyle bu yazıyı ben yazmak durumunda kaldım. Onun kadar süsleyip püsleme ve esprilerle donatma yeteneğine sahip olmadığım için kusura bakmayın. Bununla yetineceksiniz. Şimdi gecenin özeti olan ana konuya geçiyorum. 50. yıl kutlamaları ile ilgili olarak Çukurova grubundan gelen tüm önerilere "evet" diyoruz ve katılacağız (tabii Mehmet Artun'un ifadesi ile yukarıdan 7-7 gelen bir zar atılamadığı sürece). 17 Mayıs 2013 akşamı Adana'da buluşuyoruz. O akşamki Adana, 18'indeki Tarsus ve 19 Mayıs günü gerçekleştirilecek Karataş gezisi etkinliklerine katılıp aynı akşam vedalaşıp illerimize dönüyoruz.

Şimdi gelelim dün akşam aldığımız karara. İlerde yapmayı düşündüğümüz Mardin-Urfa gezisine bir de Gaziantep'i eklersek çok yoğun, yorucu ve uzun olacaktır. O nedenle o seyahati sadece Mardin-Urfa ile kısıtlı tutup Gaziantep bacağını bu seyahatimize ekleyelim dedik. Buna göre 15 Mayıs 2013 günü Antep'te buluşuyoruz. (Geliş saatimize göre şehir içi gezisi organize edilecektir). Çukurova'dan katılacak arkadaşlar grubun sayısına göre bir araçla geliyorlar ve Antep'e uçakla gelenleri de alıyorlar. (İzmir grubu ya da başka destinasyonlardan katılacak olan arkadaşlar uçakla Adana'ya gelip orada Çukurova grubu ile birleşebilirler). 16'sında Antep'in doğusu (Halfeti-Kelaynak kuşları, Zeugma vb.) ve Müze geziliyor. 17'sinde Batı'ya hareket; yolda Karatepe ve Yesemek Açık hava Müzesi ziyaret edilerek akşam üzeri Adana'ya vasil oluyoruz. Gerisi zaten yukarıda anlattığım gibi. Toplam 4 gece 5 günlük bir program yapmış oluyoruz.

Bu program önerimizin büyük bir çoğunlukla kabul göreceğini zannediyoruz. Eğer hemfikir isek yavaş yavaş programın içini de doldurmaya başlayabiliriz.

Diğer yandan 12 Ocak büyük TAC Ankara yemeğine Hazım da İstanbul'dan gelerek katılacak ve kitabını imzalayacaktır. Bu bilgiyi de sizlerle paylaşmak istedim.

Hepinize sevgiler.
Gürkan Ertaş
TAC'63

ANKARA'DAN HABERLER

'63 Mezunları Buluşması...

ANKARA'DAN HABERLER

Ankara

Ofis Parti

ANKARA'DAN HABERLER

*Aralık
Son Cuma*

A DANA'DAN H ABERLER

Aylin Türkmen
TAC'98

Kasım'da "Son Cuma" da başkaymış...

Kasım'da "Son Cuma" da başkaymış.

Kasım ayının son günü.. 30 Kasım. Adana Son Cuma'dayız.. Buram buram kebab kokusu.. Mekan Onur Kebab bu kez. Ev sahibimiz gülyüzüyle bizi ağırlayan, 85 döneminden Abimiz Teoman Dede. Zaten konu TAC olunca, O'nunla da çat kapı tanıştık.

Saat 19:00'dan itibaren salon dolmaya başladı. Son anda gelemeyeceğini bildirenler oldu, acaba mahcup olur muyuz diye içim içimi kemirirken, birer ikişer gelenlere hoşgeldin demeye başlayınca unutmuşum bu kaygıyı bir kenarda.

Onur Kebab yerini büyütmüş. Bize de salonlarının birini ayırdı. Masalar donatılmıştı. Gelenler mutluydu, selamlaşmalar, sarılmalar vardı. Yemeklerin en sevdiğim anları bunlar. Herkes bulduğu yerlere oturdu. Ve gelenler gelenler derken masalar doldu, yeni masalar açtık, sıkıştık yer açtık, aramıza aldık. Ve biz böyle sıkış tıksı kakara kikiri yemeğe sohbete daldık.

Sessiz görüşmeler yerini yanındakini duymayacağımız yüksek seslere bırakıyor ya hep, o an durup şöyle bir etrafıma bakıyorum. Farklı dönemler, farklı meslek sahibi mezunlar, tanışan kaynaşan gülen gözler.. Başka nerede olabilir ki böyle bir kompozisyon? İyi ki TAC'liyim dedirten öyle "an"lardan biri daha işte. O sırada bir kadeh sesinin çınlaması, ve ardından 1, 2, 3.. bom bom.. bom bom bom...

78'li abilerimizden 01'li kardeşlerimize kadar çok geniiiii bir yelpazede biraradaydık. Mustafa Nacar Hocamız yanıımızdaydı. İstanbul Şube Başkanımız Umut Abi bizimleydi. Mekan 85 mezunumuzun mekanı olunca, "80li dönemler bakalım kaç kişi gelecek" demiştim. 81-84-85-86-87-88-89 mezunlarımız yoğun katılım sağladılar. 91 döneminin kalabalık çıkartmasına, 78-95-97-98-01 desteğine karşın yine de geçemedik sayıca. 80li dönem mezunlarımızın zaferiyle sonuçlandı.

Ağız tadıyla geride bıraktık Kasım ayı "Son Cuma"mızı da. Umarım katılan herkes de mutlu ayrılmıştır. Yeni yüzler vardı aramızda, renk kattılar bu ay, keşke daha sık gelseler.

17 Aralık Pazartesi akşamı ise, 91 mezunlarımızdan Koray Dönmez'in Gazipaşa Bulvarında'ki KIDS Turizm seyahat acentesinde sezonun ilk ofis partisini yaptık. Koray Abi bize turizm sektörü hakkında aydınlatıcı bilgiler verdi. Soğuk ve yağmurlu güne rağmen misafirperverliği ve hazırladığı sıcak ortam ile hepimizin keyifli bir gece geçirmesini sağladı. Sıradaki "son Cuma"mızı ve bir sonraki ofis partimizi organize ettik.

2013 kapıda.. Hepimize hayırlı uğurlu olsun.

Sağlık, sevgi, huzur, şans, mutluluk dibimizden hiiii mi hiç ayrılmasın..

A DANA'DAN H ABERLER

Kasım

Son Cuma

A DANA'DAN H ABERLER

*Adana
Ofis Parti*

MERSİN'DEN HABERLER

Kasım "Son Cuma"...

Sevgili Dostlar,

Mersin Tenis Kulübünde renkli bir Son Cuma buluşması daha yaşandı. 1955 döneminden 1999 dönemine kadar farklı dönemlerden mezunumuz vardı aramızda. Rekor katılım bu buluşmada 1967 döneminde idi: Çoktandır aramızda göremediğimiz eski dernek başkanlarımızdan Hayri (Hayrettin) Ergun ve eşi; dönem arkadaşlarından gene dernek başkanlarımızdan Necdet Özcan'ı ve eşi; Savaş Özkan ve eşi. TAC'55 Cevdet Azbulunur ve biricik güzel kızı Deniz, TAC'59 Demokan Özgen, TAC'66 Şefik Çakır, TAC'71 Hüseyin Sungur ve eşi, TAC'63 Akar Burduroğlu, TAC'63 Ergül Bakay, TAC'63 Erdoğan Kaynak, TAC'74 Haldun Kancaal, TAC'74 Kemal Tarım, TAC'76 Metin Sağır, TAC'83 R.Sıdika Kolukırık, TAC'86 Orhan Kılıçcı, TAC'99 Simay Aydın.

Pişmiş Kelle (Hüseyin Sungur) sürpriz yaptı ve ülkenizin nadide kemanistlerinden Nedim Nalbantoğlu'nu ve Turay Dinleyen ikilisinin müthiş performansını perdeye yansıttı yemeğimizi yerken. "Böyle gelmiş, böyle geçer" isimli parçalarını zevkle dinledik. Arkasından Natking Cole ve diğer klasikleşmiş seslerin ve Viyana Flarmoni orkestrasının icra ettiği parçalarını bir bir da dinledik. Müziğe doyduk.

Müziğin ardından "bobiler.com" sitesinden bizleri kahkaya boğan görüntüler yansıdı perdeye. Hüseyin Sungur'a bu sürprizleri için teşekkürler. Hüseyin, anadan doğma "one man show" kabiliyetine sahip olduğunu bir kez daha gösterdi gecemizi renklendirirken.

FB & GS taraftarları arasındaki tatlı sataşmalar, göndermeler gecemize renk kattı.

Gecemizi renklendiren bir başka sürprizi ise TAC'de 11. sınıf IB öğrencilerimizden Deniz Esen'in (okulumuz eski müzik öğretmenlerinden Salih Esen'in oğlu) dersiyle ilgili yürüttüğü Sosyal Sorumluluk Projesini abi ve ablalarıyla paylaşması oldu. Deniz, hazırlıklı gelmişti. Kozan yakınlarında yer alan Feke Lisesi'ne yardım elini uzatmak için bir proje hazırladıklarını, bu projede amaçlarının, 12 dersliğin, öğretmen odasının ve koridorların dökülen sıvalarının onarılması ve yeniden boyanması, yeni eğitim araç gereçlerinin temini, böylece Feke

Lisesinin öğrencilerine daha elverişli bir eğitim ortamı sağlanması olduğunu ifade ederek mezun abilerinin desteğini istedi. Gecemize katılan abilerinin yaptıkları bağışlarla mutlu olan Deniz rahatlamış ve mutlu olarak abi ve ablalarına veda etti.

Güzel bir gecenin ardından evlerimize giderken TAC & TALAS dostluğunun rehavetiyle mutluyduk, huzur doluyduk...

Bir sonraki Son Cuma'da yeniden buluşmak umuduyla...

Erdoğan Hoca

MERSİN'DEN HABERLER

Kasım

San Cuma

MERSİN'DEN HABERLER

Kasım Son Cuma

Aralık Son Cuma

TAC Mezunları "KARİYER GÜNÜ" için Eve Döndüler...

Tarsus Amerikan Koleji'nin öğrencilerinin doğru meslek seçmesine destek olmak amacıyla düzenlediği Kariyer Günü, 20 Kasım 2012 tarihinde okul kampüsünde yapıldı.

Etkinliğe katılan çeşitli meslek gruplarından 23 TAC mezunu, öğrencilerle mesleklerinin gerektirdiği kişilik özellikleri, bu mesleği yapmak için gereken eğitimler, mesleklerinin zorlukları, avantajları, iş olanakları, geliri gibi konularda deneyimlerini paylaştılar. Büyükelçi, Gazeteci/Yazar, Mühendis, Mimar, Tıp Doktoru, Müzisyen, Avukat, Yapımcı, Yönetici gibi birçok değişik alanda çalışan 23 Tarsus Amerikan Koleji mezunu, kendilerini yetiştiren okulun yeni nesil öğrencileriyle bir araya gelmekten mutluluk duyduklarını ifade ettiler. 1963 yılı mezunundan 2004 yılı mezununa kadar çok geniş bir mezun yelpazesi vardı konuşmacılar arasında...

Tarsus Amerikan Koleji Baş Danışmanı Charles Hanna, öğrencilere; "Şimdi mesleklerinde önemli noktalara gelmiş bu kişiler, bir zamanlar sizler gibi bu sıralarda okuyan ve üniversite tercihlerini nasıl yapmaları gerektiği konusunda yönlendirmeye

ihtiyaç duyan öğrencilerdi. Sizin de zamanı geldiğinde, okulunuza gelerek öğrenci kardeşlerinize aynı desteği göstereceğinizden eminiz. Eğer sevdiğiniz bir işi yaparsanız, seçerseniz, hayatta bir gün bile çalışmazsınız aslında." dedi.

Açılış töreninde konferans veren TAC'64 mezunu ünlü Gazeteci/Yazar Uluç Gürkan da öğrencilere TAC mezunu olmanın ne kadar ayrıcalıklı bir şey olduğunu ve değerini bilmeleri gerektiğini vurguladı.

Okul Müdürü Tekin Baransel kapanış töreninde izleyicilere seslenirken "Bugün aramızda bulunan konuklarımızın kişisel hikayelerinden gördüğümüz gibi, bazen mesleğinize karar verene kadar farklı yollardan geçmeniz gerekebilir. Önemli olan kişiliğinize uygun, sizi mutlu edecek bir meslek seçmeniz. Bu mesleği seçerken de ihtiyaç duyacağınız donanımları bilerek, gerekli eğitimleri almanız. Biz Tarsus Amerikan Koleji olarak öğrencilerimize yollarını seçmede her türlü desteği vermek için varız." dedi.

TAC'DEN HABERLER

ÖZEL TARSUS AMERİKAN KOLEJİ KARİYER GÜNÜ 2012-2013

Konuşmacılar ve Meslekler

Büyükelçi (E).....	Dr. Ercan ÖZER-TAC'63
Genel Cerrahi Profesörü(Tıp).....	Prof.Dr. İskender SAYEK-TAC'63
Gazeteci/Yazar.....	Uluç GÜRKAN-TAC'64
Yüksek Mimar.....	Ahmet Bican TUĞBERK-TAC'66
Elektronik Mühendisi.....	Hamit SERBEST - TAC'71
Psikiatri Profesörü.....	Prof. Dr.Oğuz KARAMUSTAFALIOĞLU-TAC'78
Endüstri Mühendisi.....	Hakkı EGE - TAC'78
Nefroloji Uzmanı (Tıp).....	Prof. Dr.Tekin AKPOLAT - TAC'78
Uluslararası Ticaret Uzmanı.....	Şükrü DİYAB -TAC'78
Sağlık Yöneticisi/Tıp Doktoru.....	Dr. Can HİSARLI -TAC'79
İnşaat Yüksek Mühendisi.....	Şeref YORGANCI - TAC'79
Kimya Mühendisi/Yönetici.....	Halil Murat ORHAN - TAC'83
Müziyen/Bilgisayar Mühendisi.....	Tibet AĞIRTAN - TAC'83
Avukat.....	Doğan Gözde ÖZGÖDEK-TAC'86
Kurumsal Yönetim Danışmanı.....	Dr. Hüseyin ÖCAL-TAC'83
Uluslararası Lojistik ve Taşımacılık Uzmanı/Yönetici.....	Aydın Muvaaffak KAVRAR- TAC'92
Moleküler Biyoloji ve Genetik Uzmanı.....	Kamil PİR-TAC'96
Mutfak Şefi/ Aşçıbaşı.....	Öryan DOĞMUŞ-TAC'97
Sponsorluk/Reklam Yöneticisi.....	Ender USLU -TAC'98
Yapımcı.....	Ali Suphi ALPGEZMEN- TAC'00
Gazeteci/Köşe Yazarı.....	Sabanur KIRAC-TAC'01
Bilgisayar Mühendisi.....	Ömer CERRAHOĞLU-TAC'04
Matematik Mühendisi/Kıdemli Yazılım Mühendisi.....	Revda ULUIŞIK-TAC'04

TAC'DEN HABERLER

Şeref Yorgancı'79 , Ayşe Apa, İskender Sayek'63, Mr. Hanna

Bican Tuğberk'66, Ercan Özer'63, Mr. Hanna

TAC'de

Doğan Gözde Özgödek'86, Ercan Özer'63, Can Hisarlı'79, Sabanur Kırac'01 Haydar Hoca ile birlikte

Kariyer Günü

Sabanur Kırac'01, Erdoğan Kaynak'63, Kamil Pir'96, Ender Uslu'98, Üryan Doğmuş'97, Günseli Yüksel'87

Kariyer Günü, Auditorium

TAC'DEN HABERLER

Doğan Gözde Özgödek
TAC'86

“KARIYER GÜNÜ”...

Sevgili TAC,

20 Kasım salı günü 1990'ların başından bu yana Okul-Dernek işbirliğinin güzel bir örneği olan "TAC Kariyer Günleri" için okulda idik. Türkiye'nin dört bir yanından 40 yıla yakın bir mezuniyet dağılımındaki, hemen her meslekten mezunlar, işi gücü, günlük meşgaleyi bir günlüğüne bırakıp, TAC'li genç kardeşleri ile geleceğin mezunları ile mesleklerine ve hayata dair deneyimlerini paylaşmak ve sohbet etmek için Okula koştular.

Ben de Ankara'dan, sevgili Uluç Gürkan abimizle birlikte sabah Adana'ya inip, akşam dönerek, bu etkinlikte yer aldık.

Gün önce okulda biraraya gelme ve sohbet ile başladı. Gerek TAC yöneticileri ve öğretmenleri ve gerekse de mezunlar çok keyifli idi. Öğrenci kardeşlerimiz, mezunlara rehberlik ederken çok yardımcı oldular.

Sonra Auditorium'a geçildi. Mr.Hanna'nin açılış konuşması sonrası, Uluç Gürkan Abimiz mikrofon başına geçti ve açılış

Kariyer Günü, Auditorium

Hakkı Ege'78, Oğuz Karamustafalıoğlu'78, Bican Tuğberk'66,
Uluç Gürkan'64, İskender Sayek'63, Ercan Özer'63

Elektronik Mühendisi Hamit Serbest'71 öğrencilerle

Avukat Doğan Gözde Özgödek'86 öğrencilerle

TAC'DEN HABERLER

Prof. Dr. Tekin Akpolat'78 ve Prof. Dr. İskender Sayek'63 öğrencilerle

Dr. Can Hisarlı'79 öğrencilerle

Emekli Büyükelçi Ercan Özer'63 öğrencilerle

Gazeteci-Köşe Yazarı Sabanur Kırış'01 öğrencilerle

konuşmasını yaptı. Tam bir TAC'li konuşması idi. Ekol olmak, tarihten gelen güç, bağlılık ve birlik ruhu, Dernek-Okul-Vakıf işbirliğine dair atıflar ile zengin bir konuşma idi. Bugünkü Uluç Gürkan'ın, 16 yaşındaki Uluç Gürkan'a hitap etmesi de hoş bir konuşma sanatı örneği idi. Bu arada konuşmanın öğrenciden en çok alkış alan kısmı, "Biz TAC'de okurken kıyafet serbestisi vardı, 12 Eylül sonrası, okulda uniforma zorunluluğu gelmiş,ama bence okul kıyafeti tekrar serbest olabilmelidir" sözleri oldu.

Sonra Unity'e geçtik. Sınıflara dağıldık. TAC öğrencisi muhteşem. Kıpır kıpır, yatılısı-gündüzlüsü, erkek yatılısı-kız yatılısı, bir kısmı mesleki kararlarını vermiş, bir kısmı alanını belirlemiş,ama detaylar üzerine kafa yoruyor, bir kısmı da arayışta. Bizim de en

ufak bir katkımız oldu ise ne mutlu bize.Kapanış için yine Auditorium'da idik.

Aksam, Mobil'de Geleneksel Çukurova mutfağının tüm ürünlerini tatiik. Humus,ciger, kebab, yesillik ve rakı. Haydar Göfer Hocamız da oradaydı. Yanaklarından sağlık akan Hocamız, yine formda idi. Elinde babasından yadigar olduğunu söylediği, bir tek rakı kadehi. "Tek" ölçüsü o kadehinden ölçüsünden gelirmiş. Ayrıca Okul yöneticilerimiz de tam kadro yemeğe katıldılar, ne iyi ettiler.

Bu arada güzel bir gelişme ihtimali var. Okulda "gazetecilik" kulübü olarak örgütlenmiş bir-kaç öğrencimizin, efsanevi "BİZ"

TAC'DEN HABERLER

Müziyen ve Bilgisayar Mühendisi Tibet Ağirtan'83 öğrencilerle

Kurumsal Yönetim Danışmanı Dr. Hüseyin Öcal'83 öğrencilerle

Kariyer Günü kapanışında Tibet Ağirtan ve TAC Echo sahnede

gazetesini yeniden çıkarma isteğini gördüm. Şimdilik bir fikir aşamasında, ama mezunlar olarak elimizden gelen desteği verebileceğimizi, basın-yayın sektöründeki mezunlarımızın da eminim "BİZ" okul gazetesinin yeniden çıkması halinde, öğrenci kardeşlerimize yardımcı olacağını söyledim. "Biz" ekibin çok güzel bir t-shirtleri var. Önünde "BİZ" kelimesi ve Stickler fotoğrafı, kolda "M.Kemal Atatürk" imzası ve arkada kocaman bir "BASIN" yazısı. Haydi, öğrenciler, geri getirin "BİZ"i.

Sözün özü, TAC'de güzel bir gün yaşadık. Emeği geçen herkese, Okul ve Dernek yöneticileri ve öğretmenlerine tesekkürler. Tabii bizim kuşak açısından, bu gibi konularda en büyük emeği geçen, onun çağrısı üzerine gittimiz için, Betül Abl'a da özel bir teşekkür.

Saygı ve sevgilerimle...

Kariyer Günü sonrası konuşmacı mezunlarımız yemekte birarada

Kariyer Günü sonrası yemekte Haydar Hoca ile sohbet

TAC'DEN HABERLER

TAC'64 Uluç Gürkan'ın "KARİYER GÜNÜ" konuşması...

Sevgili TAC'lılar... Sizleri öğretmeni, mezunu ve öğrencisiyle hep birlikte saygıyla selamlıyor, sevgiyle kucaklıyorum...

Bu yılki kariyer günleri toplantımızın açılışında konuşmak için çağrı alınca düşündüm: Ne söylemeliyim, nasıl konuşmalıyım diye...

Empati yapabilir, kendimi sizin yerinize koyabilirdim? Örneğin, 17,18'li yaşlarda TAC son sınıf öğrencisi Uluç Gürkan'a bir şeyler söylemek mümkün olsaydı... Ona yaşadıklarımın ışığında ne derdim, ne yapmasını önerirdim...

"Uluç Gürkan" derdim, "Hedeflerini, hayallerini daha iyi, daha net belirlemelisin... Hedeflerine, hayallerine ulaşmak için kendine daha somut, daha gerçekçi yol haritaları hazırlamalısın... Bu doğrultuda atacağın her adımı da daha sağlıklı, daha sağlam biçimde planlamalısın..."

Bu öneriyi ne ölçüde yaşama geçirebilirdim, yaşama geçirebildiğim kadarıyla yaşam çizgim ne ölçüde değişirdi; bunu bilemem. Ötesinde, bu konuda bir kehanette bulunmak da istemiyorum.

Ancak size bir itirafta bulunmak durumundayım. Ben hedeflerine, hayallerine fazlaca kafa yormayan; hedeflerini, hayallerini gerçeğe dönüştürmek için gereken çabayı göstermeyen; hedeflerini, hayallerini genel hatlarıyla belirlese de ayrıntılarını planlamayan, gerçekçi bir yol haritasıyla bütünleştirmeyen bir ağabeyinizdim.

Bu nedenle, yaşamımın günlük akışı içinde hedeflerimi, dolayısıyla hayallerimi sık sık değiştirmek zorunda kaldım. Kimi hedeflerim, hayallerim de boşlukta kaldı; gerçeğe dönüşmedi.

Buna rağmen yaşamımın genel akışı içinde başarısız olduğum söylenemez. Hatta, beni benim dışımda değerlendirseniz oldukça başarılı olduğumu da söyleyebilirsiniz...

Uluç Gürkan'64 Kariyer Günü konuşması sırasında

Hiç kuşkum yok... Bu başarıyı büyük ölçüde Talas ve Tarsus'da okumuş olmama borçluyum...

Sevgili gençler... Hiç aklınızdan çıkarmayın. Çok önemli bir okulun öğrencilerisiniz.

Bunu "laf olsun" diye söylenilmiyorum. TAC gerçekten çok, ama çok önemli bir okul. Başka bir deyişle bir ekol...

Okulumuzun ne kadar önemli olduğunu, bir ekol oluşturduğunu, öğrencilik yıllarında algılamayabilirsiniz. Doğrusu, kendi payıma ben de geçmiş yıllarda bunu yeterince algılamış olduğumu söyleyemem.

Ancak mezun olduktan sonra bunu algılamanın ötesinde, yaşayacaksınız. Yaşamınızın her aşamasında TAC'ın önemini farkedecek, kendinizi bir "ekol okulun" mensubu olarak güvende hissedeceksiniz...

TAC'DEN HABERLER

İskender Sayek'63 ve Uluç Gürkan'64

Türkiye'de ekol okulların sayısı çok fazla değildir. Yükseköğrenim düzeyinde ilk akla gelenler tarihsel "Mülkiye, Harbiye, Tıbbiye" üçlemesidir. Buna iki yüzyılı aşan birikimiyle İTÜ'ni de ekleyebilirsiniz...

Bu bağlamda, ODTÜ ve Boğaziçi de önemli okullar olarak dikkat çekiyor. Ancak ekol değiller. Kuruluşları itibariyle çok yeniler. ODTÜ ile Robert Kolej kökenine rağmen Boğaziçi'nin ekol olmak için tarihsel birikimleri eksik...

Orta öğretim düzeyine gelince... Ekol okul kapsamına, Galatasaray, İstanbul Erkek ve Kabataş liseleri yanında bir de "kolejlilik" kavramını ekleyebiliriz.

"Kolejlilik" kavramı, kuruluş tarihi sırasına göre dört ayak üzerine oturtulabilir. Robert (1863), Üsküdar (1876), İzmir (1878) ve Tarsus (1888)... Tarsus'un tarihsel birikiminin, 1967 yılında kapanmış olmasına karşın, 1871'de kurulmuş olan Talas Ortaokulu ile bütünleşmiş olduğunu, Talas'ın da Köy Enstitüleri ile etkileşimi unutulmamalıdır.

Okulların, bu arada okulumuzun tarihçesine, sizleri sıkma pahasına da olsa, özellikle vurgu yapıyorum. Çünkü bir okulun ekol olması için öneminin, örneğin akademik kariyerinin yanında köklü bir tarihsel birikiminin de olması kaçınılmaz...

Amerikalı bir zenginbir İngiliz Lordun bahçesinin çimine imrenmiş. Kendisi de yapmak istemiş bunu. Bahçesine aynı toprağı taşımış, aynı çim tohumunu ekmiş, aynı gübreyi kullanmış. Ama çim bir türlü istediği gibi olmamış.

İngiliz Lord'a sormuş, "Neyi eksik yapıyorum? Ne yapmalıyım?"

Yanıt... "300 yıl bekle" olmuş...

Bir okul için 300 yıl beklemek gerekemeyebilir. Ama okulun oturması, ekole dönüşmesi de kısa sürede, birkaç yıl içinde olacak iş değildir... Nesiller ister. Kabaca 100 yıllık bir birikim kaçınılmazdır...

Kariyer Günü'nde konuşmacı mezunlarımız ile öğrenciler birarada

TAC'DEN HABERLER

Bir okulun ekol olmasında, hiç kuşkusuz akademik başarı da önemlidir. Ancak bu, ekol olmanın tek göstergesi değildir.

Okulumuzun, TAC'ın son yıllarda bu yanıyla, akademik başarı bağlamında bir hayli tartışıldığını gözlüyoruz. Deniliyor ki, TAC'ın akademik başarısı eskiye göre azaldı... İnternette Wikipedia'da bile böyle bir değerlendirme var. Şöyle:

"TAC'nin akademik başarısı eski zamanlara göre azalmış olmasına rağmen son dönemlerde bu durum olumlu yönde gelişen bir eğilim göstermekte ve Tarsus Amerikan Koleji hem sporda hem de eğitimde eski günlerine ulaşmak için ilerleme göstermektedir..."

Akademik başarı önemlidir, ancak ekol olmanın tek göstergesi değildir demiştik. Peki, diğer göstergeler nedir? TAC bu göstergelerde nerededir?

Okulun tarihsel birikiminden söz etmiştim. Bu tarihsel birikim temelinde okulun çizgisi, başka bir deyişle ruhu... Bu ruhu taşıyan bir camia oluşturup oluşturmadığı, oluşturuyorsa bu

camianın okulu nasıl sahiplendiği... Bunlar bir ekol okulun vazgeçilmez göstergeleridir...

TAC'ın ruhu, yurt ve ulussever bağımsızlıkçı bir ruhtur. Laik ve demokratik Türkiye Cumhuriyeti'nin kurtuluş ve kuruluş değerleriyle de bire bir örtüşmektedir... Bu noktada, ruhumuzun kökleşmesi ve kurumsallaşması sürecindeki öncülüğü için sevgili öğretmenimiz Haydar Göfer'i saygıyla selamlamak istiyorum...

Okulumuz TAC, hiç abartmıyorum, ruhuyla da Türkiye'nin yükselen bir ekol okuludur. Son yıllardaki atılımlarıyla bu bağlamda özellikle dikkat çekmektedir.

Bu yükselişteki örgütleyici rolü ve etkinliği nedeniyle mezunlar derneğimize, önceki başkanlarımız rahmetli Güner Baykal ve Akar Burduloğlu ile birlikte başkanımız Ali Cerrahoğlu'nun şahsında özellikle teşekkür etmek istiyorum.

Sevgili gençler... Mezun abla ve ağabeylerinizlarımızın internetteki yazışmalarına bakın. 1940'lı yılların mezunlarından geçen yılki mezunlarımıza kadar TAC camiasının ihmal edilebilir

TAC'DEN HABERLER

bir iki istisna dışında ezici çoğunluğuyla tek bir Türkiye yüreği olduğunu göreceksiniz.

Peki, bu nasıl olabilir? Böylesi bir ruhsal bütünlük nasıl olur da TAC'da, başka okullardakinden çok daha belirgin bir biçimde oluşmuştur?

Bu soruyu yanıtlamak için, bence, okul yıllarında belki de fazlaca önemsemediğimiz ders dışı etkinliklere bakmalıyız... Bu etkinlikler onlarca yılın oluşturduğu bir geleneği yansıtmaktadır.

Örneğin, Öğrenci Birliği uygulaması... Seçimi ve çalışması üniversitelerden çok daha demokratiktir. Öğrenci başkanın hazırladığı gündemle toplanıyor olması ve okul yönetimindeki etkinliği, demokrasiyi bir yaşam biçimi olarak öğrenip algılamamızda bize Türkiye'de benzeri olmayan bir pratik kazandırmaktadır. Katılımcı ve çoğulcu demokrasiyi yaşayarak içselleştirmemizi sağlamaktadır. Her TAC'lı bu sayede yaşama özgür bireyler olarak adım atabilmektedir...

Burada, özgür bireyler olarak yetişmemize geçmiş yıllarda önemli katkısı olduğuna inandığım serbest kıyafet uygulamasının altını da çizmek isterim. TAC'ın geleneksel serbest kıyafet uygulamasının yasal nedenlerle tek tip bireyi çağrıştıran üniforma dönüştüğünün farkındayım. Ancak, yasal zorunluluklara karşın serbest kıyafet uygulamasında sınırların elden geldiğince zorlanmasının gereğine olan inancımı okulumuz yönetiminin dikkatine sunmakta yarar görüyorum...

Bir de okul kulüplerimiz var... Bu bağlamda toplum hizmetleri uygulaması da onlarca yılın oluşturduğu bir gelenek olarak TAC farkını yaratıyor. Yaşamımızda bize köşe dönmece bireysel çıkarın yerine kamu yararı algısıyla insan olma penceresini açıyor...

Bu ruh, mezunlarıyla kopmaz bir bütün olan TAC camiası için bir gençlik, bir çocukluk nostaljisi değildir. Bugünkü ve benzeri geleneksel buluşmalarımızda dile getirilip bir sonraki buluşmaya kadar rafa kaldırılmaz. TAC'lılık yaşayan ve yaşatılan dipdiri, kanlı canlı bir ruhtur...

TAC mezunları bu nedenle büyük çoğunluğuyla okulundan hiç, ama hiç kopmaz. Ötesinde yıldan yıla okuluyla daha fazla bütünleşir... Okulu için ne yaptığı, ne yapması gerektiği hep gündemindedir. Üsküdar ve İzmir ile birlikte okulumuzun mezunlarca oluşturulan bir vakıf tarafından TAC değerlerine bağlı olarak yönetilmesi bu konuda önemli bir göstergedir...

Daha da önemlisi, TAC Mezunlar Derneği tarafından altı yıl önce başlatılan "Bir tuğla da sen koy" başlıklı bağış kampanyasıdır. Böylece, "başarılı fakat maddi gücü olmayan öğrencilerin de TAC'ın / okulumuzun çağdaş ve ulusalcı eğitim fırsatından yararlanmalarının" önü açılırken, okulumuzun Çukurova özelinde yerelleşmesi tehlikesi de aşılmıştır...

Sevgili gençler, öğrenciler... Mezun olduğunuz andan itibaren işte bu TAC ruhunu daha iyi keşfedecek ve bu görkemli camianın bir parçası olmanın hazzını daha güçlü bir şekilde duyumsayacaksınız... O camia içindeki örnek dayanışma yaşamınızı etkileyecek, hatta yönlendirecektir. Deyim yerindeyse yaşamınızın bir parçası olacaktır. Üniversite yıllarında da, iş yaşamında da, iyi ve kötü gününüzde TAC hep sizinle olacaktır.

Atatürk'ün Türk ulusuna seslenişinde esinlenerek, TAC için rahatlıkla söyleyebilirim ki, sevgili genç TAC'lı kardeşim... Okulunla övünebilirsin... Yeter ki çalış... Camiana güvenebilirsin...

SEV İlköğretim Binası Temel Atma Töreni Mr. Charles Hanna'nın konuşması...

Değerli Protokol Mensupları, Konuklar ve Arkadaşlar,

Bugün hepimizi buraya getiren, temsil ettiğiniz kurum ve değerlerle birlikte üç ortak nokta bulunmaktadır: tutku, kararlılık ve ortak bir hedefe doğru birlikte çalışma isteği. Aslında sembolik de olsa, yeni okul binalarını inşa edenler sizlersiniz. Bugün yaptığımız törenle okulun tarihinde yeni ve önemli bir sayfayı açan sizlersiniz. Bugün burada oluşumuz, yeni okulumuzun kapısından giren her öğrenciye yapacağı katkılara, okulumuzun toplumda üstlenmeye devam edeceği role verdiğimiz bir güvenoyudur aynı zamanda.

"Bu okulu hepiniz inşa ediyorsunuz", her biriniz kendi alanınızda ve kendinize özgü katkılarla.

TAC mezunları, okulun değerlerine olan sarsılmaz inancınız ile, Sağlık ve Eğitim Vakfı Mütevelli Heyeti ve Yönetim Kurulu, vizyonunuz, bağlılığınız ve finansal desteğiniz ile, Sağlık ve Eğitim Vakfı üyeleri, teknik planlama desteği ile, Okulumuz geçmiş ve mevcut tüm eğitimcileri, akademik destek personeli ve çalışanları, okula bağlılığınızla sizler inşa ediyorsunuz.

Liste devam ediyor. Seçilmiş ve atanmış tüm kamu görevlileri ve temsil ettikleri birimler de bu yeni binaları inşa ediyorlar, gösterdikleri işbirliği ve destek ile. Bu anlamda, Tarsus Kaymakamı Sayın Orhan Şefik Güldibi'ne, Tarsus Belediye Başkanımız Sayın Burhanettin Kocamaz'a, İlçe Milli Eğitim Müdürümüz Sayın Ahmet Sefa Demir'e ve Adana ABD Konsoloslugu çalışanları adına Konsül John Espinoza'ya teşekkür

Temel atma töreninden...

TAC'DEN HABERLER

Temel atma töreninden görüntüler...

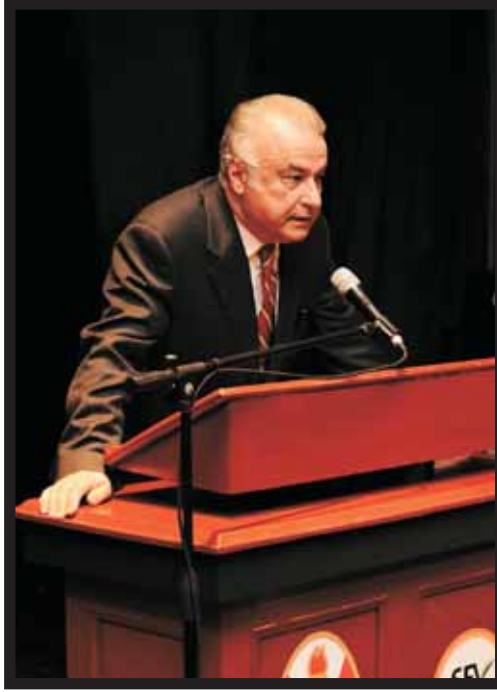

SEV Mütevelli Heyet Başkanı Prof. Dr. İlter Turan

etmek istiyorum. Ve elbette velilerimiz ve öğrencilerimize teşekkür ediyoruz, mükemmel bir eğitim ve parlak bir gelecek hayalleri ve umutları ile bizi yüreklendirdikleri için.

Hepinizin ve her birinizin bağlılığı ve azmi olmasaydı, bugünkü Temel Atma Töreni asla gerçekleşemezdi. Okul camiası adına hepinize içten teşekkürlerimi sunuyorum.

1888'den bu yana yapılan, Tarsus SEV İlköğretim Okulu binalarını da içeren en kapsamlı kampüs yenileme/genişletme projesi ile

SEV Yönetim Kurulu Başkanı Erhan Dumanlı

değindiğim, ortak bir hedefe doğru birlikte çalışmanın, ekip çalışmasının en güzel örneklerinden birini verdiler aynı zamanda.

Ve şunu belirtmek istiyorum. Eğer Atatürk bugün burada bizimle olsaydı, o da gurur duyardı.

"Bu okulu hepiniz inşa ediyorsunuz". Teşekkürler.

okulun tarihinde yeni bir sayfa açıyoruz.

Şimdi Stickler binasına bakarken bir 124 yıl daha sonra, veya daha kısa bir zamanda, burada tekrar toplanarak benzer duyguları ifade edeceğimizi, bugünkü törenle sonuçlanan bir sinerjiyi deneyimleyeceğimizi umut ediyorum.

Konuşmama son verirken,

Öncelikle, bu inşaatta çalışan tüm işçilerin güvenli ve kazasız bir şekilde projeyi tamamlamalarını diliyorum.

İkinci olarak, organizasyonda emeği geçen herkese teşekkürlerimi sunuyorum. Konuşmamın başında

TAC'DEN HABERLER

Dear Readers,

Welcome to this newest edition of "Biz newsletter" This publication has been compiled following an event which opens a new and important chapter in the history of our schools namely, the Groundbreaking Ceremony for the new campus, held on Saturday 8 December 2012. This ceremony which marks the first major expansion of TAC since 1888 and also includes new facilities for the SEV-Tarsus Elementary School, serves as a "vote of confidence" regarding the future contributions both of these schools will make not only to its students but to the Tarsus community as well.

The reader is reminded that symbolically, we are all "builders" of this new campus, each contributing in his or her own way yet working cooperatively together for a common goal. Be it the TAC alumni members with their firm belief in the importance of the quality of education provided by these schools, or the SEV trustees and board of directors with their vision and financial commitment, we are all "builders" of this project. Included in this list of builders is the support received from city and government officials, the dedication of past, present, and future educators and school employees, yet of most importance, the dreams and hopes of students and parents for a high quality education which will lead to a brighter future and more meaningful lives. The Groundbreaking Ceremony stands as a tribute to the combined passion, commitment, and willingness of individuals and groups alike to "build" and work together for a common goal.

It is our hope that in another 124 years or less, persons in similar capacities as those who have assembled for this ceremony will once again come together, look to the future, and experience the same kind of synergy in order to take the next important step in the development of Tarsus American College. For the time being,

however, may all of us wish that each and every worker involved in this construction remain safe and without accident for the duration of the project.

If Atatürk were with us as we are opening this new chapter, he too would be proud.

"You are all builders"

SEV İlköğretim Binası İnşaatında iki TAC'li kardeş...

Özgür Z. İnan TAC '87 mezunu. TAC' den mezun olduktan sonra Mimar Sinan Üniversitesi Mimarlık Bölümü' nü bitirdi. Henüz okuldayken çalışmaya başladığı Yıldız Sarayı Restorasyon Projesi özellikle okuldan sonraki iş hayatında eski ve tarihi eser yapılara yönelmesi, rölöve - restorasyon projeleri ve uygulamaları konularında yoğunlaşması açısından oldukça önemli bir dönüm noktası oldu. Eski saraylar, sinagoglar, köşkler ve yalıların da içinde bulunduğu birçok projede yer aldı.

Özgün İnan TAC' den 1992 yılında mezun olduktan sonra Yıldız Teknik Üniversitesi' nde İnşaat Mühendisliği Bölümü' nde lisans ve Geoteknik Bilim Dalı' nda yüksek lisansını tamamlayıp İstanbul Teknik Üniversitesi' nde Geoteknik Deprem Mühendisliği' nde doktora eğitimine devam etti. Yüksek lisans döneminden beri çalışmalarını gerek laboratuvar, gerekse arazide yapılan kalite kontrol testleri üzerine yoğunlaştırdı ve içinde endüstriyel tesisler, toplu konut projeleri, otoyollar, hızlı tren hatları, havaalanları vb. bulunan yurt içi - yurt dışı pek çok projede danışmanlık, gözlemcilik ve kalite kontrol mühendisliği yaptı.

Birbirinden tamamen farklı branşlarda uzmanlaşan iki kardeşin yolu iş anlamında uzun yıllar hiç kesişmemişken 2006 yılında birlikte çalışmaya karar verdiler. Halen GEA Geoteknik Mühendislik Mimarlık (Geotechnics Engineering & Architecture) firması olarak, bir yandan plan - proje / uygulama, diğer yandan mühendislik ve kalite kontrol testleri yaparak meslek hayatlarına devam etmekte. Kalite kontrol mekanizmasının birçok alanda işlemediği ya da yanlış/eksik işlediği ve daha çok gelişime muhtaç olduğu ülkemizde GEA, kendi alanında kurulan Türkiye' nin ilk bağımsız kalite kontrol firmalarından biri olarak birçok üniversite, devlet kurumları ve müşavirlik firmaları tarafından kabul görmekte ve pek çok önemli projede bağımsız - tarafsız kalite kontrol grubu olarak hizmet vermektedir.

Bu yıl yapımına başlanan yeni kampusumuzun inşaatı esnasında da özellikle temel sistemi ile ilgili olarak yapılan imalatların testleri GEA tarafından gerçekleştirilmiştir. Bu şekilde kalite kontrol işlerinin kendi mezunlarımız tarafından yapılması hem mezunlarımız, hem de okulumuz için gurur verici olmuştur.

Yapılan testlerde, üzerine yapılacak binaları taşıyacak olan temel altı kazıklarına, en elverişsiz durumlarda ve deprem anında gelecek yüklerin 1.5 katı daha fazla yük uygulanmış ve temel sisteminin bu elverişsiz durum yüklerini emniyetli bir şekilde taşıyıp taşımadığı araştırılmıştır. Tüm testlerin olumlu çıktığını ve yeni kampusumuzun sağlam temeller üzerine oturtulduğunun da test edilip onaylandığını söylemeden geçmeyelim.

Özgür ve Özgün İnan kardeşler

SEV İlköğretim Binası inşaatında Özgür ve Özgün İnan kardeşler...

TAC'DEN HABERLER

Öğretmenler Günü...

Heyecanla yaşadığımız "Öğretmenler Günü"ne yakışır bir TAC başarısını sizlerle paylaşmak istedim. Camiamızın eğitimcileri arasından TAC'mizi taçlandıran bu güzel haberi, böyle anlamlı bir günde almak bizleri ziyadesiyle mutlu kıldı. Eski ECHOculardan Prof. Dr. Attila YAPRAK dostumuzu kutluyorum...

WSU (Wayne State University) President's Award for Excellence in Teaching...

Ayrıca;

Academy of Marketing Science Outstanding Marketing Teacher Award;

Teaching or research at universities in France, Finland, China, Germany, Spain, Turkey and the Philippines Board of Visitors Faculty Fellow Award for achievement in Research...

Camiamızın bağrından çıkan bu değerli eğitimci dostumuzla gururlandım.

Erdoğan Hoca

TAC'DEN HABERLER

Mr. Paul Nilson'un Objektifinden

O yıllarda TAC...

TAC'LI BABALAR ve TAC'LI EVLATLARI

TAC'63 Gültekin Algan
TAC'02 Gizem Algan

TAC'68 İlker Öz
TAC'95 Tuğrul Öz
TAC'01 Alper Öz

ANNE VE BABASI TAC'DEN MEZUN ÖĞRENCİLER

ADI SOYADI	MEZUN ANNE-BABA ADI	YILI	ADI SOYADI	MEZUN ANNE-BABA ADI	YILI
BUSE ERDOĞAN	YASEMİN ERDOĞAN	1983	EKİN BÜYÜKYILMAZ	TAMER BÜYÜKYILMAZ (BABA)	1982
CAN OLCAR	TANJU OLCAR	1986	ALP DEDE	TEOMAN MEHMET DEDE (BABA)	1985
LAÇİN ONUK	PEREN ONUK	1986	ALEMŞAH GÜNEYİZ	TALİP GÜNEYİZ (BABA)	1977
LALE NAZ ULUDOĞAN	KUDSİ CENK ULUDOĞAN	1988	AVNİ CAN YAĞCI	MEHMET İSMAİL YAĞCI (BABA)	1982
YİĞİT BERKMEN	ÖZCAN BERKMEN	1987	ECE TAYAR	EMİN TAYAR (BABA)	1981
EREZ BÜYÜKYILMAZ	TAMER BÜYÜKYILMAZ	1982	ASENA ÖZÜNLÜ	MUSTAFA ÖZÜNLÜ (BABA)	1982
MİRAY ATAKAN	AHMET ATAKAN	1987	DENİZ KURDAK	SANLI SADI KURDAK (BABA)	1983
KEREM DİLAVER KURT	CEMAL KURT	1983	LARA APA	MEHMET KAZIM APA (BABA)	1982
ASYA TOKBEY	RİFAT TOKBEY	1976	ORHAN TANRIVER	MEHMET TANRIVER (BABA)	1986
YUSUF KARAKAYA	YAHYA KARAKAYA (BABA)	1981	EDİP ALP ÖKTEN	REŞİT SÜHA ÖKTEN (BABA)	1980
TANSEL SAYGILI	MAHMUT KUTLU SAYGILI (BABA)	1985	KARLA DİYAB	ŞÜKRÜ DİYAB (BABA)	1979
SILA BOLAY	RANA DİDEM BOLAY (ANNE)	1986	SEVDE EGE	HAKKI EGE (BABA)	1978
ALİ YALÇIN	HÜSEYİN YALÇIN (BABA)	1974	AYÇA DOST	EBRU SOLMAZ (ANNE)	1988
DİDEM DOST	EBRU SOLMAZ (ANNE)	1988	ECENUR BORO	EBRU BORO (ANNE)	1984
MERT TARIM	KEMAL TARIM (BABA)	1974		KASIM BORO (BABA)	1985
DENİZ SOYLU	MEHMET LEVENT SOYLU (BABA)	1983	İPEK GÖK	ERDEM GÖK (BABA)	1983
EZGİ ERGEL	İSMAİL KURTULUŞ ERGEL (BABA)	1981	BURCU CANATAROĞLU	ABDULLAH CANATAROĞLU (BABA)	1982
EFE İZGİALP	AYDIN İZGİALP (BABA)	1977	BEYZA TUYAN	MUSTAFA TUYAN (BABA)	1986
SENNA ARMAN	LÜTFİ ARMAN (BABA)	1981	MEHMET CAN MİLCAN	ABTULLAH MİLCAN (BABA)	1976
FAZİLET NESLİŞAH	EBRU BORO (ANNE)	1984	CANSU MİLCAN	ABTULLAH MİLCAN (BABA)	1976
	KASIM BORO (BABA)	1985	YİĞİT ÖZYİĞİT	MUSTAFA ÖZYİĞİT (BABA)	1983
EGE EROL	ADEM EROL (BABA)	1981	İPEK SOYUPAK	LÜTFİ SOYUPAK (BABA)	1979
ELİF ŞEVVAL KOÇ	HALİSE BİRSEN KOÇ (ANNE)	1986	ASLI SAVATLI	MEHMET SAVATLI (BABA)	1980
ALİ CAN GÜRSOY	SELDA GÜRSOY (ANNE)	1988	NAZLI CANSU KOÇAK	HASAN RUHİ KOÇAK (BABA)	1984
	MEHMET ORHAN GÜRSOY (BABA)	1978	SEVİN EVYAPAN	TUFAN EVYAPAN	1981
SERRA SOYUPAK	LÜTFİ SOYUPAK (BABA)	1979	TÜLİN AKDOĞAN	ERDAL AKDOĞAN (BABA)	1975
GÖKALP GENCER	GAZANFER GENCER (BABA)	1976			

TAC'LI KARDEŞLER

TAC'56 Tarhan Danışman
TAC'61 Günhan Danışman
TAC'65 Mehmet Nejat Danışman
TAC'65 Mustafa Cihat Danışman

TAC'88 Mehmet Sunay
TAC'87 Gülden Sunay
TAC'91 Hakkı Sunay

TAC'81 Ekrem, TAC'75 Salim, TAC'86 Özlem ve TAC'79 Sacit Erdem

TALAS'DAN HABERLER

TALAS'lılar Mersin'de buluştu...

Sevgili Dostlar,

Dün bir grup Talaslı dostlarımızla, Yüce Mod Cem Baysal'ın (TAO'64) rehberliğinde, Mersin'de buluştuk. Sonradan öğrendik ki, Yüce Mod her ay Türkiye'nin bir ilini gezdiriyormuş Talaslı dostlarına. Süper bir hizmet. Böyle bir seyyah ruhlu bir arkadaşla sahip oldukları için Talaslılar çok şanslı.

Grup, akşam üzeri Mersin Otelinde bir araya geldi. Mersin'de yaşayan Şefik Çakır (TAC'66)'ın ve Hayrettin (Hayri) Ergun (TAC'67)'un da yardımcı oldukları Aralık ayı gezi programı böylece 14 Aralık Cuma günü başlamış oldu. Yüce Mod'la haberleştiğimiz üzere grup 19:30da Mersin Tenis Kulübüne geldi. Grubu karşılayanlar arasında Mersinli dostlarımızdan derneğimizin onursal Başkanı Akar Burdуроğlu ve sevgili eşi Jo Ann, eski başkanlarımızdan Necdet Özcan (TAC'67) ve Hayrettin Ergun (TAC'67), Nedim Ardoğa (TAC'68), Nihat Taner (TAC'68), Lütfi Çukurova (TAC'68), Gültekin Algan (TAC'63) ve sevgili eşi Gönül ile Amerika'dan yılbaşı için gelen kızları Gizem (TAC'02), Mustafa Cömert (TAC'68) ve sevgili eşi Songül ve derneğimizin Betül ablası vardı.

Kokteyl masası ve şampanyamız, yemek masasının yan tarafında hazırıldı. Dostlarımız, sıcak bir karşıla sonrasında patlatılan şampanyalarını yudumlarken sohbet derinleşti. İlk defa karşılaştığım yüzlerdi çoğu. Böyle olmasına rağmen 40 yıllık dostmuşçasına o anda kaynaşıverdik. Bu da camiamızın güzel bir özelliği. Dostluğa açık kalpler. Ayakta süren bu tanışma, hasret giderme, boşalan şampanya bardakları sonrasında konuklarımızı bekleyen mükellef yemek masasına geçildi. Dostlarımız acıkmış, uzun yoldan gelmişlerdi. Çatal bıçak seslerinin karıştığı sohbet bu kez yemek masasında sürdü. Talaslı dostlarımız arasında kimler vardı dersiniz:

- Mustafa Murat (TAO'65-TAC'68)
- Münir Aksoy (TAC'66)
- Osman Ulukan Birgin
- Faruk Çakmak (TAO'67-TAC'70)
- Osman Akkese (TAO'54) ve sevgili eşi
- A.Hilmi Tanver (TAO'64)

Osman Akkese'nin, gecemizi onurlandıran en kıdemli dostumuz olduğunu Yüce Mod'un açıklamasıyla öğrendik. Kendisi Adana'da hazır giyim (Polo Outlet)'in sahibi. Torunu da

TALAS'DAN HABERLER

halihazırda TAC'de öğrencimiz. Onuruna kadehlerimizi kaldırdık. Yüce Mod gençlik yıllarında yaşadığı gezi anılarını bir bir anlatınca bizleri Pakistan-Afganistan sınırındaki Kafiristan'a, oradan Afrika'ya götürdü. Meğer Yüce Mod ne maceralar yaşamış, ne maceralar. Heyecanla dinledik. Bir de Hayri uzaktan laf giydirmeleri yaparak Yüce Mod'un hızını kesip, kendisini kızdırmasaydı kim bilir daha neler anlatacaktı neler... Kayseri'den özel arabasıyla aramızda sonradan katılan neşeli bir kişiliğe sahip Hilmi Tanver dostumuz güzel sesiyle Türk sanat musikisinden parçalar seslendirdi. Grup da kendisine eşlik etti. Bu meyanda kaybolmaya yüz tutmuş Kayseri kalvatisinin nefasetinden, eski köylerde yenen yemeklerin lezzetinden, testi yemeklerinden, mantılardan, parmak sucuklardan, cevizle sürülerek yenen kıvamlı pekmezinden ve Kayseri ile ilgili hemen hemen her şeyden bahsedildi, gecenin koyulaşan sohbetinde. Tabii Talas anıları ön planda idi. Mesela, banyo yaptıktan sonra,

önceden zula edilen ekmeklerin arasına, varilden bozma sobada pişirilen sucukların, yerken damaklarda bıraktığı tat... Okula getirilişinde arabadan çapullanan taze ekmek hikayeleri. Hala tazeliğini koruyor.

Kata Bey teknesinden, bu ismin isim anası olan rahmetle andığımız Nazlı'dan, Ceo SA Hazım'dan, Çengelköy'deki Jokey kulübündeki briç partilerinden, Talas futbol takımından, kendilerine gavur takımı denmesinden, Mimar Sinan'ın köyünden...

Gecede şöyle bir iddiada bulunuldu: Ecdadımız, ne zamanki at sırtından indi, Türklük o zaman bitti! Ne dersiniz? Fatih Sultan Mehmet Han'dan başlayarak son hanedana kadar Osmanlı hanedanlarından bahsedilirken bir başka iddia da "tarla ve tohum" üzerine dillendirildi.

TALAS'DAN HABERLER

Tarla (sultanlarımız) yabancı bile olsalar, tohumu atanlar (padişahlarımız) sapına kadar Türk oğlu Türk'tü... Buna ne buyrulur? Anlaşılan toplumumuzda televizyon dizisi ile başlatılan hararetili tartışma yemek masamıza kadar uzanmış oldu dün gece. Daha neler koşuldu neler. Burada olup canlı canlı dinlemeliydiniz.

Her ay düzenlediğimiz Son Cuma buluşmalarımızın mekanı olan yemek salonumuz dün çok özel bir geceye sahne oldu. TAC-TAO kaynaşması göçürümeye değerdi.

İyi ki geldiniz. Hoş geldiniz.

Erdoğan Hoca

MAT Programı aynen aşağıda özetlediğin gibi gelişti. Adana'da ise bizi Duran Coşkun (TAO 1958 - '64) karşıladı. Taş Köprü'de Şeref Yorgancı ile buluştuk. O da Adana'yı gezmemizde çok yardımcı oldu. Oradan Kebapçı Mesut'un eski yerine gittik. Oradan dağıldık.

Cuma akşamı hazırladığınız karşılama için sana, yemeğe bizimle katılan aşağıda sıraladığın TAC'lilere ve gecenin sonunda verdiğiniz hediye paketi için Betül Abla'ya çok teşekkür ederiz. C.tesi bize önce TAC'yi ve sonra Tarsus'u gezdiren Ramazan, Akar, Jo, Betül Abla ve rehber Yeliz'i de. (Umarım kimseyi, unutmadım!) Bedestende "kaynar" bile içirdiler bize.

Senin Tenis Kulübünde gördüğün ve aşağıda sıraladığın Talaslılar dışında C.tesi Adana'dan Duran Coşkun, oğlu, gelini ve torunu ve Çukurova Üniv'in ennnnn beyin cerrahlarından sınıf arkadaşım Erdal Çetinalp ve eşi Necla da bize katıldı.

C.tesi gecesi Mersin'de Sahil Balık Lokantasına gittik. Mersin'de oturan ve hani Son Cuma'lara hiç gelmediğinden bahsettiğin bir abimiz var ya. O da katıldı bize: Ercüment Sözmén ('56 / '59)!! Aynen Gültekin Algan'ın da Tenis Kulübündeki yemeğe katıldığı gibi)). Bundan sonra da hiçbir etkinliği kaçırmayacağını belirtti. Son Cuma'ları bu kapsama aldığını sanmıyorum).

Peki bugüne kadar başka etkinliklere katılmayıp bugün Kebapçı Mesut'a gelen iki TAO / TAC'li kimdi peki. Emin Zereycan ve Andre Şalfun! İkisi de ('59 / '62)

Yakın ve sıcak ilginize tüm MAT'ci Talaslılar ve eşleri adına çok teşekkürler.

Cem Baysal
TAO'64

Can Akkoç
TAO'52

TAO'52 Can Akkoç;

Türk Makam Müziğinde Ölçümlere Dayalı Kuram Modeli Arayışları...

Türk Makam Müziği (TMM) kuramı, tarihsel sıralama ile Farabi (10. Yüzyıl), Safiyuddin Urmevi (13. Yüzyıl), Meragalı Abdülkadir (15. Yüzyıl), Dimitri Kantemiroğlu (17-18. Yüzyıllar) ve 20. Yüzyılda Rauf Yekta Bey, Hüseyin Sadettin Arel, Suphi Ezgi, Salih Murat Uzdilek ve diğer yakınçağ kuramcılarına uzanmaktadır.

Halen ülkemiz Türk Müziği okullarında kabul gören ve öğretilen kuram modeli, geçen yüzyılın ilk yarısında oluşturulmuş Arel-Ezgi-Uzdilek (AEU) Sistemi olarak bilinmektedir. AEU modelinde oktav aralığı 1 24 eşit olmayan küçük aralığa bölünmekte, TMM'de geçen seslerin tamamı bu deterministik 2 kalıba sığdırılmaya çalışılmaktadır.

Oysa yakın zamanlarda, tartışmasız 'usta' kabul edilen icracılardan alınan örnekler üzerinde yapılan frekans (ses) ölçümlerinde, TMM dizilerinin (iskalalarının) deterministik noktasal frekanslar yerine, geleneksel bağlamda 'perde' denilen frekans kümelerinden (dağılımlarından) oluştuğu ortaya çıkmıştır. Bulgulanan sözkonusu yapısal nitelik aslında yeni bir durum olmayıp, ustaların ezelden beri söylemlerinde ve meşk öğretilerinde aktardıkları esnek perde kavram örüntüsünü bire bir doğrulamaktadır.

Söz konusu yapısal çerçeve, deterministik bir dizi üzerinde gezinen ezgiler yerine, belirgin ölçüde özgür perdeler arası stokastik 3 bir seyre işaret etmektedir. Bu kuruluşa göre, TMM ezgileri, uğradıkları her perdeden, seyrin akışına bağlı değişik frekanslar seçerek taksimleri ya da besteleri oluştururlar.

Betimlenen stokastik eğilimli akustik örüntüden ayrı olarak, AEU modeli ile makamsal icra arasında azımsanamayacak uyumsuzluklar da gözlenmiştir. Özellikle bazı nim 4 perdelerde karşılaşılan örtüşmezlikler gözardı edilemeyecek düzeydedir. İcra ile kuram arasındaki bu belirgin kopukluğun, Türk Makam Müziğini yeni öğrenmeye çalışan hevesliler için ne denli uğraştırıcı ve cesaret kırıcı bir engel olduğunu kestirmek hiç de güç değildir.

Bu tanıtım yazısında sözü edilen iki temel eksikliği gidermek üzere yola çıkan birtakım araştırmacılar, tartışmasız usta kabul edilen icracılardan alınan örnek kayıtlar üzerinde doğrudan frekans ölçümleri yapmaya başlamışlardır. Sözkonusu araştırmacılar, ülkemizde ölçümlere ve matematiksel hesaplara dayalı yeni bir akımın temsilcileri olarak algılanabilirler. Amaçları, icra ile kuram arasındaki farklılıkları ve çalınanla yazılan arasındaki uçurumları olabildiğince daraltmaktır.

Aşağıda sıralanan kaynaklarda, bu yeni akımın bellibaşlı öncülerini ve izledikleri yol haritasını tanıtmaya çalışacağız. Umudumuz, icra ile olabildiğince uyumlu ve icracılarca kabul görebilecek düzeyde kullanışlı kuram modellerinin bina edilmesidir.

Sözkonusu akımın ulaştığı düzeyi ve odaklanılan sorunsal(ları) kabaca irdelemeye çalışırsak mevcut durum şöyle özetlenebilir:

1. Makamların altyapılarını oluşturan perde dizilerinin (iskalaların) istatistiksel bağlamda çözümlenmesi denenmektedir. En azından temel yapısal verilere ulaşabilmek için, gerekli yöntem ve ilgili matematikler özgün tümevarımsal yaklaşımların ışığında kurgulanmaktadır. Bundan sonra, yöntemi istatistiksel bağlamda daha da güçlendirebilmek için çok sayıda örnek üzerinde işlemler yapılması gerekecektir.

Bu çığırdaki en ilginç olaylardan bir tanesi, perdelerin makamdan makama kişilik değiştirmesi özelliğinin gözlemlenebilmesidir. Aşağıda sıralanan çalışmalardan görüleceği üzere, herhangi bir icrada bazı odaklara kümelenmiş perdelerin istatistiksel nitelik ve nicelikleri 5, uğradıkları makama bağlı olarak değişim göstermektedir. Bu karmaşık ve gizemli örüntünün matematiksel bağlamda ortaya çıkartılması, yazar için en heyecan verici sorunsallardan bir tanesidir. Son yıllarda, adı geçen olayı incelemeye alan genç kuramcılarının ortaya çıkmış olması da son derece memnuniyet vericidir.

2. Her müzikte doğallıkla olduğu gibi, TMM'nin de yazıya dökülmesi (nota yazımı) aşılması hiç kolay olmayan güçlüklerle doludur. Geleneği aslına olabildiğince sadık, o arada işlevsel, icracıları da isyana sürüklemeyecek düzeyde yalın resmedebilecek bir yazım sisteminin geliştirilmesi, özellikle meşk uygulamasına yoğunlaşma olanağı veya iştahı bulunmayan yeni öğrenciler için canalıcı önem taşımaktadır. Bu konuda arayışlar halen sürmektedir.

Ne var ki, TMM gibi, perdelerin bir sıçrayıştan diğer sıçrayışa kişilik değiştirdiği stokastik çağrışımlı bir sanat açısından, kavgasız - gürültüsüz benimsenebilir bir yazım sisteminin ortaya çıkmasının ne kadar güç erimli olduğuna dair görüşümüzü burada dile getirmekten kaçınmamaktayız.

3. TMM'nin belki de en tılsımlı, en gizemli, en 'görmekli' yapısının seyr olayında 6 yattığını düşünüyoruz. Makamların kurgusunu oluşturan perde dizilerindeki matematiksel yapının ortaya çıkartılması yolunda oldukça kayda değer aşamalar katedilmiş olmasına karşın, matematik - akustik bağlamında seyr olayının gerçekte ne olduğuna ve nasıl işlediğine dair bulgular son derece sınırlı olup, henüz radarda "olan biten aslında şu, şu, şu mudur?" sorgulamasının altında yatan ipuçlarına dahi rastlayamadığımızı söylemeliyiz.

Müziğin engin yaratı okyanusunda, daha çok uçsuz bucaksızlık egemendir. Bu açıdan değerlendirildiğinde ve her makam için sınırsız sayıda seyrin mümkün olabileceği varsayımından yola çıkarsak, önümüzdeki matematiksel sorunsalın, her makam için sonsuz sayıda kabul edilebilir ve yine sonsuz sayıda kabul edilemez kümelerin belirlenmesi olduğunu düşünmekteyiz. Bu sorunsal üzerinde halen çalışmalar, emekleme sürecinde bile olsa, sürdürülmektedir.

Engin Ünsal
TAC'55

Bodrum'un Sokakları Tarsus Kokar...

Şair Cahit Külebi bir şiirinde," İzmir'in kızları deniz/ denizleri kız kokar/ Sokakları hem kız hem deniz kokar" demişti. Bodrum'da o kadar çok Tarsus mezunu var ki Bodrum'un sokaklarına o uzak iklimin utulmaz kokularını getirmişler sanki. 1950'li yılların Tarsus'u Şar sinemasının önünde deneli şalgam,lahmacun ve başlarında şeritli şapkaları ile enstitülü kız kokardı.Bizim mezunları Bodrum'da ne zaman görsem şimdi yerinde AVM kurulmuş Şar sinemasını ve o kokuları anımsıyorum ve deliler gibi o günleri özleyorum. Artık okuldan çıkınca Mersin yolunun keşiştiği yerde önüne koyduğu üç bisikleti beklerken geçen arkadaşlara," kolejli teker var bineg mi?" diyen(acaba ne demek istiyordu?) tekerci Avni de yok ama Bodrumda o günleri yaşamış arkadaşlarım var. Benim neslin yiğitleri, 1950 kuşağı, burada buluştuk. Mete Nakipoğlu, Vitali Meşulam. Erkut Şahinbaş, Baydar Gürgen ve Şevket Sabancı (ben okulun futbol takımı kaptanıydım o da santrafordu).

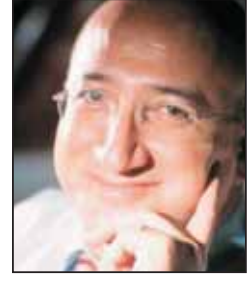
Bu dostlarım dünya nimetlerinden paylarını fazlası ile aldıklarından Karl Marks'ın temel ilkesini uygulamakta bir sakınca görmüyorlar. Ne demiş Marks:" From evrybody according to his ability to everybody according to his need" Dostlarım iyi birer kapitalist oldukları halde Karl Marks çok iyi uyguluyorlar ve bu da beni çok memnun ediyor. İlk önce Vitali Meşulam(nam-ı diğer Don Vito)beni ve arkadaşlarımı Yalıkavak'ın en pahalı lokantasına götürdü. Sonra Mete Nekipoğlu ve güzel eşi Rengin

dalgaların şarkı söylediği bir yerde hepimizi topladı. Şevket ağam radikal bir kapitalist olduğundan paylaşmayı sevmiyor ama kapitalizmin kalesi Dünya Bankasından emekli olan Baydar'ın emperyalizmden kaçırdıklarını bizimle paylaşacağını umuyorum. Bodrum'a gelmeden benden iki sınıf önve mezun olmuş Acar Tunçbilek (olanaklarını çok iyi paylaşan bir dost) Bodrum'a gideceğimi duyunca," Baydar da oraya geliyor, onu havaalanında karşılasan sana bütün yaz bakar" demişti Karşılayamadığım için henüz ondan bir ses yok ama umudumu kesmedim.

Yemekte Ayhan Sicimoğlu'nun kulaklarını çınlattık. Bir şekilde Şevket ile bulmuşlar. İkisi de Kayserili ve neredeyse akraba çıkacaklarmış. Ayhan bir yerde müzik yapıyormuş ve ısrarla Şevket'i, Vito'yu, Mete'yi , Baydar'ı davet etmiş," sekreterim sizi kapıda karşılar" demiş. Gitmişler. Ayhan masalarına gelmiş koyu bir Tarsus mavrasidan sonra masadan ayrılmış ve sahneye çıkmış. Sonrasında bizimkilere öyle bir çalım atmış ki yemekte anlata anlata bitiremediler. (O çalımın ne olduğunu da Ayhan Sicimoğlu anlatsın!)

Bize okullarda insanları sevmeyi, dostluğu ve paylaşmayı öğrettiler. Talas'a ilk geldiğimiz günlerde akşamlar üstümüze büyük bir hışımla gelirdi. Yalnızlığı tanımamıştık, korkuyorduk ve karanlığın içinde ondan kaçmak için yorganları başımıza çeker ağlardık. O Talas gecelerinde yorganı başımıza çekerek ağladığımız dostlarla şimdi aynı heyecanla biririmize sarılıp, birbirimize sahip çıkıyoruz. Bir avuç buğdaydık. Gizli bir el bizi dünyanın bereketli topraklarına savurdu. Dünyanın her yanında Talas'lı, Tarsus'lu dostlarımız var. Birbirimizi görmesek, hiç tanınmasak bile,kapılarını çaldığımız zaman, bize kral muamelesi yapacaklarından adım gibi eminim. İşte Talas'lı, Tarsus'lu olmak böyle bir şey. Tek üzüntüm bir gün gelecek yeryüzünde hiçbir Talas mezununun kalmayacak olması. Ama o zaman ben de olmayacağım için onların yokluğunun acısını yaşamayacağıma gizli gizli seviniyorum...

Vahap Munyar

Vahap Munyar'ın kaleminden; TAC'63 Hazım Kantarcı (CEOSA)...

Eşini kaybedince çöktü, torunla hayata bağlandı, sonunda o kitabı yazdı. REKLAM dünyasının duayen isimlerinden İzmir Tolga, 2003 yılında Sabancı Holding'ten CEO'luk görevindeyken emekli olan Hazım Kantarcı'ya 1 Mayıs 2005 günü kutladığı 60'ıncı yaş gününde bir kitap hediye etti:

- Yönetimde Başarının Sırları.

Kantarcı, kapağında kendi fotoğrafını gördüğü kitabın sayfalarını heyecanla çevirdi. Sayfaların tamamı boştu. İzmir Tolga, sayfaları boş kitapla vermek istediği mesajı açıkladı:

- Artık iş hayatındaki deneyimlerini bir kitapta toplayıp toplumla, gelecek kuşaklarla paylaşma zamanı geldi.

Kantarcı, sayfaları boş olan kitabı kütüphanesinin görünür bir noktasına yerleştirdi:

- Sabancı Topluluğu'na bağlı Bossa'da uzman olarak katıldığım 1970 yılından itibaren 32 yıl çok yoğun bir tempoyla çalıştım. CEO'luğa kadar yükseldim. Aileme, sevdiklerime yeteri kadar vakit ayıramadım. Eşim Nazlı ile yıllardır yapamadığımız seyahatleri gerçekleştireyim, biraz dinleneyim, sonra kitabı yazmaya başlarım.

Kütüphanede İzmir Tolga'nın hediye ettiği sayfaları boş kitabı her gördükçe, "Artık kitap yazmaya zaman ayırmalıyım" diye düşünüyor, sonra vazgeçiyordu. Derken 15 Aralık 2009 günü hayatını karartan bir acıyı yaşadı. 37 yıllık hayat arkadaşı Nazlı Kantarcı, ani bir kalp kriziyle kollarında hayata veda etti:

- Kendimi büyük bir boşlukta hissettiğim, hüznü dolu bir dönem başladı.

Hazım Kantarcı için o günler, 13 Ocak 2011'e, torunu Yağmur'un dünyaya geldiği güne kadar sürdü:

- Torun sevgisi etrafımdaki kara bulutları dağıttı, beni yeniden hayata bağladı.

Torun sevgisinden kaynaklanan güçle kararını verdi, kolları sıvadı:

- Artık sevgili İzmir Tolga'nın bana sayfaları boş kitapla yaptığı öneriyi yerine getirmenin zamanı.

Hazım Kantarcı'yla geçenlerde Hürriyet'in önceki Ekonomi Müdürlerinden, benim de yanında çalıştığım Cahit Düzel ve İzmir Tolga'yla buluştuğumuzda karşılaştım:

- Yazdığım kitap bitmek üzere. Yakında piyasaya çıkacak. Kitabı aktardığım deneyim ve anılarından birşeyler anlatmasını istedim, beklememi rica etti. Sadece Brisa'yı Avrupa Kalite Büyük Ödülü'ne (EFQM) taşıdığı günlerden bir anıyı paylaştı:

- Eşiniz Emine Munyar, Brisa'dan televizyon yayını yaptı. İşçi arkadaşlardan birine, "Brisa'nın Avrupa Kalite Ödülü'nü alması bir çalışan olarak size nasıl yansıyor, ne sağlayacak?" diye sordu. Arkadaşımız, "Eğer bu ödülü almasaydık, siz benimle röportaj yapar mıydınız? Bu sayede televizyona çıkmak bana yeter" yanıtı verdi.

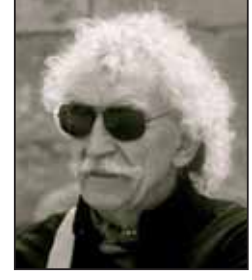
Kantarcı, işçinin yanıtının önemini de şöyle vurguladı: - Ödül sonrasında İsviçre'de bir kongrede bana kalite yolculuğunda personeli nasıl motive ettiğimizi sordular. Ben de işimizin Emine Munyar'a verdiği yanıtı orada anlattım.

Anladığım kadarıyla kitapta sadece "Başarı nasıl yakalanır" a dönük kuru cümleler olmayacak. Yaşanmış olaylardan örnekleri de kitapta aktaracak.

Kahramanları arasında Sakıp Sabancı, Şevket Sabancı, Hacı Sabancı, Erol Sabancı ve Özdemir Sabancı'nın da yer aldığı örnekler daha çok ilgi çekecek.

EDEBİYAT KÖŞEMİZDEN

Cem Baysal
TALAS'64

CEOSA/KANTARCI D&R İmza Günü...

D & R / Kanyon'daki Hazım Kantarcı'nın imza gününde - beklendiği gibi - oldukça kalabalık meraklı ve tanıdık arasında birçok Talaslı ile konuşma fırsatı bulabildim.

- Bülent Özsoy
- Zeki Karakimseli
- Cahit Düzel
- Nuri Çarkacı
- Erhan Dumanlı
- Namık Bayraktaroğlu
- Mehmet Coral
- Nabi Eren
- Uran Özsoy
- Erkan Dülgeroğlu
- İzmir Tolga
- İbrahim Orhan

Ben 18:30'a doğru ulaşabildim D&R'a. Benden önce gelip gitmişler de olabilir.

İkram ve özellikle kırmızı şarap çok güzeldi. Hazım da gayet güzel bir konuşma yaptı. Sakıp Sabancı adına imzaladığı kitabı eşi Türkan Hanım'a verdi.

Çıkışta yine Kanyon'da Coral. Nabi eşi Nazande ve güzel kızları Elif ile uzunca bir kahve sohbeti yaptık.

Sonra eve geldim. Kitabı karıştırmaya ve okumaya başladım. Ve 28. sayfanın kitabın en anlamlı bölümü olduğuna karar verdim.

Bu sayfayı yazıma ekledim. En anlamlı olarak nitelendirdiğim bu sayfada başka bir Talaslı yazarından alıntı da var.

Gerçekten yazılması gereken bir kitapmış CEOSA - KANTARCI.

EDEBİYAT KÖŞEMİZDEN

TAC'76 Ahmet Kalyoncuoğlu'nun yeni kitabı; "Zerefşan'ın Kıyısında"...

"Zerefşan Orta Asya'da bir ırmak adı. Maveraünnehir bölgesinde Ceyhun Irmağına eskiden kol olmuş fakat artık günümüzde ona ulaşmadan çölde kuruyup giden bir nehir. Semerkant ve Buhara gibi şehirlerin etrafından geçiyor. Kitabın bir bölümü bu bölge ve 15 yy Timur ve sonrası devirde bilimin Osmanlı'ya ve günümüze uzanan yolculuğunu anlatıyor.

Bunu anlatırken sırf tarihi bir roman olduğu sanılmasın. Asıl hikayeyi günümüzde geçen ve macera tarzında kurguladım. İstanbul, Moskova başta uluslararası farklı mekanlarda geçiyor. Yeri geldikçe geçmişe dönülüp, bugün olanların nedenleri, nasıllarına ilişkin geçmişten bazı pencereler açılıyor. Tarih ve bugünkü ana hikaye, bir sarmal şeklinde ilerliyor.

Kendimce farklı bir kurgusu olduğunu düşünüyorum. Bazı karakterler çok ilginç. Okuyanlar önce yok bu o değildir diyecek sonra düşündüğü kişi olduğuna inanmaya başlayacak. Bir yıl boyunca ciddi bir tarihi araştırma da yaptım ve kaynaklar bölümünde bunları da sıraladım.

Bunalım, iç karartan dünyalar, psikolojik tahliller bu kitapta yok. Biraz heyecanlı bir macera, biraz ciddi tarih karışımıyla o milletçe hep es geçtiğimizi sandığımız bilim adına gerçekte bir şeyler başardığımızın hikayesi.

Kitabı bitirip kapatanın birazda 'vay anasına, bunlar bize neden öğretilmiyor' demesini istedim."

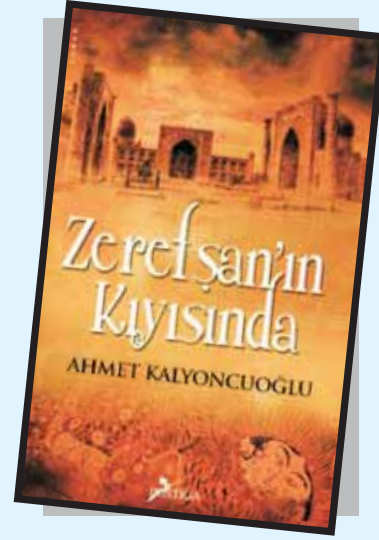
"Kalyon'a "Nedir bu "Zerefşan"?" diye sorunca yukarıdaki cevabı aldım.

Şimdiden "Zerefşan"ı elime alıp okumaya başlayacağım günün heyecanı beni sardı.

Eeeee... bir de "Bu Ahmet Kalyoncuoğlu var ya...O benim TAC'den arkadaşımıdır." demenin gururu da var...

Değmeyin keyfime

Kubilay Keçelioğlu
TAC'75

Yüzyıllar öncesinde kaybolan gizemli ve bilge bir yolcu günümüze kadar geliyor. Heyecanlı günler yaşıyor onun çevresinde. Kah Timur'a dönüyor, kah torunu Uluğ Bey'e uzanıyor.

Bir tarafı eski KGB ajanlarının elinde, bir tarafı MİT'te...

Buharalı bir yahudinin fakir evinde duraklayıp bir zenginin yüzünü güldürüyor.

Semerkand'dan yola çıkıyor, Zerefşan'ın kıyısından geçiyor, Buhara'dan dönüp Türkiye'ye geliyor.

İnsanlar, arabalar, gemiler, duraklar ve zaman... Koşturma ve isyan. Bilgelik ve küstahlık...

Ahmet Kalyoncuoğlu, nefes kesen bir ilk romanla karşınızda.

"Zerefşan'ın Kıyısında" kitabında tarihle macera iç içe. Altı yüzyılın koşturması Boğaz'ın sularında duruluyor.

Antika merakını yenemeyen zengin ve büyük bir Türk iş adamının çevresinde gelişen olaylar, Orta Asya'dan Rusya'ya oradan da Türkiye'ye uzanıyor.

Karışık ilişkilerin akıcı bir üslup ve başarıyla anlatıldığı romanda hem tarihin içine uzanacak hem bir sonraki sayfayı merakla çevireceksiniz.

Macera ve yolculuk yeni başlıyor...

EDEBİYAT KÖŞEMİZDEN

Mahmut Telli
TAC'57

El ele...

Benim öğrencilik yıllarımda adına kreş derlerdi. Ankara'da bir iki tane vardı. Sonraları çoğaldılar; çoğaldıkça da isimleri değişti. Önceleri yuva sonra da ana okulu denilmeye başlandı. 30 yıldan beri de Almancası yaygınlaştı Almanya'daki dilimizde. Özellikle Almanya'da bir çok Almanca sözcük, sanki Türkçeymiş gibi, günlük dilimizde kullanılır oldu. Krank yapmak, urlauba gitmek gibi bu da geldi oturdu yerleşti dilimize.

Kindergarten'den söz etmek istediğim anlaşılıyor sanırım.. Amerika'da bile Child Development Center yerine kindergarten denililiyor artık bunlara.

Ben hiç gitmedim kindergartene. Aslında oğlumu oraya göndermeseydim eğer, bilmezdim de ne kadar iyi bir öğrenim yuvası olduklarını. Hiç unutmam, oğlum kindergartene gittiği günlerde, akşam eve döndüğünde boşu boşuna yanan elektrik lambalarını hemen söndürür ve boşa yanarsa biteceğinden, karanlıkta kalacağımızdan söz ederdi. Demek o yıllarda enerji tasarrufunu böyle öğretiyorlarmış, okul öncesi çağıdaki çocuklara. Oğlumun gittiği okul öncesi yuva bir Amerikan ana okulu idi. Sınıflarda, okulun koridorlarında, bahçede kumların üzerinde o kadar basit ama anlamlı güzel sözler, cümleler yazılı idi ki unutmak mümkün değil. Çocuklar o yazıların ne olduğunu öğretmenlerine sorar ve öğretmenler de o sözleri onlara okur ve anlatırdı.

Arada bir düşüncelerimle başbaşa kaldığımda hep orada okuduğum sözler gelir aklıma; hep o güzel cümleler çevreler düşüncelerimi ve dalar giderim... Nasıl yaşamam, neler yapmam ve nasıl olmam gerektiğini hep o ana okulunda gördüklerimle ölçerim.

Orada gördüklerim, okuduklarım gibi yapmak isterim. Ve bazen düşünürüm; insanlık, sağduyu ve akıl-fikir gibi gibi erdemleri, insan orta öğrenimde ya da yüksek öğrenimde mi öğreniyor yoksa okul öncesi gidilen bu ana okullarında mı... Bu erdemlere, bu insanlığa sahip olmak için ne orta öğrenim ne de yüksek

öğrenim gerekiyor aslında. Burada gördüklerimi okuduklarımı yapan her insan bence topluma çok yararlı oluyor. İsterseniz o okuduklarımı sizlerle paylaşayım:

Her şeyi paylaş.

Oyunda hoşgörülü ol.

Kimseye sataşma; kimseye vurma.

Her şeyi bulduğun yere geri koy.

Birini incitirsen özür dile.

Yemek yemeden önce ellerini yıka.

Tuvaleti çek.

Dengeli yaşa; biraz düşün, biraz öğren, biraz resim yap, biraz şarkı söyle, biraz oynat ve biraz da çalış.

Hergün öğleden sonra da biraz uyu.

Dışarıya çıkınca trafiğe dikkat et.

Elele tutuş ve arkadaşlarınla beraber ol.

Birlik ve beraberlikle mucizeler olacağını da sakın unutma...

Şimdi sorarım size: Bu güzel sözleri anlamak ve yapmak için, topluma yararlı olmak için mutlaka yüksek öğrenim şart mı? İnsan bunları daha çok küçük yaşta duyup öğrenmiyor mu?

Duyup öğreniyor ama büyüdükçe de unutuyor... Büyüdükçe unutuyor, elele veremiyor, birbirinin kuyusunu kazıyor, çevresindekilere fesat sokuyor, kazık atıyor ve hep yalnız kalıyor... Topluma yararlı bir insan olmak yerine zararlı oluyor ve yalnız kalıyor. İnanmazsanız etrafınıza bakın; büyüyenleri, büyümüşleri ve zararlı fesat yalnızları bir izleyin...

Defne Ongun
TAC'89

Özel Anlar - Unutulmaz Anılar...

Öyle kişiler var ki hayatınızdan silinmezler. Varlıkları sizin için her zaman önemlidir. Sık görüşmeniz gerekmez. O sıcaklık asla kaybolmaz. İşte Aralık ayında yaşadığım iki farklı buluşma bende bu hisleri doğurdu yine.

İlki, eşimle kızımızı annem ve dedenin güvenli ellerine bırakıp, New York'un yolunu tuttuğumuzda, ikincisi ise sevgili sınıf arkadaşım Oğuz Yılmaz'ın sürpriz 40 yaş doğumgününde.

New York'ta Tarsus Amerikan Koleji'nin "PREP" senesini okudum ben. Queens bölgesinde bir devlet okulunun altıncı sınıfına gidiyordum. Hiç arkadaşım yoktu tabii - sonuçta pat diye düşmüşüm sınıfın içerisine. İşin daha kötüsü, tek kelime İngilizce bilmiyorum. Annem defterimin arkasına "My name is Defne", "My home address is..." ve "May I go to the bathroom please" yazmıştı ki önemli konularda derdimi anlatayım diye.

Çocukların birkaç tanesi dışında hepsi şakır şakır İngilizce konuşuyor - eh doğma büyüme oralılar. Bir grup İranlı, Portekizli ve hatırlayamadığım birkaç başka ülkeden olanlar var. Karışık bir sınıf yani. Eğitim normal şekli ile devam ediyor. Yani bizlere İngilizce öğretme gibi bir çabaları yok. Olması da beklenemez. Kendi çabalarımızla öğreniyoruz aslında.

Çocuklar o yaş dönemlerinde çok acımasız oluyordur. Şöyle diyaloglar oluyor:
"Where are you from?"
"I am from Turkey."

"What??? Ha ha ha haa... gobble gobble gobble" Bu esnada eller koltuk altlarına götürülür ve hindi taklidi yapılır.

Neyse efendim, uzatmayalım, bu zor süreç devam ederken kendime gerçek dostlar buldum. Biri Colombia , diğeri İspanyol asıllı, ama büyükbabalarından bu yana Amerika'da yaşayan iki harika kız: Rosanna ve Elizabeth. Onlarla hayat çok güzelleşti. Pek çok şey paylaştık. Sene sonlanıp da ben ülkeme döndükten pek çok sene sonra, Rosanna İstanbul'a geldi, evimde kaldı. Türkiye'ye aşık oldu. Hatta kendine Türk bir eş bulsa çok mutlu olacaktı (aklınızda bulunsun, hâlâ bekâr :)

Arada benim seyahatlerim sayesinde üçümüz tekrar ve tekrar buluşma imkânı bulduk.

İşte bu iki arkadaşımın son görüşmemizden yedi sene sonra New York'ta bir araya geldik yine. Aynen bıraktığımız yerden devam.

EDEBİYAT KÖŞEMİZDEN

Aynı sıcaklık, aynı samimiyet, aynı şeffaflık... İşte özel iki kişi.

Derken sevgili arkadaşım, ailemizin doktoru Oğuz Yılmaz'un eşi Semin'den bir mesaj geldi. Kocacığına sürpriz 40 yaş doğumgünü düzenliyordu. Tema müzik, şarkı idi. Çünkü Oğuz şan dersleri almayı planlıyordu. "Siz bir şarkı olsaydınız ne olurdu?" diyordu Semin. Talimat net: "Lütfen düşünün ve gelin."

Eşim nihavent makamından bir şey olacağını belirtirken, benim kafamda daha farklı notalar belirdi. "Singing in the rain" mesela.

Heyecanla gittiğimiz doğumgünü, Oğuz'u seven pek çok kişiyi bir araya getirmişti.

İçeriye girdiğinde gördüğü kalabalığa şaşırان Oğuz, kime merhaba diyeceğini şaşırdı. Gece çok eğlenceli devam etti. Şarkılar, kareoke, bol sohbet...

Özel bir insan için düzenlenmiş özel anlar. Ne mutlu bize ki bu anlara tanıklık etme şansını yakaladık.

Bu arada Semin eşi için "I've got you under my skin" i söyledi. Hem de çok başarılı bir şekilde. Helal olsun ne diyeyim : İşte özel iki kişi daha...

Aralık ayı hareketli bir ay. Pek çok yakınımın doğumgünü var öncelikle. Eh benim ki de 19 Aralık. Şenliklerle kutladık bu sene. 41 kere maşaallah en büyük geyikti...

Kızıcığım arkadaşlarını ve komşularımızı toparlayıp harika bir doğumgünü partisi organize etmiş benim için. Ara ara gelip sorduğu enteresan sorulardan çakozlamıştım durumu ama işin boyutundan haberim yoktu. Hepsi onun minicik kafasından çıkmış. Beş çocuk el ele vermişler, yazılar hazırlamışlar, resimler yapmışlar benim için.

Kapıdan içeri girdiğimde başımdan aşağı gül yaprakları attılar. Yalnız boyları yetişmediği için direkt suratımda patladı yapraklar ama olsun :) Ben eğilince sorun çözüldü...

41 tane renkli balon, pastamda eşimin ince mühendis hesapları ve uygulamaları sayesinde yerleştirilebilmiş 41 adet mum, mor masa örtüsü, beyaz güller...

Özetle harika anlar, unutulmaz anılar. Sıcacık, heyecan dolu.

Daha nicelerine diyor, hâyâli kadehimi hayatımdaki bu özel kişilere ve sizlere kaldırıyorum. 2013 senesinin sizler için de böylesine sevgi dolu ve unutulmaz anlardan oluşmasını gönülden diliyorum.

Hüseyin Sungur
TAC'71

Son ŞAMAN'ın topraklarına bir gönül ırmağı... (Ya da insanı güzelleştirme sorumluluğu)

Hava kararmıştı damın altına iliştiğimizde. Serin ama deriyi ısırmayan, dolaptan henüz çıkarılmış bir limonata soğuğu gibi yumuşak bir hava, ortalıkta dolaşüyor, masanı üzerine dikkatlice serpiştirilmiş hafif yiyecekler, ister istemez iştah kabartıyordu.

Sandalyeler, ağır ağır paylaşıyor fakat beklediğim, henüz ortalıkta görünmüyordu...

Gecikerek gelip, yorgun nefeslenmelerle karşıma oturdu. "Oğlan biraz rahatsız, bırakamadım, anca kavuştum" dedi.

Bardağını doldurup, hazır ettim.

Yudumunun altlığına, irice bir çatal beyaz peyniri aldı. Diğerleri, ufaktan sokulmaya başladılar köşemize. "Hani" dedi, "Yeni yazıyı bir türlü göndermedin, dergi baskıya girdi girecek". Güldüm, dudaklarımı belli belirsiz bardağımdakiyle ıslattım. Hoşuma gitti usuldan, yazdıklarımıdaki ısrarı.

"Son yazındaki anlatım derinliği içindeki ,rahmetliyi tasvirin hakikaten arkasından gelecekler var gibi umduruyor insanı , bekletiyor, merak ettiriyor.Eminim , benim gibi beklentisi olanlar çok var aramızda."

"Zaten ben o yazıyı, en az birkaç arkalıklı olacak halde tasarlamıştım. İstersen ezberimden okuyayım sana. "Yaklaşıp, sandalyeleriyle yanımıza, yöremize yerleşmekte olanlardan, hafifçe bir öğğğğ ünlemesi geldi.

"Eeee dinleyin o zaman" dedim...

Bizim gönlümüzdeki esas BEYDEĞİRMENİ, bugün BOYA SAPAĞI olarak isimlenen, göbeğinde memleketin SİMGESİ, ÇATALBURUN av köpeği heykeli dikili duran alanın," helva fabrikası"nın sahasının içinde kalan, yola en yakın köşesinde, zamanında bir kara akıllı tarafından yokedilmiş, içimizde daimî melâli sızısını taşıdığımız DEĞİRMENDİR.

MEMLEKETİMİN topoğrafyasından yıkılarak yokedilmiş olması, ruhümüzün hafsalasından da silineceği anlamına gelmez.

Bildiğimiz eski E-5, bu dönemeçten sonra, ilerde solda KÜRTMUSA köyünün önünden, itibarî olarak başlar. Sonra ÇAMTEPE gelir. Zaten bu noktada, asrın yeni icadı olan, MOTORLU VASITA BÜYÜK YOLU / otoban başlar.

Ama gelin, bu yeni yolu bırakıp, bizim neslin alışageldiği güzergâha girip, revan olalım menzilimize.

TAŞOBASI köyü, DAMLAMA mevkîi, ardından ÇAMALANI'ı, gerçek çam rayihaları eşliğinde hafif bir bitkisel sarhoşluk içinde katedip, TEKİR yaylasının rampasını, BÜRÜCEK yamaçlarına baka baka çıkarız. BÜRÜCEĞİN sırtındaki mor külâhlı TOROS zirve temsilcileri, bir granit sabır kütlesi gibi, dağdağalı perçemleriyle, ağıtını sinesine akıtip duran, zerre miskâl sırrını açık etmeyen ANALARIMIZ suretinde BOLKAR yanaklarıyla bakar, dururlar.

Son derece dik,kenarı cidden sarp ve kavisli bir yolla, VALİÇEŞMESİ'ne bakarak, kıvrıla kıvrıla POZANTI'ya inilir...

VAKİTSE, gelmişlerse iğne uçlu çamların, camdan görünmez bir rüzgârın komutuyla, uğultu dolu paltosu, bütün bütün aşağıya inen yolun koyağını, bizleri ürperterek doldurur da, tabiatın bu vahşi gazelininden, gözlerimiz sanki amâ kesilir.

POZANTI, bu uğultulu inişin ardından, ruhlara bir sükûnet, şifa otağı gibi gelir, ÇAKIT suyunun mütemadi ve ısrarlı şırıltısıyla. ÇİFTEHAN'a kadar, yolun güvenliğine gönüllü memur, sanki başkaca bir gezegenden hususî getirtilip de çevreye serpiştirilmiş gibi duran, kırmızı kahverengi kayalıkların refâkatidir, gözlerinizi hayretle sorgulattıran...

KÖŞKÖNÜ mıntıkasını geçip, HASANGAZİ ve BEYAĞIL'ı görmek, hattı yarı yarıya bitirmek manâsındadır.

E-5 nasılsa, E-5'liğini bilmektedir.

Bizse, şimalî/ kuzey/ ANADOLU'yu gösteren ULUKIŞLA okunun aksine, sağımıza dönerek, motorumuzun gücünü yine kendisine tazelettirip, tırnaklı koyu lâcivert asfaltın, lâstiklerimize söylettiği ve pekâlâ da ses uyumlu homurtusuyla, ÇAYKAVAK tepesine yöneldiğimizin farkına varmadayız. TEPE, NİĞDE ovasını temaşa için ((seyretmek için)) ortalama görme kabiliyetine sahip insan için konulmuş, kolaylık kulesi olsa gerektir. Akabînde, ovaya doğru güvenli bir yılankavi tertipli yolla inilir. Ovada seyrederken, aklınıza gökyüzünün buraya, pek de intizamlı bir şekilde gelip, belli bir mesafede durarak, masa örtüsü halini aldığını düşünmek gelir.

DERKEN bu kez, KOLSUZ geçidi tırmanılır.

EDEBİYAT KÖŞEMİZDEN

ÇAYKAVAK'tan,tahminen yüz metre kadar kısa olan bu noktada, artık tüm NİĞDE, BOR, BAHÇELİ hatta ALTUNHİSAR, hele geceyse, görüşünüzün önünde, gözgöze gelmededir.

Minik vadili sıralı tepeler, yelpazeler gibi ortalığa serpiştirilmiş toprağın yüzeyi, çıldırtıcı sarı tonları gelgiti, görünmez bir ilâhi elin fırça darbelerine maruz kalmış gibidir. Minik bir üçyolağzı çarşısından, KEMERHİSAR'a sapılır. ROMA hatırası su kemerleri ve hamam, göz kamaştıran bir aferini, eski hemşehrilerimize, antik zamanlardan bize tenbihler.

KEMERHİSAR'ın içinden, yırtık pırtık fakat sesini hiç çıkarmayan eski bir elbiseyi, çok zaman sonra giymek isteyip de, vazgeçerek, elbise dolabına tekrardan koyar gibi, girip çıkıyoruz.

Sağda solda, üçerli beşerli, köşe başlarında avare dikilen insan öbekleri. Kavruk, itaatkâr, sabır çizgileri hayalen yüzlerini firdönmüş, kabûlkâr, bizim gibi, ani görünüp yokolanlara manâsız hatta ilgisizce, sanki yürümekte olan bir ağaca bakar gibi gözlerini çeviren, hemen eski haline döndüren.

Girip çıkan bu yol,aynı zamanda KEMERHİSAR'ı ve çarşısını, koca bir siniyi ikiye böler gibi sağa ve sola ayırıp, dikkatlie yerleştirmiştir. İyi ki KEMERHİSAR halkı, "bakkallarını", yalnızca markete yükseltmekle yetinmiş. Bakmayın camlarında "market" yazdığına; gerçekte bildiğimiz BAKKALIMIZIN, şimdilik batı başkentlerinin çıkardığı mütamadî (devamlı) ruh/anlam havası kirliliğine, yalnızca yazı şeklinde yenilmiş halidir. Yoksa, içerde olup bitenler, bilegeldiğimiz karşılıklı güvenin hatta im'ân duygusunun esas tutulduğu, gözden göze akıp duran, bir ruh ırmağının hâlâ aktığı mecralardır.

KASABAYI çıkar çıkmaz, sağ tarafta duragelen ŞEKER fabrikası, güle güle demenin hoş mahcubiyetini, bacasından kesik kesik püskürttüğü dumanda gizler, belkide. TREN hattı ise KEMERHİSAR ile BOR arasında, sakın ha, hak geçmesin çiti gibi duran, tatlı, dövüle dövüle ehlileşmiş, demir yığını titizliği gibi görünür...

Bor'un girişine gelindiğinde, ruhunuzu, iflâh olmaz bir dünyevî farz duygusunun itelediğini hissedip, çarşı merkezine doğru hareketlenmekle birlikte, BOR deresi boyundan, ŞAMAN ruhunun aktığı tepelere, MELENDİZ'e doğru dümen kırsınız.

Hep onlar çalıp, söylerler.

Düğünde, dernekte, seyranda, nişanda.

Çoğunluk evlerin avlusuna kurulan derme çatma bir sahnelik köşe, oturağına iyi kötü minderliği kalmış bir altlık, biraz uzatma kablosu, beş on renkli ampul.

EĞLENCE için her şey hazırды artık.

Üstümüzde MELENDİZ, solumuzda HASANDAĞI; ALTUNHİSAR-AKSARAY asfaltının, MELENDİZ'e doğru efil efil yükselen yamacının, aniden görünmeze kestiği yarığın etrafına oturmuştur köyümüz.

Sıklıkla kavak, elma, ceviz, badem, ahlat, iğde imişen ağaçları, toprağın yüzeyini, hizmet etmek üzere, sonsuz vazifesi için işgâl etmektedir.

ÇALMAYA başladılar.

Ağaçlar da dallarına sus işareti yaptılar. Dallarda serçeler, ayak değiştirdiler, daha büyükkuşlar, bir maraza çıkmasın diye, MELENDİZ'e doğru kanatlandılar.

KÜMESLERİN kapıları örtüldü.

KÖPEKLER, merdiven altlarına çağrıldı.

KAHVELERDE ocakçılar, zarif bardaklara çay katmayı durdurdu.

ÇAYDANLIKLARIN altları söndürüldü.

SONRA, evimizin üzerindeki küçücük taş meydanda, görmediğim bir el, mızrabı / tezeneyi tellere, ufkun BİR GÖNÜL atlasını çizmek ister gibi değdirdi.

Bu ses, YAMAÇTAN aşağıya doğru süzülerek önce ALTUNHİSAR ovasına indi; tek mil mahlûkatı ((yaşayan canlılar)) korumak ister gibiydi.

SONRA tezeneye değen elin ağız ırmağından, insana ait sular akmaya başladı:

TATLI DİLE GÜLER YÜZE

Doyulur mu doyulur mu

CANANA KIYANLAR

Hakkın kulu sayılır mı.

" Böyle söyleyegelmişler, ŞAMAN toprağına ayakbasmanın hikâyesini" dedim ve sözümü bitirdim.

İnanmadı.

"Bunu sen mi yazdın" dedi !

BAĞIŞ FORMLARI

ADI - SOYADI :
MEZUNİYET YILI : TALAS TAC

ADRES :
TEL&FAX :
CEP TEL. :
E-MAIL :

- 1- Yıllık Aidiyet** ☐ (180 TL'dir.)
2- Burs Bağışı ☐
3- "Stickler'a Bir Tuğla da Sen Koy" Burs Projesi ☐
4- Bizletter Sponsorluğu ☐
 Bizletter Reklamı ☐
 Bizletter Bağışı ☐
5- TAC Spor Kulübü Bağışı ☐

BAĞIŞLARINIZ İÇİN ÖDEME TERCİHİNİZ

1- Kredi Kartı ile ödeme;

KART NO :
GÜVENLİK : (Kartın arkasındaki numaranın son üç rakamı)
SON KUL. TARİHİ :
MİKTAR : TL \$
PEŞİN :
AYLIK ÖDEME : AYDA TL / \$

Adı - Soyadı
İmza

2- Banka Hesabı;

GARANTİ BANKASI TARSUS ŞUBESİ TR 55 0006 2000 1530 0001 299930 NO'LU TL HESABINA
GARANTİ BANKASI TARSUS ŞUBESİ TR 90 0006 2000 1530 0009 098294 NO'LU \$ HESABINA
yatırılmıştır.

Adı - Soyadı
İmza